

แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของประเทศ มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพ เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่องยาวนาน การมีส่วนร่วมของการศึกษาเอกชนได้ถูกกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ดังนั้น ในช่วงที่การพัฒนาการศึกษาของประเทศต้องขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับทิศทางของการพัฒนาประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงมีความจำเป็นต้องจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ขึ้น เพื่อรองรับการพัฒนาการศึกษาของประเทศตามกรอบทิศทางดังกล่าว

ในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเพื่อให้สามารถรองรับความท้าทายจากสถานการณ์ภายนอกและภายในของการศึกษาเอกชนบนบริบทและหลักการของการศึกษาเอกชน โดยเชื่อมโยงกับเป้าหมายและทิศทางพัฒนาประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาประเทศ รวมทั้งแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผน โดยได้นำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เสนอคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนพิจารณา ซึ่งได้มีมติให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙

แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ มุ่งบรรลุวิสัยทัศน์ “ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี มีความรู้และทักษะที่จำเป็น เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ด้วยระบบการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน” และการบรรลุเป้าหมายในด้านคุณภาพของผู้เรียน ด้านโอกาสของผู้เรียน ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน และด้านระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งจะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ขอขอบคุณทุกฝ่ายที่มีส่วนช่วยให้การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ทุกภาคส่วนจะได้นำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาและขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่กำหนดต่อไป

(นายพะโยม ชิณวงศ์)

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ความจำเป็นของการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

การศึกษาเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของประเทศมาเป็นระยะเวลายาวนาน ซึ่งนอกจากจะช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาให้กับรัฐแล้ว ยังช่วยสร้างโอกาสทางการศึกษา ช่วยทำให้ระบบการศึกษาเกิดการแข่งขันด้านคุณภาพ เป็นทางเลือกให้กับผู้ปกครองและผู้เรียน รัฐให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการศึกษาเอกชนอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุน การศึกษาเอกชนไว้ในรัฐธรรมนูญ กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แผนการศึกษาแห่งชาติ มติคณะรัฐมนตรี โดยปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนในความรับผิดชอบของสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน ๑๒,๖๔๑ แห่ง นักเรียน ๓,๔๘๙,๐๙๑ คน จำแนกเป็น โรงเรียนในระบบ ประเภทสามัญศึกษา (ก่อนประถมศึกษา - มัธยมศึกษาปีที่ ๖) จำนวน ๓,๘๙๔ แห่ง นักเรียน ๒,๑๘๐,๒๒๒ คน ประเภทนานาชาติ ๑๗๕ แห่ง นักเรียน ๕๐,๙๕๘ คน โรงเรียนนอกระบบ หลักสูตรระยะสั้น ๕,๘๘๗ แห่ง นักเรียน ๑,๐๐๙,๑๐๓ คน สถาบันศึกษาปอเนาะและศูนย์การศึกษา อิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒,๕๘๕ แห่ง นักเรียน ๒๔๘,๘๐๘ คน

ช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นช่วงการเปลี่ยนผ่านประเทศไทยเข้าสู่การพัฒนาประเทศ ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และเข้าสู่ช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ซึ่งขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งได้เข้าสู่ช่วงระยะเวลาของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ ตลอดจนช่วงเวลาของการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูประบบราชการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในขณะที่สถานการณ์ภายในของระบบการศึกษาเอกชน แม้ว่าจะมีพัฒนาการและมีจุดแข็งหลายประการ แต่ก็ยังต้องประสบกับปัญหาในหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็น ในส่วนที่เกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน โอกาสของผู้เรียน ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน การมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษา และระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ต้องเร่งแก้ไขและพัฒนาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ระบบการศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน การพัฒนาการศึกษาของประเทศไปสู่เป้าหมายและทิศทางที่กำหนด ประกอบกับมาตรา ๑๔ (๒) ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่บัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน สำนักงานฯ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เสนอคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชนพิจารณา ซึ่งได้ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙

หลักการที่สำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ มีหลักการที่สำคัญ ได้แก่ (๑) ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ครอบคลุมการพัฒนาความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่จำเป็น การปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การเสริมสร้างโอกาสและความเสมอภาคให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และจัดการศึกษาที่สามารถสนองต่อความต้องการของผู้เรียน (๒) หลักการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา ตามแนวคิดหุ้นส่วนการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชน (Public - Private Partnerships in Education) ที่ช่วยให้รัฐสามารถเลือกผู้จัดการศึกษาและสามารถกำหนดสิ่งที่ต้องการ โดยเฉพาะคุณภาพการศึกษาจากคู่สัญญาคือโรงเรียนเอกชน และยังช่วยให้รัฐได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของโรงเรียนเอกชน (๓) หลักความรับผิดชอบ (Accountability) ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน โรงเรียนเป็นนิติบุคคลมีอิสระในการบริหารจัดการศึกษา โดยรัฐทำหน้าที่กำกับและควบคุมคุณภาพมาตรฐาน (Regulator) ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน (๔) การพัฒนาโดยคำนึงถึงความแตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียน โดยไม่ทอดทิ้งผู้เรียนและโรงเรียนที่มีข้อจำกัดในการพัฒนา ในขณะเดียวกันต้องวางแนวทางเพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนและโรงเรียนที่มีศักยภาพ สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สูงกว่ามาตรฐานทั่วไปได้ และใช้หลักการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์ (Demand - Side Financing) หรือด้านผู้เรียน เป็นกลไกช่วยสร้างโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้กับผู้เรียน

ผลการพัฒนาการศึกษาเอกชน ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

ผลการพัฒนาการศึกษาเอกชนที่ผ่านมา ส่งผลเป็นสถานการณ์ปัจจุบันของการศึกษาเอกชน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาต่อไป ดังนี้

ด้านคุณภาพของผู้เรียน

คุณภาพของผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องเผชิญปัญหาเช่นเดียวกับผู้เรียนในโรงเรียนของภาครัฐ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแม้ว่าในภาพรวมบางระดับชั้นและในบางวิชา จะมีคะแนน (O-NET) เฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ แต่ยังคงต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ มีความแตกต่างของผลคะแนนระหว่างพื้นที่ค่อนข้างสูง หลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผลผู้เรียนของโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ยังคงเป็นรูปแบบเดิมที่เน้นการท่องจำ ซึ่งยังไม่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาศักยภาพคน ที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ ยังไม่ได้ส่งเสริมเพื่อนำเอาศักยภาพของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ซึ่งมีจุดแข็งในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างทักษะวิชาการ ทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิต มาใช้เป็นประโยชน์ในการเติมเต็มการศึกษาลดช่วงชีวิตของคนไทย

ด้านโอกาสของผู้เรียน

ที่ผ่านมารัฐได้ให้ความสำคัญกับการอุดหนุนการศึกษาเอกชนมาโดยตลอด แต่ผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่สามารถเข้าถึงค่าใช้จ่ายที่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน เนื่องจากอัตราเงินอุดหนุนค่อนข้างต่ำ โดยมีอัตราไม่ถึงร้อยละ ๕๐ ของงบประมาณต่อหัวนักเรียนภาครัฐ โรงเรียนส่วนหนึ่งที่รับเงินอุดหนุนไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาได้หรือเก็บได้ไม่เต็มอัตราที่กำหนดให้เก็บได้ การอุดหนุนยังไม่สะท้อนตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้เรียน และโรงเรียนได้อย่างแท้จริง และยังไม่สะท้อนต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา นอกจากนี้ระบบการอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่สนับสนุนโอกาสในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมระดมทรัพยากร ในส่วนของโรงเรียนเอกชนนอกระบบที่ช่วยสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตและโอกาสในการประกอบอาชีพ ผู้เรียนยังไม่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากรัฐตามความจำเป็นและเหมาะสม

ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน

เมื่อพิจารณาด้านค่าใช้จ่าย โรงเรียนเอกชนจัดการศึกษาประหยัดกว่าที่รัฐจัด ในขณะที่เมื่อพิจารณาจากผลลัพธ์ของระบบในด้านคุณภาพการศึกษา (คะแนน O-NET) โรงเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ ๕๐ มีจำนวนน้อยมาก มีโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานร้อยละ ๑๗ ในขณะที่การดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ยังไม่สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของโรงเรียน ขาดระบบและกลไกการกำกับ ติดตาม และประเมินผลที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนมีคุณภาพได้มาตรฐาน และอยู่บนหลักความรับผิดชอบ การส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบยังไม่ทั่วถึง เนื่องจากมีความแตกต่างหลากหลายในด้านหลักสูตร และมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินกิจการอย่างรวดเร็ว

ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน

การศึกษาของเอกชนส่งผลดีต่อรัฐหลายประการ เช่น ช่วยประหยัดงบประมาณ ช่วยให้เกิดการแข่งขันในเชิงคุณภาพ ช่วยให้รัฐได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของโรงเรียนเอกชน เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนนักเรียนโรงเรียนในระบบภาครัฐต่อเอกชนที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นตามลำดับแต่มีอัตราเพิ่มขึ้นไม่สูงมาก ปัจจุบันมีสัดส่วนอยู่ที่ ๗๘.๕ : ๒๑.๕ อย่างไรก็ตาม อุปสรรคต่อการขยายบทบาทการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาที่สำคัญคือ การที่หน่วยงานภาครัฐและสังคมยังขาดความเข้าใจถึงบทบาทความสำคัญของการศึกษาเอกชน ทำให้การศึกษาเอกชนถูกมองว่าเป็นเพียงธุรกิจประเภทหนึ่ง โดยไม่ได้ให้ความสำคัญที่โอกาสของผู้เรียน กรอบแนวคิดดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนเอกชนถูกกำหนดการปฏิบัติที่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับโรงเรียนของรัฐ นอกจากนี้ยังขาด

การส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในรูปแบบแนวทางใหม่ๆ ขาดการพัฒนากฎระเบียบ และแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมและทันสมัยเพื่อส่งเสริมการลงทุนจัดการศึกษาเอกชน

ด้านระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

การบริหารราชการเพื่อทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ยังต้องเร่งพัฒนาในหลายด้าน ทั้งในด้านกลยุทธ์ โครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการ บุคลากร ทักษะ ระบบงาน และค่านิยมขององค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการจัดการศึกษาเอกชนที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้การดำเนินงานฯ ได้แก่ การส่งเสริม สนับสนุน ด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเอกชน การจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชน การเป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลและทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน การกำกับดูแลโรงเรียนให้จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐานและเป็นไปตามกฎหมาย ตลอดจนการบูรณาการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในภูมิภาค สามารถบรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

เพื่อให้การพัฒนการศึกษาเอกชนสามารถตอบโจทย์ความท้าทายและแนวโน้มของการพัฒนการศึกษาเอกชนในระยะต่อไป และบรรลุเป้าหมายและทิศทางการพัฒนาประเทศ จึงกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี มีความรู้และทักษะที่จำเป็น เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ด้วยระบบการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน”

พันธกิจ กำหนดพันธกิจที่ต้องดำเนินการ ดังนี้ (๑) พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีศักยภาพตามเป้าหมายการพัฒนาคอนของประเทศ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน (๒) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าถึงโอกาสในการศึกษาอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ด้วยระบบการจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่สะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา และความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกัน (๓) พัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเอกชนให้ได้มาตรฐานและมีศักยภาพในการแข่งขัน (๔) พัฒนาการบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้เป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพสูงในการทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนา

วัตถุประสงค์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (๑) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและประเทศชาติ มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ (๒) เพื่อเสริมสร้างโอกาสและความเสมอภาคของผู้เรียน ให้สามารถเข้าถึงบริการด้านการศึกษาที่รัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนร่วมจัดอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน (๓) เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ให้สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีความเข้มแข็งแข่งขันได้ จัดการศึกษาที่แตกต่างได้ตามความต้องการของผู้เรียน (๔) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาและพัฒนาเครือข่ายการศึกษาเอกชน (๕) เพื่อพัฒนาระบบการบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และมีระบบการกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพ

เป้าหมาย แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ กำหนดเป้าหมาย ๕ ด้าน ดังนี้

(๑) **ด้านคุณภาพของผู้เรียน** : ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ มีทัศนคติและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความรักในสถาบันหลักของชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ เรียนรู้ได้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้และคุณภาพชีวิต มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment หรือ PISA) ของนักเรียนอายุ ๑๕ ปีสูงขึ้น ผู้เรียนโรงเรียนในระบบทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักในความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น เป็นต้น

(๒) **ด้านโอกาสของผู้เรียน** : ผู้เรียนได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาภายใต้ระบบการจัดสรรทรัพยากรที่เป็นธรรมและเหมาะสมสำหรับการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพมาตรฐาน สะท้อนตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียน รวมทั้งได้รับการส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีรูปแบบ วิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา เป็นต้น

(๓) **ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน** : โรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อยู่บนหลักความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถปรับตัวเพื่อแข่งขันได้ จัดการศึกษาที่แตกต่างเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและการพัฒนาประเทศ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและความต้องการจำเป็นของโรงเรียนในระบบ โรงเรียน

ในระบบผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกเพิ่มขึ้น โรงเรียนในระบบเผยแพร่ข้อมูลด้านคุณภาพ และประสิทธิภาพต่อสาธารณะเพิ่มขึ้น เป็นต้น

(๔) **ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน** : การศึกษาเอกชน มีบทบาทเพิ่มขึ้น มีศักยภาพในการให้บริการด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ และมีเครือข่ายความร่วมมือในประเทศและต่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนผู้เรียนเอกชนในระบบสูงขึ้นเมื่อเทียบกับรัฐ มีแผนงานแก้ไข ปรับปรุงกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกต่อการจัดการศึกษาเอกชนและมีการดำเนินงานตามแผน เป็นต้น

(๕) **ด้านระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน** : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และอำนวยความสะดวก มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนได้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีระบบฐานข้อมูลด้านการศึกษาเอกชนเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผน การบริหารจัดการศึกษา การติดตามและประเมินผล มีกระบวนการที่นำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น เป็นต้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายของการพัฒนาจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๗ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล มีเป้าหมายดังนี้

๑.๑ ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ มีทัศนคติและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนโรงเรียนในระบบทุกระดับ การศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักในความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น โรงเรียนในระบบจัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัย จิตสาธารณะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น มีโรงเรียนในระบบในโครงการโรงเรียนคุณธรรมเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๑.๒ ผู้เรียนมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น โรงเรียนในระบบมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่สะท้อนความจงรักภักดี การดำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ และการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเพิ่มขึ้น นักเรียนผ่านการอบรมลูกเสือ เนตรนารีเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๑.๓ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับก่อนประถมศึกษาที่มีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น ระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อทดสอบตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สูงขึ้น โรงเรียนในระบบจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น เป็นต้น

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมของผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัว กลุ่มสนใจ และชุมชน ที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะ รวมทั้งบูรณาการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ดนตรี กีฬาเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ และวิถีชีวิต เป็นต้น

(๒) ปลุกฝังอุดมการณ์รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเสริมสร้างความเป็นพลเมือง ในระบอบประชาธิปไตย เช่น สร้างจิตสำนึกให้มีความจงรักภักดี และธำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ ได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ในโรงเรียนให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน เป็นต้น

(๓) พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนให้ได้มาตรฐาน และเสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ เช่น พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และพัฒนาสมรรถนะเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ปรับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับพัฒนาการของสมองแต่ละช่วงวัย เน้นพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านคณิตศาสตร์ ด้านศิลปะ และด้านภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชน มีเป้าหมายดังนี้

๒.๑ ผู้เรียนทุกคนได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีแนวทางให้โรงเรียนที่รับเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาเพื่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป มีรูปแบบ วิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา เป็นต้น

๒.๒ ผู้เรียนที่ด้อยโอกาสหรือมีความต้องการจำเป็นพิเศษและโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้กับผู้เรียน ได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับผู้เรียน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนเข้ารับการศึกษาผ่านการจัดสรรงบประมาณในรูปแบบที่เหมาะสมตามคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียนเพิ่มขึ้น อัตราการออกกลางคันของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานลดลง โรงเรียนในระบบได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนเหมาะสมตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันเพิ่มขึ้น เป็นต้น

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(๑) พัฒนาระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนทุกคน เช่น อุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดให้กับผู้เรียนทุกคน กำหนดมาตรการทางการเงินเพื่อกระตุ้นคุณภาพการศึกษา และนำผลการประเมินสถานศึกษามาใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการปฏิรูประบบความรับผิดชอบ และกำหนดแนวทางเพื่อเพิ่มสัดส่วนงบประมาณด้านอุปสงค์ (Demand - Side Financing) คือเงินอุดหนุนรายหัว ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนที่เลือกเข้าเรียน เป็นต้น

(๒) พัฒนาระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้เรียน เช่น กำหนดมาตรการอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพื่อขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ผู้เรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาและผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยไม่ถูกจำกัดศักยภาพจากสภาพครอบครัว พื้นที่ และสภาพร่างกาย วางระบบการคัดกรองและจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนที่ด้อยโอกาสและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนดังกล่าว เพื่อใช้วางแผนให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมตามสภาพความแตกต่าง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน มีเป้าหมาย ดังนี้

๓.๑ โรงเรียนเอกชนทุกแห่งจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐาน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบต่อผู้เรียน ดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย และนโยบายแห่งรัฐ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและความต้องการจำเป็นของโรงเรียน โรงเรียนในระบบผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกเพิ่มขึ้น ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๓.๒ โรงเรียนเอกชนที่มีศักยภาพมีการจัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์ สามารถแข่งขันด้านคุณภาพได้ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น โรงเรียนในระบบจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานสากลในระดับ

นานาชาติเพิ่มขึ้น โรงเรียนในระบบที่มีคุณภาพมาตรฐานมีรูปแบบการจัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์เพิ่มขึ้น มีแนวทางการดำเนินงานที่มีความเป็นมาตรฐานสากลในการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล เป็นต้น

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(๑) กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้โรงเรียนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบต่อผู้เรียน เช่น ส่งเสริมการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบติดตาม เพื่อการปรับปรุง พัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพ และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา จัดกลุ่มโรงเรียนในระบบด้วยระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) เพื่อวางแผนการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับสภาพปัญหา บริบทของพื้นที่และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสังคม เป็นต้น

(๒) ส่งเสริมโรงเรียนที่มีศักยภาพให้จัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์ สอดคล้องต่อความต้องการของผู้เรียน เช่น ส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนในระบบเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล โดยมีแนวทางการประเมินที่สอดคล้องกับบริบทการจัดการศึกษาของโรงเรียน ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตร และพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่มีความยืดหยุ่น เพื่อเป็นโรงเรียนทางเลือกที่มีคุณภาพสูง สามารถสนองต่อความต้องการของผู้เรียน (โรงเรียนที่มีความโดดเด่นด้าน กีฬา ดนตรี ภาษาต่างประเทศ ห้องเรียนพิเศษด้านต่างๆ โรงเรียนวิถีพุทธ การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การจัดการศึกษาที่เน้นเตรียมความพร้อมศึกษาต่อเฉพาะสาขา การสอนในระบบทวิศึกษา ฯลฯ) เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน มีเป้าหมายดังนี้

๔.๑ กฎ ระเบียบ และมาตรการส่งเสริมจากภาครัฐที่ช่วยสนับสนุนการจัดตั้งและดำเนินกิจการโรงเรียนเอกชน และภาคีเครือข่ายการศึกษาเอกชนมีความเข้มแข็ง มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น สัดส่วนผู้เรียนเอกชนในระบบสูงขึ้นเมื่อเทียบกับรัฐ มีรูปแบบหรือแนวทางในการให้เอกชนจัดหรือร่วมจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น มีแผนงานแก้ไข ปรับปรุงกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกต่อการจัดการศึกษาเอกชนและมีการดำเนินงานตามแผน เป็นต้น

๔.๒ การดำเนินงานด้านต่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนสู่สากล มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีฐานข้อมูลการศึกษาเอกชนด้านต่างประเทศเพื่อให้บริการ มีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเอกชนเพิ่มขึ้น โรงเรียนเอกชนมีนักเรียนชาวต่างชาติเข้าเรียนเพิ่มขึ้น เป็นต้น

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(๑) **ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมการลงทุนจัดการศึกษาเอกชน และพัฒนาภาคีเครือข่ายการศึกษาเอกชน** เช่น พัฒนา ปรับปรุงแก้ไข และยกเลิกกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติ เพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกต่อการลงทุนจัดตั้งและดำเนินกิจการโรงเรียนเอกชนในระบบและนอกระบบ และให้มีความทันสมัยรองรับการจัดการศึกษาในรูปแบบใหม่ๆ (การศึกษาข้ามพรมแดน การส่งเสริมการจัดการศึกษาในสาขาที่จำเป็นหรือขาดแคลนเพื่อรองรับไทยแลนด์ ๔.๐ ฯลฯ) รวมถึง การศึกษามาตรการส่งเสริมการลงทุนจัดการศึกษาที่ไม่ใช่เงินอุดหนุนเสนอคณะรัฐมนตรีให้การสนับสนุน เป็นต้น

(๒) **พัฒนาการดำเนินงานด้านต่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา เอกชนสู่สากล** เช่น จัดทำฐานข้อมูลความร่วมมือด้านการศึกษากับต่างประเทศสำหรับวางแผนพัฒนา การศึกษาของโรงเรียน ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศทั้งในระดับหน่วยงานและสถาบันการศึกษา เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนทั้งในระบบและนอกระบบ ได้แก่ ความร่วมมือใน การแลกเปลี่ยนนักเรียน ครู หลักสูตรการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาครู และการจัด การศึกษา เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมศึกษานอกระบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีเป้าหมาย ดังนี้

๕.๑ การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบมีคุณภาพได้มาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น โรงเรียนเอกชนนอกระบบที่ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น มีหลักสูตรของโรงเรียนเอกชน นอกระบบที่สามารถรองรับการพัฒนาประเทศ (การพัฒนาศักยภาพผู้สูงวัย การศึกษาเชิงท่องเที่ยว การศึกษาเพื่อการมีงานทำ การศึกษารองรับไทยแลนด์ ๔.๐ หรือพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ฯลฯ) เป็นต้น

๕.๒ โรงเรียนเอกชนนอกระบบมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบฐานข้อมูลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบในรายสาขา มีรูปแบบหรือช่องทาง การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบเพิ่มขึ้น (การจัดการสอนแบบออนไลน์ การจัดการสอน เป็นภาษาต่างประเทศ ฯลฯ) ผู้เรียนในประเภทวิชาชีพหรือผู้เรียนที่ด้อยโอกาสหรือพิการในโรงเรียนเอกชน นอกระบบได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย เป็นต้น

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(๑) **พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ** เช่น ส่งเสริม การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนและ หลักสูตรแกนกลางในสาขาที่รองรับการพัฒนาประเทศ (การพัฒนาศักยภาพผู้สูงวัย การดูแลเด็กเล็ก การศึกษาเชิงท่องเที่ยว การศึกษาเพื่อการมีงานทำ การศึกษารองรับไทยแลนด์ ๔.๐ หรือพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

การประกอบการที่มีความคิดสร้างสรรค์ หรือการประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ฯลฯ) ส่งเสริมระบบ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนนอกระบบเพื่อการเทียบโอนความรู้ โดยประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การสะสมหน่วยกิต (Credit Bank) การเทียบโอนความรู้กับการศึกษาในระบบและนอกระบบ เป็นต้น

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ เช่น พัฒนาระบบ ฐานข้อมูลสารสนเทศโรงเรียนเอกชนนอกระบบโดยจัดทำคลัสเตอร์ (Cluster) การศึกษานอกระบบตาม ประเภท สาขา พื้นที่ และระดับคุณภาพมาตรฐาน เพื่อเป็นช่องทางให้ผู้เรียนหรือโรงเรียนในระบบสามารถ เลือกรับบริการการศึกษาตามความต้องการ และเพื่อใช้วางแผนส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษา นอกระบบ รวมทั้งศึกษาข้อมูลด้านความต้องการของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่ กำหนดหลักเกณฑ์การส่งเสริม การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ทันต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลง (การสอนเป็นภาษา ต่างประเทศ การสอนผ่านทางออนไลน์ ฯลฯ) ศึกษาแนวทางอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพื่อช่วยเหลือ ผู้เรียนที่ขาดแคลน ด้อยโอกาส หรือพิการที่ต้องการประกอบอาชีพ หรือในสาขาที่เป็นความต้องการ ของการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีเป้าหมายดังนี้

๖.๑ ผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีตัวชี้วัด ที่สำคัญ เช่น นักเรียนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม การปรับพื้นฐานความรู้ การสอนเสริม (ติวเตอร์) ส่งเสริมทักษะวิชาการ ทักษะอาชีพ ทักษะชีวิตและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น เป็นต้น

๖.๒ ผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับอัตลักษณ์และความต้องการของชุมชนและพื้นที่ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคม พหุวัฒนธรรมมีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น โรงเรียนเอกชนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน โรงเรียนมีการ จัดกิจกรรมโดยร่วมกับชุมชนเพิ่มขึ้น โรงเรียนในระบบใช้หลักสูตรแบบบูรณาการเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๖.๓ การบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีประสิทธิภาพ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีกลไกการบริหารจัดการเพื่อรองรับสถานการณ์ในพื้นที่ มีระบบ ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาเอกชนของแต่ละจังหวัดที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เป็นต้น

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(๑) ยกกระดับคุณภาพและเสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดน ภาคใต้ เช่น พัฒนาผู้บริหารให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลง เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้รองรับ

การเปลี่ยนแปลงของบริบทในการจัดการศึกษา พัฒนาให้ครูมีความเป็นครูมืออาชีพเพื่อปรับกระบวนการสอนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตัวเอง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และพัฒนาให้ครูที่สอนในวิชาหลักมีสมรรถนะการสอนที่สูงขึ้น ยกกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ อ่านเข้าใจ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาที่เป็นอัตลักษณ์และความต้องการของชุมชนในพื้นที่ เช่น ส่งเสริมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรอิสลามศึกษาแบบบูรณาการ ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนในพื้นที่ให้มีคุณภาพมาตรฐาน ได้แก่ สถาบันศึกษาพอเหมาะ ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม รวมทั้งพัฒนาโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาทั่วไปเพื่อจัดการศึกษาร่วมกันในพื้นที่ได้อย่างมีคุณภาพ เป็นต้น

(๓) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในพื้นที่ เช่น พัฒนาด้านบุคลากร จัดทำครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดและสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอ พัฒนาประสิทธิภาพของกลไกการบริหารจัดการเพื่อรองรับสถานการณ์ในพื้นที่ในด้านต่างๆ (การช่วยเหลือและดูแลผู้เรียน ครู และโรงเรียน การแนะแนว การติดตามนักเรียนออกกลางคัน การนิเทศการศึกษา บูรณาการการบริหารจัดการในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้เป็นเอกภาพ ฯลฯ) เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีเป้าหมายดังนี้

๗.๑ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และอำนวยความสะดวก มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น โครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานฯ ได้รับการปรับปรุง ระบบการบริหารงานบุคคลของสำนักงานฯ ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน มีกระบวนการที่นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๗.๒ ระบบและกลไกการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก สามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลรวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันกับหน่วยงานอื่น ระบบทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชนที่ครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน สืบค้นได้ ระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่มีความทันสมัย สนองตอบความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(๑) พัฒนาระบบการบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เช่น ปรับปรุงโครงสร้างและวางแผนอัตรากำลังของสำนักงานฯ โดยเน้นการดำเนินการกิจกรรมเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย วางแผนระดับประเทศ กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน การอนุมัติ การอนุญาต การส่งเสริม สนับสนุน การวิจัยและพัฒนา การบริการวิชาการ การกำกับกำกับการดำเนินงาน การบูรณาการกับหน่วยงาน ในระดับพื้นที่ โดยกำหนดขอบเขตงานที่ชัดเจนระหว่างงานในระดับส่วนกลางและงานในระดับพื้นที่ นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการและให้บริการประชาชน เป็นต้น

(๒) พัฒนาระบบและกลไกการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน เช่น พัฒนาการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาเอกชน โดยพัฒนาด้านระบบ เทคโนโลยีดิจิทัล และระเบียบว่าด้วยการทะเบียนการศึกษาเอกชน เพื่อให้มีฐานข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สามารถรายงานและสืบค้นได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ครอบคลุมระบบฐานข้อมูลรายบุคคล ที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ที่สามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลและ ใช้ประโยชน์ร่วมกันในกระทรวงศึกษาธิการและกับหน่วยงานอื่น รวมทั้งเพื่อกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการจัดทำและการรายงานทางทะเบียนของโรงเรียน พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดสรร เงินอุดหนุนให้สะดวก รวดเร็ว และถูกต้อง และเชื่อมโยงกับข้อมูลรายบุคคล เป็นต้น

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ สู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ โดยมีบทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ (๑) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สร้างความรู้ความเข้าใจกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง สนับสนุน ให้มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนในระดับภาคและในระดับจังหวัด นำแผนไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปี จัดทำนโยบาย ยกร่างกฎ ระเบียบ ประกาศเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนนำเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาไปพิจารณาประกอบการกำหนดนโยบายหรือแผนพัฒนาของโรงเรียน เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผน ปรับปรุงโครงสร้าง บทบาทหน้าที่ ปรับเปลี่ยนกระบวนการ และกรอบแนวคิดให้สอดคล้องกับบริบทของการส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชน บูรณาการการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดำเนินงานด้านเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเอกชน เพื่อผลักดันภาพลักษณ์และจุดแข็งของการศึกษาเอกชน (๒) โรงเรียนเอกชน กำหนดนโยบายและวางแผน พัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน โดยเชื่อมโยงแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาของแผนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของโรงเรียน บริหารจัดการศึกษาบน หลักความรับผิดชอบต่อ ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาสมรรถนะตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริม

กระบวนการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเป้าหมายของการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานและร่วมสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน (๓) **คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน** ให้ความเห็นชอบและสนับสนุนข้อเสนอนโยบายส่งเสริมการศึกษาเอกชนต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ กำหนดกฎ ระเบียบ มาตรการ และวินิจฉัยข้อกฎหมายเพื่อการควบคุมคุณภาพมาตรฐานและการดำเนินการตามกฎหมาย โดยมุ่งให้เกิดการส่งเสริมการจัดการศึกษาของโรงเรียน (๔) **รัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ** สนับสนุนนโยบายอุดหนุนค่าใช้จ่ายที่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน กำหนดมาตรการส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐกำหนดการปฏิบัติต่อโรงเรียนเอกชนที่เป็นมาตรฐานเดียวกับโรงเรียนของรัฐ รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับโรงเรียนเอกชน สนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างและกลไกของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อรองรับการทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานศึกษาธิการภาคและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในภูมิภาคให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนระดับภาคและจังหวัด (๕) **เครือข่ายพัฒนาการศึกษาเอกชน** ประสานงานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หน่วยงานส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภูมิภาค และโรงเรียนเอกชน เสนอแนะนโยบายพัฒนาการศึกษาเอกชน เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เสริมสร้างภาพลักษณ์และจุดแข็งของการศึกษาเอกชนให้เป็นที่ยอมรับ แสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ค
สารบัญ	ด
สารบัญตาราง	ถ
สารบัญแผนภาพ	ท
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
๑. สภาพทั่วไปของการศึกษาเอกชน	๑
๒. ความจำเป็นในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	๕
๓. กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	๗
๔. หลักการสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	๘
๕. กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	๙
ส่วนที่ ๒ สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน	๑๑
๑. สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจและสังคม	๑๑
๒. ทิศทางการพัฒนาประเทศตั้งแต่ปี ๒๕๖๐	๑๘
๓. ผลการพัฒนาการศึกษาเอกชน ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙	๒๗
๔. ความท้าทายและแนวโน้มของการพัฒนาการศึกษาเอกชน	๕๔
ส่วนที่ ๓ วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายการพัฒนา ในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	๖๑
๑. วิสัยทัศน์	๖๑
๒. พันธกิจ	๖๑
๓. วัตถุประสงค์	๖๒
๔. เป้าหมาย	๖๒
๕. ตัวชี้วัดตามเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ	๖๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	๖๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล	๖๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชน	๗๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน	๗๗
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน	๘๑
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการศึกษานอกระบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	๘๕
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๘๙
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๙๔
ส่วนที่ ๕ การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ สู่การปฏิบัติ	๙๙
๑. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ สู่การปฏิบัติ	๙๙
๒. การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ	๑๐๒
๓. ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จ	๑๐๓
บรรณานุกรม	๑๐๕
ภาคผนวก	๑๐๗
• ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ กับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔	๑๐๘
• คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ ๑๕๓/๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ สั้ ง ณ วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๙	๑๐๙
• องค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐	๑๑๓

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง ๑ จำนวนโรงเรียน นักเรียน ครู ในโรงเรียนเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๕๙	๔
ตาราง ๒ คะแนนเฉลี่ย O-NET นักเรียนโรงเรียนเอกชนเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของประเทศ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙	๒๘
ตาราง ๓ จำนวนนักเรียนโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่รับเงินอุดหนุนรายบุคคล	๓๖
ตาราง ๔ อัตราเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลนักเรียนในโรงเรียนทั่วไป ปีการศึกษา ๒๕๕๙	๓๗
ตาราง ๕ อัตราเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลนักเรียนในโรงเรียนการกุศล ปีการศึกษา ๒๕๕๙	๓๗
ตาราง ๖ อัตราเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สมทบเป็นเงินเดือนครู) ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙	๓๘
ตาราง ๗ จำนวนโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่ผ่านการรับรองคุณภาพ จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา	๔๒
ตาราง ๘ ผลการตรวจติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาโรงเรียนนานาชาติ	๔๕
ตาราง ๙ เปรียบเทียบจำนวนโรงเรียน นักเรียน ครู ในโรงเรียนเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๙	๔๘
ตาราง ๑๐ สัดส่วนนักเรียนในระบบ รัฐ : เอกชน ปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘	๔๙

สารบัญแผนภาพ

	หน้า	
แผนภาพ ๑	กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน	๑๐
แผนภาพ ๒	ส่วนต่างระหว่างคะแนน O-NET เฉลี่ยรวม ๕ วิชา ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน กับคะแนนเฉลี่ยประเทศ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙	๒๙
แผนภาพ ๓	คะแนน PISA เฉลี่ยปี ๒๐๑๕ จำแนกตามกลุ่มโรงเรียน	๓๐
แผนภาพ ๔	คะแนน PISA เฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเอกชนปี ๒๐๑๒ และปี ๒๐๑๕	๓๐
แผนภาพ ๕	คะแนน O-NET เฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเอกชนจำแนกตามพื้นที่	๓๑
แผนภาพ ๖	ส่วนต่างระหว่างคะแนน O-NET เฉลี่ยรวม ๕ วิชา ของนักเรียนโรงเรียนเอกชน ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ กับคะแนนเฉลี่ยประเทศ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙	๓๒
แผนภาพ ๗	คะแนน O-NET เฉลี่ยจำแนกกลุ่มโรงเรียนที่ไม่รับเงินอุดหนุน และโรงเรียนรับเงินอุดหนุน	๓๓
แผนภาพ ๘	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวนักเรียนภาครัฐและนักเรียนโรงเรียนเอกชน	๓๙
แผนภาพ ๙	งบประมาณด้านการศึกษาของประเทศและงบประมาณของ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	๓๙
แผนภาพ ๑๐	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของงบประมาณด้านการศึกษาของประเทศและการศึกษาเอกชน	๔๐
แผนภาพ ๑๑	สัดส่วนจำนวนโรงเรียนเอกชนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน	๔๒
แผนภาพ ๑๒	คะแนน O-NET เฉลี่ยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนเอกชน	๔๓
แผนภาพ ๑๓	ร้อยละของโรงเรียนเอกชนที่มีคะแนน O-NET เฉลี่ยต่ำกว่า ๕๐ คะแนน	๔๔

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. สภาพทั่วไปของการศึกษาเอกชน

การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของประเทศ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพของคนไทยให้เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศมาเป็นระยะเวลา ยาวนาน บทบาทของการศึกษาเอกชนที่สำคัญ ได้แก่

(๑) ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนเป็นระบบ ที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบ (Accountability) โดยโรงเรียนต้องรับผิดชอบต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อผู้ปกครองและผู้เรียน การอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับ นักเรียนในโรงเรียนเอกชน มีลักษณะที่สนับสนุนต่อหลักการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์ (Demand - Side Financing) จำนวนงบประมาณจะผันแปรตามจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียน ช่วยส่งเสริม ให้เกิดการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โรงเรียนจำเป็นต้องจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ อยู่ตลอดเวลาเพื่อแข่งขันในการดึงดูดผู้เรียน จะเห็นได้จากคะแนนทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ที่ผ่านมา คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเอกชนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ สูงกว่า คะแนนเฉลี่ยของประเทศทุกวิชา (ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกับคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

(๒) ช่วยสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างคุณภาพที่แตกต่างตามความต้องการของผู้เรียน ทั้งในส่วนของการศึกษาในระบบ ประเภทสามัญศึกษา (ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ซึ่งมีสัดส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนร้อยละ ๒๑.๕ ของนักเรียนทั้งประเทศ นอกจากนี้ยังมีการจัดการศึกษาในประเภทโรงเรียนนานาชาติที่มีมาตรฐานเทียบเท่าหลักสูตรในต่างประเทศ และโรงเรียนเอกชนนอกระบบที่ช่วยสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และทักษะอาชีพ

(๓) ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐ การจัดการศึกษาเอกชนช่วยประหยัดงบประมาณด้านการศึกษา ของประเทศ โรงเรียนเอกชนเป็นผู้ลงทุนด้านที่ดินและสิ่งก่อสร้างเอง ประกอบกับการบริหารจัดการ ที่มีความคล่องตัว และสามารถระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาจากผู้ปกครองและนักเรียนได้ส่วนหนึ่ง ทำให้สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงหรือสูงกว่าโรงเรียนของรัฐโดยใช้งบประมาณที่น้อยกว่า

(๔) การมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา ตามหลักหุ้นส่วนการศึกษาระหว่างรัฐ และเอกชน (Public - Private Partnerships in Education) นอกจากจะช่วยสร้างโอกาสทางการศึกษา และแบ่งเบาภาระภาครัฐแล้ว การจัดการศึกษาเอกชนยังช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพภายในระบบ การศึกษาของประเทศ ช่วยให้ผู้ปกครองสามารถเลือกผู้จัดการศึกษาโดยกำหนดคุณภาพการศึกษาที่ต้องการ รวมทั้งได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของโรงเรียนเอกชน

นับตั้งแต่เริ่มการปฏิรูปการศึกษาในปี ๒๕๔๒ จนถึงปัจจุบัน ได้มีการดำเนินนโยบายที่สำคัญ ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการของระบบการศึกษาเอกชนหลายประการ ดังนี้

ปี ๒๕๔๒ มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๔๒) ซึ่งมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในหลายมาตรา เช่น มาตรา ๔๕ กำหนดให้สถานศึกษาเอกชนจัดการศึกษาได้ทุกระดับและทุกประเภทการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด โดยรัฐต้องกำหนดนโยบายและมาตรการที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเอกชนในด้านการศึกษามาตรา ๔๖ กำหนดให้รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ในทางการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม มาตรา ๖๐ กำหนดให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน

ปี ๒๕๔๖ มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๔๖) โดยลดสถานะของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จากส่วนราชการระดับกรมเป็นระดับสำนัก (สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน) สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยโอนข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา และอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนในส่วนภูมิภาคไปเป็นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปี ๒๕๔๗ รัฐบาลกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อสร้างสังคมสันติสุขและยกระดับพื้นฐานความเป็นอยู่ของประชาชนในจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกระเบียบว่าด้วยสถาบันศึกษาปอเนาะ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๔๗) ให้สถาบันศึกษาปอเนาะอยู่ในการส่งเสริม สนับสนุนของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ต่อมาในปี ๒๕๔๘ คณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๘ รับโอนงานส่งเสริม สนับสนุนตาดีกา ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จากกรมการปกครอง มาเป็นศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) ในการส่งเสริม สนับสนุนของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ ให้รับโอนตาดีกาเพิ่มเติมจากจังหวัดสตูล และอำเภอจะนะ เทพา นาทวี และสะบ้าย้อย ของจังหวัดสงขลา

ปี ๒๕๕๑ มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๑ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๑) เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชน เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้กำหนดหลักการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหาร เพื่อทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นอิสระ

โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ นอกจากนี้ เพื่อให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยรัฐพร้อมให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน และสิทธิประโยชน์อื่น รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการให้แก่สถานศึกษาของเอกชน และกำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนทำหน้าที่ตามกฎหมาย

ปี ๒๕๕๒ คณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ เห็นชอบ ข้อเสนอนโยบายเร่งด่วนการพัฒนาการศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยจัดตั้งสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดใน ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลา และสตูล รวมทั้งจัดตั้งสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอทุกอำเภอ ในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และอำเภอจะนะ เทพา นาทวี และสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา รวม ๓๗ อำเภอ

ปี ๒๕๕๔ มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๔) เพื่อแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติที่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติและไม่สอดคล้องกับการดำเนินการของโรงเรียนเอกชน และกำหนดให้โรงเรียนนอกระบบ หมายความว่ารวมถึงศูนย์การศึกษา อิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) และสถาบันศึกษาปอเนาะ และกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีฐานะเป็นอธิบดี และอาจมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุญาต ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

ปี ๒๕๕๙ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารจัดการ รวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน สั่ง ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๙) ให้โอนการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปี ๒๕๖๐ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษา ในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ สั่ง ณ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๖๐) กำหนด ให้มีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ มีศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชา โดยกำหนดให้การส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด โดยเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มอบอำนาจการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้อนุญาตแทน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (ยกเว้นจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส สงขลา และสตูล) ยังคงมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุญาต และในกรุงเทพมหานคร มีเลขาธิการ คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเป็นผู้อนุญาต)

ปัจจุบันมีโรงเรียนเอกชนในการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน ๑๒,๖๔๑ แห่ง ประกอบด้วย (๑) โรงเรียนประเภทสามัญศึกษา ๓,๘๙๔ แห่ง (๒) โรงเรียนประเภทนานาชาติ ๑๗๕ แห่ง (๓) โรงเรียนนอกระบบ ๘,๕๗๒ แห่ง ทั้งนี้ ไม่รวมโรงเรียนเอกชนประเภท อาชีวศึกษา ซึ่งแยกไปสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังตาราง ๑

ตาราง ๑ จำนวนโรงเรียน นักเรียน ครู ในโรงเรียนเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๕๙

ประเภท	โรงเรียน	นักเรียน	ครู
๑. โรงเรียนในระบบ	๔,๐๖๙	๒,๒๓๑,๑๘๐	๑๐๕,๖๙๑
๑.๑ ประเภทสามัญศึกษา	๓,๘๙๔	๒,๑๘๐,๒๒๒	๙๘,๒๙๗
๑.๑.๑ ก่อนประถมศึกษา	๓,๔๒๕	๖๓๐,๖๖๕	
๑.๑.๒ ประถมศึกษา	๒,๔๖๕	๑,๐๖๗,๑๘๔	
๑.๑.๓ มัธยมศึกษาตอนต้น	๑,๓๖๙	๓๒๐,๙๘๘	
๑.๑.๔ มัธยมศึกษาตอนปลาย	๗๓๔	๑๖๑,๔๕๕	
๑.๒ ประเภทนานาชาติ	๑๗๕	๕๐,๙๕๘	๗,๓๙๔
๒. โรงเรียนนอกระบบ	๘,๕๗๒	๑,๒๕๗,๙๑๑	๓๘,๒๑๓
๒.๑ หลักสูตรระยะสั้น	๕,๙๘๗	๑,๐๐๙,๑๐๓	๒๒,๒๓๙
๒.๑.๑ สอนศาสนา	๑๘๘	๑๒,๑๑๐	๔๑๐
๒.๑.๒ ศิลปและกีฬา	๖๑๖	๔๑,๐๐๖	๕,๒๐๒
๒.๑.๓ วิชาชีพ	๒,๖๕๙	๔๓๕,๗๗๔	๖,๔๑๕
๒.๑.๔ กวดวิชา	๒,๔๒๒	๔๙๑,๕๓๘	๙,๘๙๙
๒.๑.๕ สร้างเสริมทักษะชีวิต	๑๐๒	๒๘,๖๗๕	๓๑๓
๒.๒ สถาบันศึกษาปอเนาะ	๔๗๙	๔๔,๒๓๕	๑,๖๕๙
๒.๓ ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด(ตาดีกา)	๒,๑๐๖	๒๐๔,๕๗๓	๑๔,๓๑๕
รวม	๑๒,๖๔๑	๓,๔๘๙,๐๙๑	๑๔๓,๙๐๔

ที่มา : กลุ่มงานทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

จำนวนโรงเรียนประเภทสามัญศึกษามีการนับซ้ำ เนื่องจากโรงเรียนมีการเปิดสอนมากกว่า ๑ ระดับ

๒. ความจำเป็นในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

๒.๑ ขั้วเคลื่อนบทบาทหน้าที่ที่ตามกฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน การพัฒนาการศึกษาเอกชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการพัฒนาการศึกษาของประเทศ เนื่องจากโรงเรียนเอกชนรับผิดชอบจัดการศึกษาให้กับคนไทยอยู่ถึง ๓.๕ ล้านคน จำแนกเป็นโรงเรียนในระบบ จำนวน ๒.๒ ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๒ ของนักเรียนระดับเดียวกันของทั้งประเทศ และโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จำนวน ๑.๓ ล้านคน จากความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน รัฐได้กำหนดให้มีกลไกการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน ภายใต้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนา เพื่อประกันคุณภาพการศึกษาเอกชน รับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับกองทุน ดำเนินการจัดสรรเงินอุดหนุน การศึกษาเอกชน เป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูล และทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน ตลอดจนการกำกับดูแลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ให้มีคุณภาพมาตรฐานและเป็นไปตามกฎหมาย ดังนั้น สำนักงานฯ จึงจำเป็นต้องวางเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานฯ บรรลุตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๒.๒ รองรับความท้าทายจากภายนอกและภายในของระบบการศึกษาเอกชน สถานการณ์ปัจจุบันของการศึกษาเอกชนได้รับความท้าทายจากสภาพแวดล้อมและแนวโน้มเศรษฐกิจและสังคมโลก และของประเทศ ซึ่งเป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคต่อการจัดการศึกษา ที่สำคัญได้แก่ การเปิดเสรีทางการค้าและบริการและการปฏิวัติดิจิทัลที่ส่งผลให้ประเทศต่างๆ ต้องเผชิญกับระบบเศรษฐกิจโลกที่มีการแข่งขันอย่างเสรีและไร้พรมแดน การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ การเข้าสู่สังคมสูงวัยที่ส่งผลให้จำนวนประชากรวัยเรียนลดลง คุณภาพของคนไทยที่ต้องเร่งพัฒนาทั้งด้านทักษะ ความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานที่ติงามของสังคมไทย ประกอบกับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านประเทศเข้าสู่การพัฒนาประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ ซึ่งขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี

ในขณะที่สถานการณ์ภายในของระบบการศึกษาเอกชน ยังประสบกับปัญหาในหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไขและพัฒนาอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านคุณภาพของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน (คะแนน O-NET) แม้ว่าในบางระดับชั้นและบางวิชาจะมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ แต่คะแนนเกือบทุกวิชายังต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ด้านโอกาสของผู้เรียน แม้ว่ารัฐจะให้การอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่นักเรียน แต่เงินอุดหนุนยังมีอัตราที่ค่อนข้างต่ำ

และไม่สะท้อนต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ไม่สอดคล้องกับความต้องการและจำเป็นตามสภาพที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษา มีโรงเรียนเอกชนคุณภาพระดับมาตรฐานสากลหรือเทียบเท่าแต่ยังมีสัดส่วนที่น้อย ในขณะที่โรงเรียนส่วนใหญ่ยังมีคุณภาพการศึกษาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และส่วนหนึ่งไม่ผ่านการประเมินคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์การจัดการศึกษาของประเทศ ด้านบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชนมีสัดส่วนนักเรียนเอกชนต่อนักเรียนรัฐเพิ่มขึ้นบ้างแต่ไม่มาก และติดขัดข้อกฎหมาย ระเบียบและการกำหนดมาตรการส่งเสริมอย่างเป็นระบบเพื่อให้เอกชนลงทุนจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น และด้านระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนซึ่งมีพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนเป็นเครื่องมือในการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน แต่ระบบและกลไกการบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ยังไม่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาให้บรรลุตามเจตนารมณ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานในการร่วมจัดการศึกษาของประเทศ สามารถสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และช่วยสนับสนุนความสำเร็จของการพัฒนาประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จึงต้องกำหนดเป้าหมายและยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบทิศทาง การดำเนินงานร่วมกันระหว่างสำนักงานฯ โรงเรียนเอกชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาเอกชนไปสู่เป้าหมายโดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของประเทศ

๒.๓ ยกระดับบทบาทของการศึกษาเอกชนในช่วงของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๔ กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล และมาตรา ๒๕๘ กำหนดให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา โดยต้องปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จะช่วยทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาได้รับทราบถึงบทบาทความสำคัญของการศึกษาเอกชน และกำหนดแนวทางส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากลตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด

๒.๔ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ (๒) ซึ่งกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานฯ จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เสนอต่อคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙

๓. กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ดำเนินการโดยมีขั้นตอน ประกอบด้วย

๓.๑ แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔ มีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเป็นประธานกรรมการ กรรมการประกอบด้วยผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน นายกสมาคมการศึกษาเอกชน กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ผู้แทนส่วนราชการ เช่น สำนักงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เป็นต้น

๓.๒ จัดประชุมคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เพื่อประเมินสถานการณ์การศึกษาเอกชน และรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับกรอบทิศทางการพัฒนาจากผู้แทนสมาคมการศึกษาเอกชน ผู้แทนโรงเรียนเอกชน และบุคลากรที่ปฏิบัติงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พฤษภาคม ๒๕๕๙) และยกร่างกรอบทิศทางของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

๓.๓ จัดประชุมสัมมนาขับเคลื่อนการศึกษาเอกชนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดให้มีการวิพากษ์และระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับกรอบทิศทางของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด และผู้แทนโรงเรียนเอกชนจากทั่วประเทศ (มิถุนายน ๒๕๕๙)

๓.๔ จัดประชุมกำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมศึกษานอกระบบเพื่อพัฒนาคุณภาพคนตลอดช่วงชีวิต เพื่อรับฟังความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมศึกษานอกระบบ ผู้ร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนสมาคมการศึกษาเอกชนนอกระบบ (มิถุนายน ๒๕๕๙)

๓.๕ จัดประชุมคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ และให้ข้อสังเกตเพิ่มเติม (มิถุนายน ๒๕๕๙)

๓.๖ จัดประชุมกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ตามร่างแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เพื่อปรับปรุงแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์พัฒนาการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้ร่วมประชุมประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา ผู้แทนสมาคมการศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (กรกฎาคม ๒๕๕๙)

๓.๗ นำเสนอร่างแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ต่อที่ประชุมผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สิงหาคม ๒๕๕๙) เพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงร่างแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

๓.๘ นำเสนอร่างแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ซึ่งได้มีมติเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเสนอ และมอบสำนักงานฯ นำข้อสังเกตของที่ประชุม ไปพิจารณาดำเนินการปรับปรุงรายละเอียดของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ก่อนประกาศใช้ต่อไป

๓.๙ จัดประชุมเพื่อพิจารณาแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ที่ปรับปรุงตามข้อสังเกตของ คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ (มกราคม ๒๕๖๐)

๓.๑๐ นำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ที่ปรับปรุง เสนอเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชนพิจารณา (มีนาคม ๒๕๖๐)

๓.๑๑ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเห็นชอบให้ประกาศใช้แผนพัฒนา การศึกษาเอกชนฯ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

๔. หลักการสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

๔.๑ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ครอบคลุมการพัฒนาความรู้ สมรรถนะ และ ทักษะที่จำเป็น การปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอย่าง มีความสุข และเป็นพลเมืองดี มีศักยภาพสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาศักยภาพคนตามกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาของประเทศ ตลอดจนการเสริมสร้างโอกาสและความเสมอภาคให้ผู้เรียน ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และจัดการศึกษาที่สามารถสนองต่อความต้องการของผู้เรียน

๔.๒ หลักการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา ตามแนวคิดหุ้นส่วนการศึกษา ระหว่าง รัฐและเอกชน (Public - Private Partnerships in Education) ที่ช่วยให้รัฐสามารถเลือกผู้จัดการศึกษา และสามารถกำหนดสิ่งที่ต้องการ โดยเฉพาะคุณภาพการศึกษาจากคู่สัญญาคือโรงเรียนเอกชน และยัง ช่วยให้รัฐได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของโรงเรียนเอกชน รวมทั้งเพื่อช่วยเพิ่มโอกาส การเข้าถึงการศึกษาของผู้เรียน ทำให้เกิดการยอมรับความเสี่ยงร่วมกันในการจัดการศึกษา ซึ่งจะมีผลให้ เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ โดยรัฐสามารถพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ของโรงเรียนเอกชนได้หลากหลายวิธีการ

๔.๓ หลักความรับผิดชอบ (Accountability) ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน โรงเรียนเป็นนิติบุคคลมีอิสระในการบริหารจัดการศึกษาโดยรัฐทำหน้าที่กำกับและควบคุม คุณภาพมาตรฐาน (Regulator) ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ซึ่งต้องวางระบบและกลไกเพื่อให้โรงเรียนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพื่อรับผิดชอบต่อผู้เรียน และรับผิดชอบต่อรัฐในฐานะผู้กำกับดูแลและสนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชนต้องรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษาเอกชนตามอำนาจหน้าที่

๔.๔ การพัฒนาโดยคำนึงถึงความแตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียน โดยไม่ทอดทิ้งผู้เรียน และโรงเรียนที่มีข้อจำกัดในการพัฒนา เช่น สภาพพื้นที่เสี่ยงภัยหรือมีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม โรงเรียนที่ต้องจัดการศึกษาเพื่อผู้ยากไร้ ในขณะที่เดียวกันต้องวางแผนทางเพื่อเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียน และโรงเรียนที่มีศักยภาพ สามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สูงกว่ามาตรฐานทั่วไปได้ และใช้หลักการ จัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์ (Demand - Side Financing) หรือด้านผู้เรียน เป็นกลไกช่วยสร้าง โอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้กับผู้เรียน

๕. กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ต้องคำนึงถึงสถานการณ์การศึกษาเอกชนจาก ทั้งภายนอกและภายในของระบบการศึกษาเอกชน ซึ่งส่งผลต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาในระยะ ต่อไป ได้แก่

(๑) สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจและสังคมภายนอกและภายในประเทศที่เปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อการกำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษาชาติรวมถึงการศึกษาเอกชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ระบบ การศึกษาเอกชนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และเพื่อให้สามารถแข่งขัน ได้ท่ามกลางบริบทที่เปลี่ยนแปลง

(๒) ทิศทางการพัฒนาประเทศด้านการศึกษาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาของประเทศ ตลอดจนนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ส่งผลต่อการกำหนดทิศทาง และยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาเอกชน ที่จำเป็นต้องมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ

(๓) ผลการพัฒนาการศึกษาเอกชนที่ผ่านมา ซึ่งส่งผลเป็นสถานการณ์ปัจจุบันของการศึกษา เอกชน ส่งผลต่อการกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาเอกชนที่ต้องมีความสอดคล้อง กับสถานการณ์จริง มีความต่อเนื่องและแก้ปัญหาที่ยังไม่สามารถดำเนินการได้สำเร็จ

(๔) หลักการสำคัญของการพัฒนาการศึกษาเอกชน ได้แก่ การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ของการพัฒนา หลักการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา หลักความรับผิดชอบในการ จัดการศึกษา และการพัฒนาโดยคำนึงถึงความแตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียน ซึ่งหลักการดังกล่าว ช่วยสร้างจุดแข็งให้กับแนวทางการพัฒนาการศึกษาเอกชน และช่วยให้ภาคส่วนต่างๆ ให้การยอมรับ และร่วมสนับสนุนการดำเนินการตามแผนให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนา

ซึ่งสามารถสรุปกรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ดังแผนภาพ ๑

แผนภาพ ๑ กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

ส่วนที่ ๒

สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ ที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน

๑. สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจและสังคม

การประเมินสถานการณ์และแนวโน้มของการพัฒนาประเทศของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๙) ได้แสดงถึงสถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจและสังคมของโลกและของประเทศ ซึ่งมีส่วนที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาเอกชน ดังนี้

๑.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจและสังคมโลก

๑.๑.๑ เศรษฐกิจโลกในระยะ ๕ ปีข้างหน้า ยังมีแนวโน้มขยายตัวช้าและมีความเสี่ยงจากความผันผวนในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกในเกณฑ์สูง ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความสำคัญ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของการปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการเงินและการประกอบธุรกิจของไทย นอกจากนี้ การเปิดเสรีทางการค้าก่อให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นรวมทั้งภาคการบริการและการท่องเที่ยว ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ อย่างไรก็ตาม การเปิดเสรีทางการค้าดังกล่าวจะเป็นโอกาสของประเทศไทยในการใช้ประโยชน์จากความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและภูมิภาคให้สนับสนุนการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าร่วมกัน

๑.๑.๒ การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคนในทุกสังคมทุกเพศทุกวัย ประเทศที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจทำให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงคือ เกิดสาขาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลากหลายสาขา มนุษย์จะสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด การแข่งขันแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีระดับสูง เกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีอันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านรายได้ ด้านความรู้ด้านทักษะ หรือด้านการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งสร้างสมรรถนะทางเทคโนโลยีขั้นสูงใน ๕ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์วัฒนธรรมและบริการที่มีมูลค่าสูง

๑.๑.๓ การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกส่งผลต่อเศรษฐกิจและรูปแบบการดำเนินชีวิต เป็นโอกาสสำหรับประเทศไทยในการพัฒนาสินค้าและนวัตกรรมใหม่ๆ รวมทั้งการบริการทางการแพทย์ และการดูแลผู้สูงอายุเพื่อรองรับความต้องการของผู้สูงอายุในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว เช่น ธุรกิจ Nursing Home ธุรกิจด้านโรงแรมและการท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ เป็นต้น และยังก่อให้เกิดความต้องการแรงงาน ในสาขาอาชีพที่เน้นในกลุ่มผู้สูงอายุมากขึ้นตามมา เช่น ผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Care Giver) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การเป็นสังคมสูงวัยของโลกยังอาจเป็นภัยคุกคามสำคัญสำหรับประเทศไทยด้วยเช่นกัน เนื่องจากการลดลงของวัยแรงงาน จึงอาจก่อให้เกิดการแย่งชิงประชากรวัยแรงงาน โดยเฉพาะคนที่มีศักยภาพสูง ซึ่งเป็นกำลังแรงงานสำคัญในการพัฒนาประเทศ

๑.๑.๔ วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ เป็นทิศทางหลักในการพัฒนาของโลก หลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมายและ ๑๖๙ เป้าประสงค์ จะมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนา ประเทศไทยในอนาคตโดยเฉพาะการสร้างหลักประกันในการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคน การมีรูปแบบการผลิตและบริการที่ยั่งยืน ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการเกิดของเสีย การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทะเล การปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศป่าไม้อย่างยั่งยืน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ การบริหารจัดการเมืองอย่างยั่งยืน ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อม และการดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นโอกาสที่ประเทศไทยจะพัฒนาภาคดำเนินงานของหน่วยงานต่างๆ ภายในประเทศ ให้เกิดการบูรณาการไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก และพร้อมไปกับการพัฒนาภายในประเทศอย่างยั่งยืน

๑.๑.๕ การเปิดเสรีมากขึ้นของอาเซียนภายหลังปี ๒๕๕๘ ทั้งในภาคสินค้าและบริการ โดยเฉพาะภาคการเงิน ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญหลายประการ อาทิ การเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิต ทุนแรงงานอย่างเสรี การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศซึ่งทำให้ภาคการผลิตสามารถขยายตลาด และพัฒนาตนเองให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น รวมทั้งการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน การเงิน การบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรม ในขณะที่การแข่งขันของประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะสูงขึ้น ทั้งในเรื่องมาตรฐานสินค้าและบริการ สินค้าเกษตรไทยจะแข่งขันยากขึ้นจากการเริ่มลดภาษีสินค้าของประเทศกัมพูชา ลาว เมียนมา เวียดนาม การเคลื่อนย้ายเสรีแรงงานทักษะที่เป็นทั้งโอกาสและอุปสรรค และการที่หลายประเทศมีเป้าหมายการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการในอนาคตที่คล้ายคลึงกันไม่ว่าจะเป็น อินโดนีเซีย มาเลเซีย เวียดนาม และไทย ทำให้การพัฒนาของแต่ละประเทศต้องคำนึงถึงความได้เปรียบเฉพาะตัวในการวางตำแหน่งทางยุทธศาสตร์การค้า สินค้าและบริการของตนเอง ซึ่งไทยต้องผลักดันการลงทุนของไทยไปประเทศอาเซียนมากขึ้น

๑.๒ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๑.๒.๑ ในช่วงที่ผ่านมา การพัฒนาเศรษฐกิจไทยในภาพรวมประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ ทั้งในด้านการสร้างอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น การส่งเสริมองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยี การผลิต การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ผลการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดย International Institute for Management Development (IMD) อยู่ในอันดับที่ ๒๘ ในปี ๒๕๕๙ จาก ๖๑ ประเทศ โดยในด้านสมรรถนะทางเศรษฐกิจ IMD จัดให้ไทยอยู่ในอันดับที่ ๑๓) และการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทำให้เศรษฐกิจไทยมีปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง และความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนาต่อยอดเพื่อขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วในปี ๒๕๗๙ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติ อย่างไรก็ตาม ผลการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ และในช่วง ๔ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการลดลงของขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตซึ่งจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป และมีแนวโน้มที่จะทำให้เศรษฐกิจไทยไม่สามารถยกระดับการพัฒนาออกจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลางได้ในระยะเวลาที่เหมาะสม

๑.๒.๒ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม อยู่ในลำดับต่ำทิศทางการพัฒนาไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อน และยังมีข้อจำกัดในการตอบโจทย์การพัฒนาประเทศเป็นผลให้การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศล่าช้าไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีของโลก ความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยตามการจัดอันดับของ International Institute for Management Development (IMD) พบว่าประเทศไทยมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในอันดับที่ ๔๗ และโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีอยู่ในอันดับที่ ๔๒ จาก ๖๑ ประเทศ ระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังคงเป็นจุดอ่อน โดยบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า

๑.๒.๓ การปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ไทยแลนด์ ๔.๐ ที่ต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Value - Based Economy) โดยมีลักษณะสำคัญคือ ๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” ๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น โดยกำหนดขั้นตอนการเปลี่ยนผ่านใน ๔ องค์ประกอบ ได้แก่ (๑) เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิม ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี เป็นเกษตรกรแบบผู้ประกอบการ (๒) เปลี่ยนจากธุรกิจขนาดย่อม

แบบเดิม (SMEs) ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง (๓) เปลี่ยนจากธุรกิจบริการแบบเดิมที่มีการสร้างมูลค่าที่ค่อนข้างต่ำไปสู่ธุรกิจบริการที่มีมูลค่าสูง (๔) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

๑.๒.๔ ประเทศไทยยังมีปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ในด้านรายได้กลุ่มประชากรที่รวยสุดร้อยละ ๑๐ (Decile ที่ ๑๐) มีสัดส่วนรายได้ร้อยละ ๓๕.๐ ของรายได้รวมปี ๒๕๕๘ ขณะที่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด (Decile ที่ ๑-๔) มีสัดส่วนรายได้เพียงร้อยละ ๑๔.๓ ของรายได้รวมเท่านั้น และยังแตกต่างกันมากเมื่อเทียบกับสัดส่วนรายได้ร้อยละ ๑.๕๘ ของประชากรร้อยละ ๑๐ ที่จนสุด (Decile ที่ ๑) ในส่วนของบริการภาครัฐ แม้จะมีการขยายการให้บริการอย่างทั่วถึงแล้วแต่ยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในการจัดบริการภาครัฐที่มีคุณภาพ โดยในด้านการศึกษามาจากการประเมินสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งสิ้น ๑๒,๒๓๐ แห่งทั่วประเทศ มีโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์ประเมินเพียงร้อยละ ๖๙.๙ เท่านั้น และยังคงมีความแตกต่างของเกณฑ์การประเมินระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในเมืองนอกเมือง โรงเรียนที่อยู่ต่างภูมิภาค โรงเรียนที่อยู่ต่างสังกัดและโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาท้าทายต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการหลุดพ้นจากการติดกับดักรายได้ปานกลางของประเทศ

๑.๒.๕ ปัญหามลพิษส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ไม่ยั่งยืน โดยมีการใช้ทรัพยากรและปล่อยมลพิษและของเสียเกินกว่าศักยภาพในการรองรับของระบบนิเวศ การใช้ทรัพยากรดินและน้ำโดยสิ้นเปลืองและขาดการบำรุงรักษา การผลิตภาคอุตสาหกรรมโดยเน้นการลดต้นทุนการผลิตเพื่อการแข่งขันและการส่งออก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการจัดการของเสีย ในขณะที่รูปแบบการบริโภคที่ไม่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการขยายตัวของเมืองจนเกินศักยภาพของระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ทำให้ปริมาณของเสีย ทั้งขยะมูลฝอยและน้ำเสียและปัญหาคุณภาพอากาศเพิ่มขึ้นโดยไม่ได้รับการกำจัดและบำบัดอย่างเพียงพอและถูกวิธี นอกจากนี้ยังมีปัญหาคุณภาพอากาศ โดยเฉพาะฝุ่นละอองและสารอินทรีย์ระเหยง่ายในพื้นที่วิกฤต

๑.๒.๖ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง ที่มีรากฐานของปัญหา มาจากความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติบนพื้นฐานความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง เกิดการใช้เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเผยแพร่ข้อมูลที่บิดเบือนเพื่อให้เกิดความขัดแย้ง แยกแยะในสังคม โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่ขาดความรู้ความเข้าใจ ในความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ

๑.๒.๗ สถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีการสร้างสถานการณ์โดยมีเป้าหมายให้เกิดความสูญเสียต่อเจ้าหน้าที่รัฐ รวมทั้งมีเป้าหมายในพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนเมือง ซึ่งเป็นผลจาก

ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาที่มีอยู่ในระดับสูง ทำให้คนในพื้นที่ได้รับประโยชน์ไม่ทั่วถึงทั้งจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การสร้างรายได้ไม่เพียงพอ ไม่สามารถสนับสนุนการกระจายการพัฒนาโครงสร้างทางสังคม ยังมีช่องว่างทั้งด้านองค์ความรู้ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและบริการทางสังคม ทำให้เกิดช่องว่างทางความคิดทัศนคติ และความเชื่อระหว่างกลุ่มและระหว่างพื้นที่มากขึ้น ส่งผลต่อการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันมากขึ้นจนกลายเป็นความขัดแย้งทางสังคมในที่สุด

๑.๒.๘ ภาครัฐมีขนาดใหญ่และรายจ่ายประจำเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขาดระบบการทำงานลักษณะประชาธิปไตยที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายแบบบูรณาการกับหน่วยงานหรือภาคส่วนอื่นๆ ระบบสารสนเทศและฐานข้อมูลยังไม่ได้มาตรฐาน บุคลากรภาครัฐและองค์กรรัฐวิสาหกิจตลอดจนเครือข่ายผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังขาดความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ตลอดจนขาดความรู้และความกระตือรือร้นในการทำหน้าที่และพัฒนาศักยภาพตนเองและเครือข่ายไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ การบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำและระบบการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากลเมื่อเทียบกับต่างประเทศ สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากระบบบริหารราชการเป็นแบบแนวตั้งรวมศูนย์ การบริหารงานไว้ที่ส่วนกลาง มีระเบียบและขั้นตอนมาก ขาดความยืดหยุ่น ล่าช้า ไม่คล่องตัว ไม่ประหยัด และไม่สามารถบริหารงานอย่างครอบคลุมการบูรณาการในลักษณะแผนยุทธศาสตร์เชิงรุก กระบวนการจัดสรรงบประมาณขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร การทุจริตและประพฤติมิชอบได้ขยายวงกว้างทั้งในภาครัฐและเอกชน

๑.๒.๙ โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ โดยปี ๒๕๕๗ ประชากรวัยแรงงานจะมีจำนวนสูงสุดและเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว ปี ๒๕๕๙ มีประชากรไทยทั้งหมด ๖๕.๓ ล้านคน โดยมีสัดส่วนวัยเด็กร้อยละ ๑๗.๘๒ วัยแรงงานร้อยละ ๖๕.๖๗ และวัยสูงอายुर้อยละ ๑๖.๕๐ ขณะที่อัตราการเจริญพันธุ์รวมของประชากรไทยในปี ๒๕๖๐ อยู่ที่ ๑.๕๙ ซึ่งต่ำกว่าระดับทดแทน โดยคาดว่าจะมีแนวโน้มลดลงตลอดช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ - ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เหลือเพียง ๑.๓๕ ในปี ๒๕๗๙

๑.๒.๑๐ คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา โดยแต่ละกลุ่มวัยยังมีปัญหาสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต กลุ่มเด็กปฐมวัย (๐-๕ ปี) ยังมีปัญหาพัฒนาการไม่สมวัย จากประชากรที่มีบุตรลดลงส่งผลให้จำนวนเด็กปฐมวัยลดลงอย่างต่อเนื่อง และยังมีปัญหาพัฒนาการล่าช้ากว่าร้อยละ ๒๗.๕ กลุ่มเด็กวัยเรียนมีปัญหาด้านความสามารถทางเชาว์ปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ส่วนวัยรุ่นมีปัญหาการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร กลุ่มวัยแรงงานมีปัญหามลพิษทางอากาศ ซึ่งต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน กลุ่มผู้สูงอายุมีปัญหาทางสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นวัยพึ่งพิงทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ โดยผู้สูงอายุ ๗๕ ปีขึ้นไปจะมีสภาวะติดเตียงเพิ่มขึ้น

๑.๒.๑๑ คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ กระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยในสังคมที่เป็นยุคดิจิทัล ส่งผลให้ค่านิยมในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนไทยบางส่วนไม่สามารถเลือกรับปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่งผลให้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่เป็นรากเหง้าของคนไทยถูกกลืนโดยวิถีชีวิตแบบใหม่ มีค่านิยมยึดตนเองเป็นหลักมากกว่า การคำนึงถึงสังคมส่วนรวม รักสนุกและความสบาย เชื่อข่าวลือ ขาดความอดทน ขาดวินัย วัตถุนิยม ยอมรับคนที่ฐานะมากกว่าคนดีมีคุณธรรม จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการปรับเปลี่ยนให้คนมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมไทย

๑.๒.๑๒ คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น โดยมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงาน อายุ ๑๕-๕๙ ปีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก ๘.๘ ปี ในปี ๒๕๕๑ เป็น ๙.๓ ปี ในปี ๒๕๕๘ แต่เมื่อพิจารณาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๘ พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ร้อยละ ๕๐ และผลคะแนนสอบ PISA ที่อยู่ในระดับต่ำกว่าอีกหลายประเทศที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน เนื่องจากข้อจำกัดที่สำคัญของการศึกษาไทยทั้งปัญหาเรื่องหลักสูตรและระบบการเรียนการสอน ที่เน้นการท่องจำทำให้ขาดความคิดสร้างสรรค์ ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและครูที่มีคุณภาพ ยังกระจายไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล ขณะที่ในระดับอาชีวศึกษายังมีเด็กที่สนใจเรียนต่อสายอาชีพ ในสัดส่วนที่น้อย โดยในปีการศึกษา ๒๕๕๘ มีสัดส่วนนักเรียนสายอาชีพต่อสายสามัญเท่ากับ ๓๖ : ๖๔ ส่วนระดับอุดมศึกษาพบว่า มีการเปิดหลักสูตรโดยไม่คำนึงถึงความต้องการของตลาดงาน บัณฑิตที่จบออกมาบางส่วนยังมีปัญหาคุณภาพ ทั้งนี้ จากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของ IMD ปี ๒๕๕๙ ด้านคุณภาพการศึกษาในมหาวิทยาลัยอยู่ในลำดับที่ ๔๗ จาก ๖๑ ประเทศ ปัจจุบันต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้การศึกษาไทยทุกระดับยังมีปัญหาเชิงคุณภาพที่ต้องเร่งแก้ไข ขณะเดียวกันคนไทยส่วนใหญ่ยังไม่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ โดยการใช้อินเทอร์เน็ตของคนไทยแม้ว่าจะเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๒๖ ล้านคน แต่เป็นการใช้เพื่อการอ่านหาความรู้เพียงร้อยละ ๓๑.๗ อย่างไรก็ตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสารอย่างรวดเร็วที่จะนำสังคมไทยไปสู่สังคมดิจิทัลมากขึ้น เป็นความท้าทายต่อการจัดการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ต้องปรับให้อยู่บนฐานของนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งเอื้อต่อคนทุกกลุ่มให้สามารถเข้าถึงสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่จำกัดเวลาและสถานที่

๑.๒.๑๓ ผลการพัฒนาการศึกษาในช่วงปี ๒๕๕๒ - ๒๕๕๘ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๖๐) พบว่า ไทยประสบความสำเร็จในหลายด้าน และมีอีกหลายด้านยังเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนในระยะต่อไป (๑) ด้านโอกาสทางการศึกษา รัฐมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาค่อนข้างมาก ส่งผลให้ประชากรในวัยเรียน รวมทั้งเด็กด้อยโอกาสและผู้มี

ความต้องการจำเป็นพิเศษมีโอกาสได้รับการศึกษาสูงขึ้น แต่ยังไม่เข้าเรียนได้ไม่ครบทุกคนและมีปัญหาการออกกลางคันอยู่บ้าง นอกจากนี้ประชากรที่อยู่ในวัยกำลังแรงงานแม้จะได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น แต่จำนวนแรงงานที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังมีอยู่จำนวนมาก จึงต้องเร่งดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และมีมาตรการต่างๆ ให้เด็กและประชาชนทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเพิ่มขึ้น เพื่อยกระดับการศึกษาของคนไทยให้เป็นที่น่าพึงพอใจ ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (๒) ด้านคุณภาพการศึกษา ผลการพัฒนา ยังไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย ส่วนประเด็นคุณธรรม จริยธรรมของเด็กและเยาวชน ยังต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น นอกจากนี้คุณภาพของกำลังแรงงานอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ยังไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายประเภทอาชีวศึกษามีสัดส่วนน้อยกว่าประเภทสามัญศึกษา ทำให้มีการขาดแคลนแรงงานระดับกลาง ส่วนแรงงานที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี แต่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาดงาน และยังมีสมรรถนะหรือคุณลักษณะอื่นๆ ที่ไม่ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ ทำให้มีผู้ว่างงานอยู่จำนวนมาก จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนและกำลังแรงงานที่มีทักษะ และคุณลักษณะที่พร้อมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคส่วนต่าง ๆ โดยจะต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนเพื่อวางแผนเป้าหมายการจัดการศึกษา ทั้งเพื่อการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดงานและการพัฒนากำลังคนเพื่อยกระดับคุณภาพกำลังแรงงานให้สูงขึ้น (๓) ปัญหาด้านประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการใช้จ่ายงบประมาณทางการศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างและระบบการจัดการที่ต้องได้รับการปรับปรุงเป็นลำดับแรก โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนที่มีจำนวนนักเรียนต่อห้อง และจำนวนนักเรียนต่อครูที่เหมาะสม การผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ การบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา การบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กซึ่งมีอยู่จำนวนมากเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาและลดภาระงบประมาณ การใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการศึกษาซึ่งได้รับค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ แต่ใช้จ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียน พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาครูค่อนข้างน้อย โดยงบประมาณส่วนใหญ่ที่ใช้จัดการศึกษามาจากภาครัฐ ภาคเอกชนยังมีส่วนร่วมน้อย และผู้ที่มีรายได้น้อยต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาค่อนข้างมาก จึงต้องเร่งดำเนินการปฏิรูประบบการผลิต การพัฒนาครู และการบริหารงานบุคคลของครูให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกันเพื่อใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยเฉพาะสถานศึกษาขนาดเล็ก กระจายอำนาจการบริหารจัดการไปสู่สถานศึกษา เพื่อความคล่องตัว ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของภาครัฐ และปฏิรูประบบการเงินเพื่อการศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๒. กิตติกรรมพัฒนาประเทศตั้งแต่ปี ๒๕๖๐

การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่อยู่ภายใต้ระบบการศึกษาของประเทศ จึงต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี ๒๕๖๐ เป็นช่วงเริ่มต้นของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ และการปฏิรูปประเทศ ดังนี้

๒.๑ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) (สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี, ๒๕๕๙) กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยกำหนดเป้าหมาย ดังนี้

(๑) เป้าหมายความมั่นคง

(๑.๑) การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

(๑.๒) ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองมีความมั่นคง เป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

(๑.๓) สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น

(๑.๔) ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

(๑.๕) ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

(๒) เป้าหมายความมั่งคั่ง

(๒.๑) ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกฐานะเป็นประเทศในกลุ่มรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒.๒) เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุนและการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

(๒.๓) ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาคนอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และ ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๓) เป้าหมายความยั่งยืน

(๓.๑) การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

(๓.๒) การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎ ระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

(๓.๓) มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

(๓.๔) ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ทั้งนี้ โดยการพัฒนาในช่วง ๕ ปีภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จะเป็นการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติในระยะ ๕ ปีแรกสู่การปฏิบัติ

๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
(ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๙) ซึ่งแปลงยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทย

เป้าหมายรวมของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

(๑) คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองต้นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบต่อและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

(๒) ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้น้อยที่สุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

(๓) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดเล็กที่เข้มแข็ง สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ชั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิต และการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

(๔) ทุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

(๕) มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

(๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการพัฒนานานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐ

และระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีจำนวน ๑๐ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ (๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (๓) ยุทธศาสตร์การสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (๔) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศ สู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน และ (๖) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติ มิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์และ กลไกสนับสนุนให้การดำเนินยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้านให้สัมฤทธิ์ผล ประกอบด้วย (๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ (๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวិทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม (๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ และ (๑๐) ยุทธศาสตร์ ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ทั้งนี้ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีจุดเน้นการพัฒนาคอนที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนากลุ่ม เด็กปฐมวัยให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม คนไทย ในทุกช่วงวัยเป็นคนดี มีสุขภาพที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคนในแต่ละช่วงวัย และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ ๒๑ การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การยกระดับ คุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับการเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพ ให้มีความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ ที่หลากหลายและการสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดี

๒.๓ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๖๐) กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลก ศตวรรษที่ ๒๑” เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ ได้วางเป้าหมายไว้ ๒ ด้าน คือ

เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (๓Rs๔Cs) ประกอบด้วย ทักษะและคุณลักษณะ ๓Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics) ๔Cs ได้แก่ ทักษะ

ด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross - cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือการทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

เป้าหมายของการจัดการศึกษา ประกอบด้วย

- (๑) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access)
- (๒) ผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม (Equity)
- (๓) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality)
- (๔) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency)
- (๕) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy)

กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา จำนวน ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ มีเป้าหมาย (๑) คนทุกช่วงวัยมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (๒) คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้และพื้นที่พิเศษได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ (๓) คนทุกช่วงวัยได้รับการศึกษา การดูแลและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ มีเป้าหมาย (๑) กำลังคนมีทักษะที่สำคัญจำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (๒) สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่จัดการศึกษาลดบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศเฉพาะด้าน (๓) การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมที่สร้างผลผลิตและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีเป้าหมาย (๑) ผู้เรียนมีทักษะและคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย และทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ (๒) คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตามมาตรฐาน การศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ตามศักยภาพ (๓) สถานศึกษาทุกระดับ การศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน (๔) แหล่งเรียนรู้ สื่อตำราเรียน นวัตกรรม และสื่อการเรียนรู้มีคุณภาพและมาตรฐาน และประชาชน สามารถเข้าถึงได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ (๕) ระบบและกลไกการวัด การติดตาม และประเมินผล มีประสิทธิภาพ (๖) ระบบการผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้มาตรฐานระดับสากล (๗) ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา มีเป้าหมาย (๑) ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ (๒) การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วง (๓) ระบบข้อมูล รายบุคคลและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้องเป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหาร จัดการศึกษา การติดตามประเมิน และรายงานผล

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมาย (๑) คนทุกช่วงวัย มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม จริยธรรม และนำแนวคิดตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ (๒) หลักสูตร แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงสู่การปฏิบัติ (๓) การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมด้านการสร้างเสริมคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา มีเป้าหมาย (๑) โครงสร้าง บทบาท และระบบการบริหารจัดการศึกษามีความคล่องตัวชัดเจน และสามารถตรวจสอบ ได้ (๒) ระบบการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลกระทบต่อคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา (๓) ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน และพื้นที่ (๔) กฎหมายและรูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษารองรับลักษณะ ที่แตกต่างกันของผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการกำลังแรงงานของประเทศ (๕) ระบบบริหาร งานบุคคลของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษามีความเป็นธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และส่งเสริม ให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

๒.๔ แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

(สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๙) กำหนดวิสัยทัศน์ “มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุขในสังคม” เป้าหมายหลักได้แก่ (๑) คุณภาพการศึกษาของไทยดีขึ้น คนไทยมีคุณธรรมจริยธรรม มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต (๒) กำลังคนได้รับการผลิตและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ (๓) มุ่งองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม สนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (๔) คนไทยได้รับโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (๕) ระบบบริหารจัดการการศึกษามีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

กำหนดยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่สามารถตอบสนองการพัฒนาที่สำคัญในด้านต่างๆ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ที่มุ่งหวังให้คนไทยมีคุณธรรมจริยธรรม มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต ซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านคุณภาพและด้านการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ผลิต พัฒนาคู่มือ คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ที่มุ่งหวังให้มีการผลิตครูได้สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท และมีสมรรถนะ ตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถใช้ศักยภาพในการสอนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ ที่มุ่งหวังให้กำลังคนได้รับการผลิตและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศ และมุ่งองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม สนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านคุณภาพ และด้านการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ที่มุ่งหวังให้การบริการการศึกษาแก่ผู้เรียนทุกกลุ่มทุกวัยในระดับที่เหมาะสมกับสภาพบริบท และสภาพพื้นที่ ซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านการเข้าถึงการให้บริการและด้านความเท่าเทียม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ที่มุ่งหวังให้คนไทยได้รับโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านการเข้าถึงการให้บริการ ด้านความเท่าเทียม และด้านประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาระบบบริหารจัดการ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ที่มุ่งหวังให้มีการใช้ทรัพยากรทั้งด้านงบประมาณและบุคลากรได้อย่างคุ้มค่า ไม่เกิดการสูญเปล่า และมีความคล่องตัว ซึ่งตอบสนองการพัฒนาในด้านประสิทธิภาพ

๒.๕ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๖๐)

มาตรา ๕๔ กำหนดให้รัฐต้อง (๑) ดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (๒) ดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย (๓) รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษา ตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกัน ระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษา แห่งชาติและการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย (๔) การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตาม ความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (๕) ในการ ดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาตามวรรคสองหรือให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามวรรคสาม รัฐต้องดำเนินการให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามความถนัดของตน (๖) ให้จัดตั้งกองทุนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษาและ เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู

มาตรา ๗๖ กำหนดให้รัฐพึงพัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะและการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของ ประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการ ประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็วไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๕๘ ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน (๑) ให้มีการนำ เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำบริการสาธารณะ (๒) ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานเข้าด้วยกัน (๓) ให้มีการปรับปรุง และพัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารงานของรัฐและแผนกำลังคนภาครัฐให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และความท้าทายใหม่ๆ (๔) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐ (๕) ให้มีการปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ **ด้านการศึกษา** (๑) ให้สามารถเริ่มดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัยโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (๒) ให้ดำเนินการ

ตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนตามมาตรา ๕๔ วรรคหก ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้ รัฐธรรมนูญนี้ (๓) ให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม กับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคล ของผู้ประกอบวิชาชีพครู (๔) ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตาม ความถนัด และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวโดยสอดคล้องกัน ทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่

๒.๖ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

๒.๖.๑ คำสั่งฉบับที่ ๘/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน สั่ง ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๙) ให้โอนบรรดา อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ ในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินงานโรงเรียน ในระบบ ประเภทอาชีวศึกษา ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ไปเป็นอำนาจหน้าที่ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

๒.๖.๒ คำสั่งฉบับที่ ๒๘/๒๕๕๙ เรื่อง ให้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี โดยไม่เก็บ ค่าใช้จ่าย สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๙) ครอบคลุมการศึกษาตั้งแต่ระดับ ก่อนประถมศึกษา (อนุบาล) ระดับประถมศึกษา จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ หรือระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช. ๓) หรือเทียบเท่า และให้หมายรวมถึงการศึกษานอกโรงเรียนและการศึกษาสงเคราะห์ด้วย ข้อ ๓ ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ให้มีมาตรฐานและคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดย ความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี เพื่อเสนอตามกระบวนการจัดงบประมาณรายจ่ายประจำปี และให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำ หรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้แทนและขยายผลต่อจากคำสั่งนี้แล้วเสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาภายในหกเดือนนับแต่วันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ

๒.๖.๓ คำสั่งฉบับที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวง ศึกษาธิการ สั่ง ณ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ (ราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๖๐) กำหนดให้มีองค์กรที่สำคัญ ได้แก่ (๑) คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค มีรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการเป็นประธานกรรมการ (๒) สำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวนสิบแปดภาค สังกัด สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ (๓) คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.)

มีผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ (๔) สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ มีศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค ปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ นโยบาย และยุทธศาสตร์ของส่วนราชการต่างๆ ที่มอบหมาย โดยได้มีการกำหนดให้การส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และให้เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการแทน

๓. ผลการพัฒนาการศึกษาเอกชน ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

การจัดการศึกษาเอกชนในช่วงที่ผ่านมา เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ นโยบายของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ และแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ โดยมีผลการพัฒนาการศึกษาเอกชน ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ซึ่งส่งผลเป็นสถานการณ์ปัจจุบันของการศึกษาเอกชน สรุปได้ดังนี้

๓.๑ ด้านคุณภาพของผู้เรียน

๓.๑.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเอกชน จากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา ๒๕๕๙ ระดับประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยทุกวิชา (ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศ ในขณะที่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวิชาภาษาอังกฤษที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศ เมื่อพิจารณาจากคะแนน O-NET นักเรียนโรงเรียนเอกชนในภาพรวม แม้หลายวิชาจะมีคะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ แต่ก็ยังอยู่ในสถานการณ์เดียวกับคุณภาพการศึกษาของประเทศ โดยคะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับและในแต่ละวิชา ส่วนใหญ่ยังต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ มีเพียงคะแนนวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เท่านั้นที่สูงกว่าร้อยละ ๕๐ ดังตาราง ๒ ในด้านของพัฒนาการ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยนักเรียนโรงเรียนเอกชนที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ มีผลต่างของคะแนนในแต่ละปีไม่แตกต่างกันมากนัก ดังแผนภาพ ๒

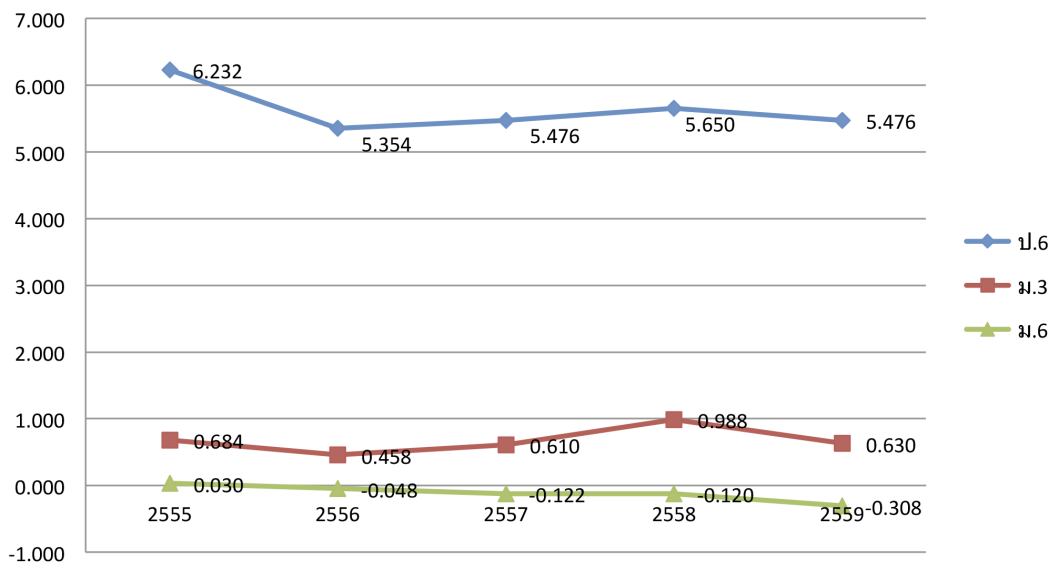

ตาราง ๒ คะแนนเฉลี่ย O-NET นักเรียนโรงเรียนเอกชนเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของประเทศ
ปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

ระดับ ป.๖ / วิชา	ปีการศึกษา ๒๕๕๕		ปีการศึกษา ๒๕๕๖		ปีการศึกษา ๒๕๕๗		ปีการศึกษา ๒๕๕๘		ปีการศึกษา ๒๕๕๙	
	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.
ภาษาไทย	๔๕.๖๘	๕๐.๗๑*	๔๕.๐๒	๔๙.๔๐*	๔๔.๘๘	๔๗.๗๑*	๔๙.๓๓	๕๒.๖๗*	๕๒.๙๘	๕๖.๕๒*
สังคมศึกษา	๔๔.๒๒	๔๙.๑๒*	๓๘.๓๑	๔๑.๘๕*	๕๐.๖๗	๕๕.๗๐*	๔๙.๑๘	๕๓.๕๓*	๔๖.๖๘	๕๑.๑๕*
ภาษาอังกฤษ	๓๖.๙๙	๔๗.๓๖*	๓๓.๘๒	๔๑.๙๖*	๓๖.๐๒	๔๖.๖๕*	๔๐.๓๑	๕๑.๗๖*	๓๔.๕๙	๔๕.๐๔*
คณิตศาสตร์	๓๕.๗๗	๔๒.๒๒*	๔๑.๙๕	๔๙.๐๓*	๓๘.๐๖	๔๓.๐๐*	๔๓.๔๗	๔๙.๒๐*	๔๐.๔๗	๔๖.๒๗*
วิทยาศาสตร์	๓๗.๔๖	๔๑.๘๗*	๓๗.๔๐	๔๑.๐๓*	๔๒.๑๓	๔๖.๐๘*	๔๒.๕๙	๔๕.๙๗*	๔๑.๒๒	๔๔.๓๔*
เฉลี่ย ๕ วิชา	๔๐.๐๒	๔๖.๒๖	๓๙.๓๐	๔๔.๖๕	๔๒.๓๕	๔๗.๘๓	๔๔.๙๘	๕๐.๖๓	๔๓.๑๙	๔๘.๖๖
ระดับ ม.๓ / วิชา	ปีการศึกษา ๒๕๕๕		ปีการศึกษา ๒๕๕๖		ปีการศึกษา ๒๕๕๗		ปีการศึกษา ๒๕๕๘		ปีการศึกษา ๒๕๕๙	
	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.
ภาษาไทย	๕๔.๔๘	๕๕.๘๐*	๔๔.๒๕	๔๔.๑๕	๓๕.๒๐	๓๕.๐๕	๔๒.๖๔	๔๒.๔๕	๔๖.๓๖	๔๕.๘๖
สังคมศึกษา	๔๗.๑๒	๔๗.๒๖*	๓๙.๓๗	๓๙.๓๓	๔๖.๗๙	๔๖.๗๓	๔๖.๒๔	๔๖.๔๗*	๔๙.๐๐	๔๘.๗๕
ภาษาอังกฤษ	๒๘.๗๑	๓๑.๐๔*	๓๐.๓๕	๓๒.๓๓*	๒๗.๔๖	๒๙.๓๑*	๓๐.๕๕	๓๓.๖๙*	๓๑.๘๐	๓๔.๙๑*
คณิตศาสตร์	๒๖.๙๕	๒๗.๒๓*	๒๕.๔๕	๒๕.๗๒*	๒๙.๖๕	๓๐.๖๑*	๓๒.๔๐	๓๓.๗๓*	๒๙.๓๑	๒๙.๘๘*
วิทยาศาสตร์	๓๕.๓๗	๓๕.๗๒*	๓๗.๙๕	๓๘.๑๓*	๓๘.๖๒	๓๙.๐๗*	๓๗.๖๓	๓๘.๐๕*	๓๔.๙๙	๓๕.๒๑*
เฉลี่ย ๕ วิชา	๓๘.๕๓	๓๙.๒๑	๓๕.๔๗	๓๕.๙๓	๓๕.๕๔	๓๖.๑๕	๓๗.๘๙	๓๘.๘๘	๓๘.๒๙	๓๘.๙๒
ระดับ ม.๖ / วิชา	ปีการศึกษา ๒๕๕๕		ปีการศึกษา ๒๕๕๖		ปีการศึกษา ๒๕๕๗		ปีการศึกษา ๒๕๕๘		ปีการศึกษา ๒๕๕๙	
	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.	ประเทศ	สช.
ภาษาไทย	๔๗.๑๙	๔๕.๕๓	๔๙.๒๖	๔๗.๒๙	๕๐.๗๖	๔๘.๕๓	๔๙.๓๖	๔๗.๗๐	๕๒.๒๙	๔๙.๖๔
สังคมศึกษา	๓๖.๒๗	๓๕.๔๗*	๓๓.๐๒	๓๒.๓๙	๓๖.๕๓	๓๕.๖๒	๓๙.๗๐	๓๘.๖๕	๓๕.๘๙	๓๔.๙๑
ภาษาอังกฤษ	๒๒.๑๓	๒๔.๘๓*	๒๕.๓๕	๒๗.๗๗*	๒๓.๔๔	๒๕.๙๕*	๒๔.๙๘	๒๗.๔๙*	๒๗.๗๖	๓๐.๔๔*
คณิตศาสตร์	๒๒.๗๓	๒๓.๔๖*	๒๐.๔๘	๒๐.๙๐*	๒๑.๗๔	๒๒.๑๕*	๒๖.๕๙	๒๖.๖๘*	๒๔.๘๘	๒๔.๘๘
วิทยาศาสตร์	๓๓.๑๐	๓๒.๒๘	๓๐.๔๘	๓๐.๐๐	๓๒.๕๕	๓๒.๑๕	๓๓.๔๐	๓๒.๙๑	๓๑.๖๒	๓๑.๐๓
เฉลี่ย ๕ วิชา	๓๒.๒๘	๓๒.๓๑	๓๑.๗๒	๓๑.๖๗	๓๓.๐๐	๓๒.๘๘	๓๔.๘๑	๓๔.๖๙	๓๔.๔๙	๓๔.๑๘

ที่มา : กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สังเคราะห์จากข้อมูลคะแนน O-NET จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)) / * หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศ

แผนภาพ ๒ ส่วนต่างระหว่างคะแนน O-NET เฉลี่ยรวม ๕ วิชา ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนกับคะแนนเฉลี่ยประเทศ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

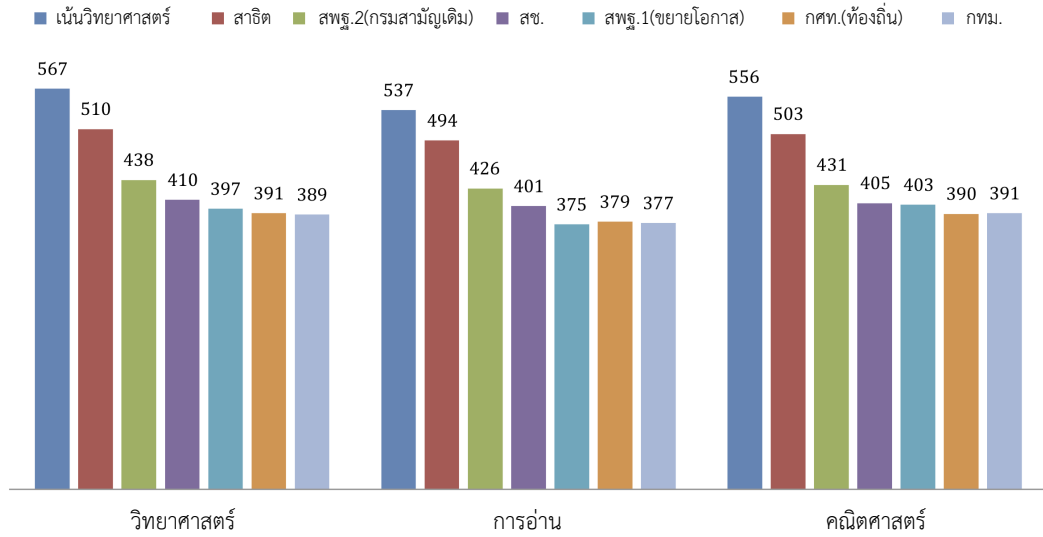

(-) หมายถึงคะแนนเฉลี่ยนักเรียนโรงเรียนเอกชนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ

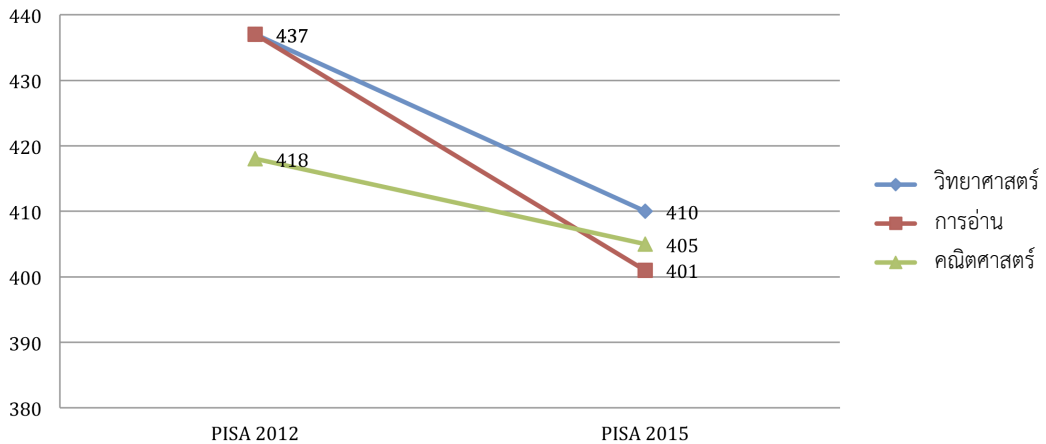
ผลการประเมิน PISA ๒๐๑๕ (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ๒๕๕๙) คะแนนกลุ่มโรงเรียนเอกชนทุกวิชา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในลำดับที่ ๔ รองจากโรงเรียนที่เน้นวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โรงเรียนสาธิต โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมสามัญเดิม) โดย **วิทยาศาสตร์** มีคะแนนเฉลี่ย ๔๑๐ คะแนน ไม่แตกต่างจากกลุ่มโรงเรียนอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มโรงเรียนเน้นวิทยาศาสตร์ฯ และกลุ่มโรงเรียนสาธิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยประมาณใกล้เคียงกับประเทศมอนเตเนโกร จอร์เจีย และจอร์แดน เมื่อเทียบกับ PISA ๒๐๑๒ มีคะแนนลดลงถึง ๒๗ คะแนน **การอ่าน** มีคะแนนเฉลี่ย ๔๐๑ คะแนน ไม่แตกต่างจากกลุ่มโรงเรียนอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มโรงเรียนเน้นวิทยาศาสตร์ฯ และกลุ่มโรงเรียนสาธิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยประมาณเท่ากับประเทศจอร์เจีย และคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกับประเทศกาตาร์ และเปรู เมื่อเทียบกับ PISA ๒๐๑๒ มีคะแนนลดลงถึง ๓๖ คะแนน **คณิตศาสตร์** มีคะแนนเฉลี่ย ๔๐๕ คะแนน ไม่แตกต่างจากกลุ่มโรงเรียนอื่นๆ ยกเว้นกลุ่มโรงเรียนเน้นวิทยาศาสตร์ฯ และสาธิต เมื่อเทียบกับ PISA ๒๐๑๒ มีคะแนนลดลง ๑๓ คะแนน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีคะแนนเฉลี่ยประมาณใกล้เคียงกับประเทศเม็กซิโก จอร์เจีย กาตาร์ และคอซตาริกา ซึ่งแสดงได้ตามแผนภาพ ๓ และ ๔

แผนภาพ ๓ คะแนน PISA เฉลี่ย ปี ๒๐๑๕ จำแนกตามกลุ่มโรงเรียน

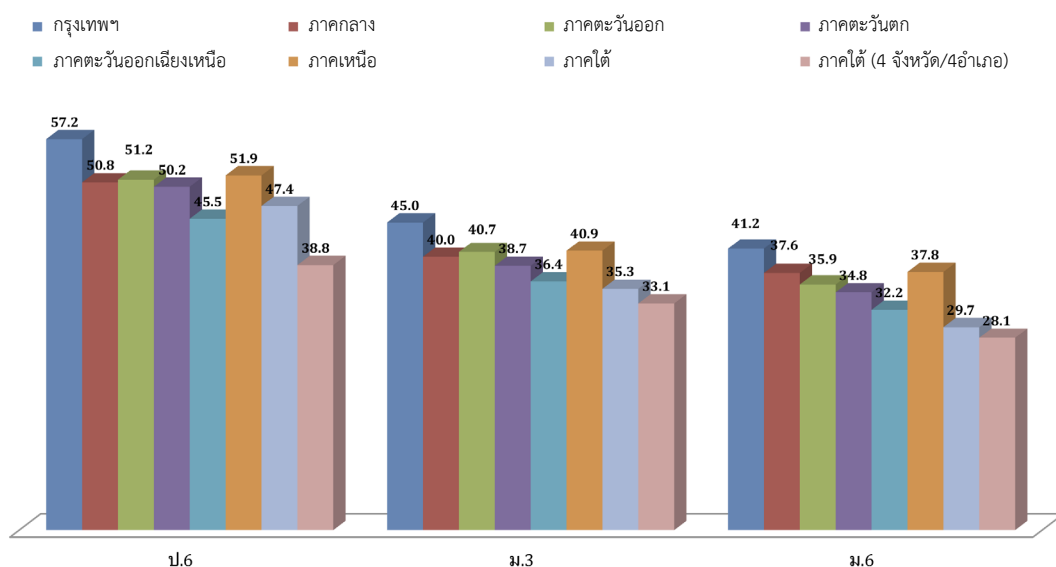

แผนภาพ ๔ คะแนน PISA เฉลี่ยของนักเรียนโรงเรียนเอกชนปี ๒๐๑๒ และปี ๒๐๑๕

๓.๑.๒ เมื่อพิจารณาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างพื้นที่ (คะแนนเฉลี่ย O-NET ปีการศึกษา ๒๕๕๘) ระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนในกรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา (อำเภอจะนะ นาทวี สะบ้าย้อย และเทพา) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ระดับระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือภาคเหนือ โดยภาคใต้ ๔ จังหวัดและ ๔ อำเภอ มีคะแนนต่ำสุด และคะแนนเฉลี่ยของกรุงเทพมหานครทุกระดับชั้นสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของภูมิภาค ดังแผนภาพ ๕

แผนภาพ ๕ คะแนน O-NET เฉลี่ยนักเรียนโรงเรียนเอกชนจำแนกตามพื้นที่

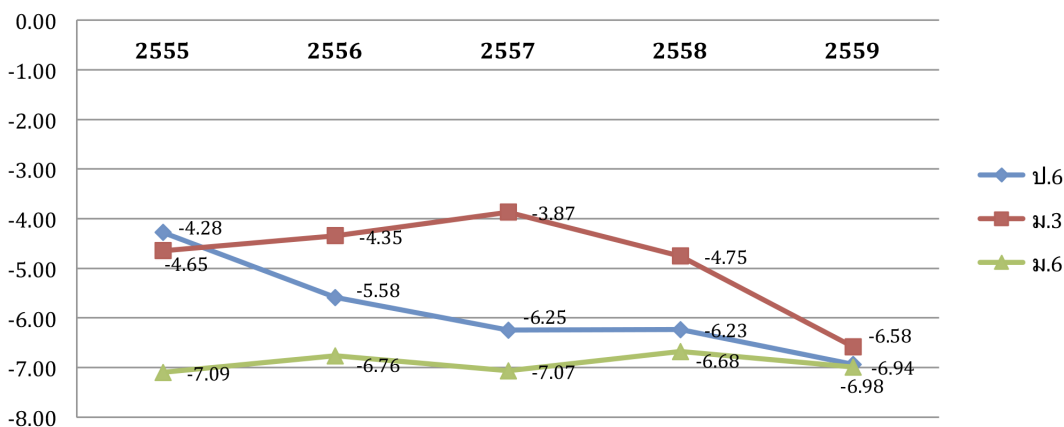

ที่มา : กลุ่มงานนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สังเคราะห์จากข้อมูลคะแนน O-NET ปีการศึกษา ๒๕๕๘ จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน))

๓.๑.๓ ด้านคุณภาพการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา (อำเภอจะนะ นาทวี สะบ้าย้อย และเทพา) ยังต้องเร่งพัฒนา โดยเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยรวมทุกวิชา (ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์) ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่สูงกว่าหรือต่ำกว่า คะแนนเฉลี่ยของประเทศ ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ พบว่ายังมีผลคะแนนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศในทุกระดับ ดังแผนภาพ ๖ นอกจากนี้ การใช้ภาษาไทยของนักเรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังไม่มีทักษะที่ดีพอเนื่องจากการใช้ภาษาท้องถิ่นในการสื่อสาร ส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนที่ต้องใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ในขณะที่ยังไม่มีระบบการเทียบโอนความรู้ในวิชาศาสนาระหว่างศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) หรือสถาบันศึกษาปอเนาะกับการเรียนการสอนในระบบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีโอกาสมุ่งเพิ่มการเรียนรู้ในวิชาสามัญมากขึ้น และนักเรียนยังขาดแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในพื้นที่ โดยเฉพาะแหล่งเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์

แผนภาพ ๖ ส่วนต่างระหว่างคะแนน O-NET เฉลี่ยรวม ๕ วิชา ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ กับคะแนนเฉลี่ยประเทศ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

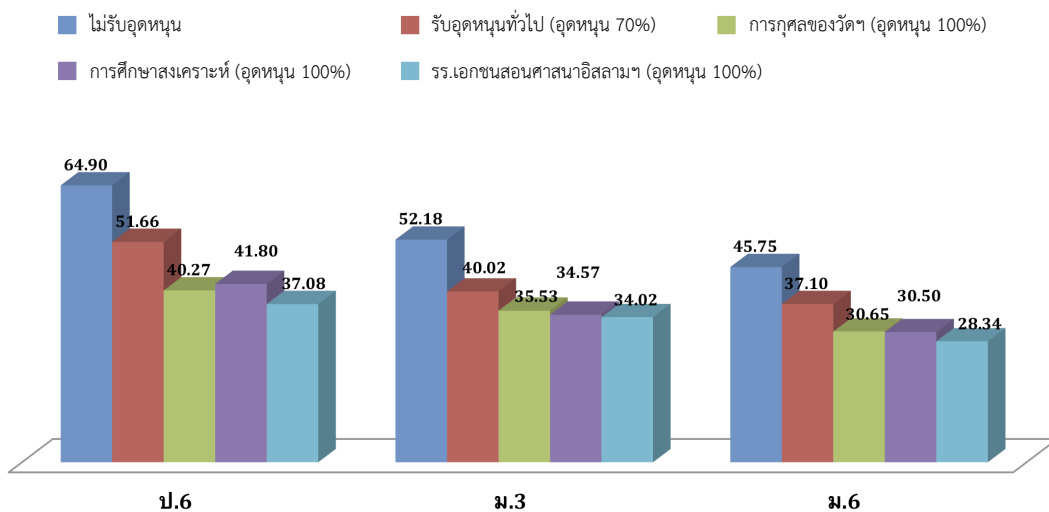
ที่มา : กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สังเคราะห์จากข้อมูลคะแนน O-NET จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน))

(-) หมายถึงคะแนนเฉลี่ยนักเรียนโรงเรียนเอกชนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ

๓.๑.๔ เมื่อพิจารณาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำแนกตามประเภทของการรับและไม่รับเงินอุดหนุน (คะแนนเฉลี่ย O-NET ปีการศึกษา ๒๕๕๘) โรงเรียนที่ไม่รับเงินอุดหนุน ซึ่งต้องอาศัยค่าธรรมเนียมการศึกษาจากผู้ปกครองเพียงด้านเดียว มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ โรงเรียนที่รับเงินอุดหนุนทั่วไป (อุดหนุนประมาณร้อยละ ๗๐ ของอัตราค่าใช้จ่ายรายบุคคล) ซึ่งต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาส่วนหนึ่ง ส่วนโรงเรียนการกุศลที่รับเงินอุดหนุนอัตราร้อยละ ๑๐๐ ของอัตราค่าใช้จ่ายรายบุคคล มีคุณภาพการศึกษาที่น้อยลงมาตามลำดับ ดังแผนภาพ ๗ เหตุผลอาจเนื่องมาจาก ผู้เรียนในโรงเรียนที่ไม่รับเงินอุดหนุน ส่วนหนึ่งเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาได้สูงกว่าเขตที่รัฐควบคุมสำหรับโรงเรียนรับเงินอุดหนุน จึงมีทรัพยากรการศึกษาที่มากกว่า ดังนั้น ในด้านหนึ่งคุณภาพการศึกษาจึงเป็นการสะท้อนถึงความเหลื่อมล้ำของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การที่เงินอุดหนุนยังไม่สะท้อนต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา เช่น อัตราอุดหนุนที่ยังต่ำ การอุดหนุนที่ยังไม่สะท้อนตามคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม และการไม่ต้องรับผิดชอบต่อเงินอุดหนุนด้วยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นต้น ก็อาจส่งผลต่อความดีของคุณภาพการศึกษาได้เช่นกัน

แผนภาพ ๗ คะแนน O-NET เฉลี่ยจำแนกกลุ่มโรงเรียนที่ไม่รับเงินอุดหนุนและโรงเรียนรับเงินอุดหนุน

ที่มา : กลุ่มงานนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สังเคราะห์จากข้อมูลคะแนน O-NET ปีการศึกษา ๒๕๕๘ จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน))

๓.๑.๕ จากการศึกษาเพื่อประเมินผลนโยบาย ปีการศึกษา ๒๕๕๘ ปีแห่งการพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิด โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนพบว่า ในด้านทักษะที่จำเป็นของนักเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ร้อยละ ๙๗.๒๓ มีทักษะการอ่านภาษาไทย และร้อยละ ๗๔.๕๘ มีทักษะการเขียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ร้อยละ ๘๓.๖ มีทักษะการคิดวิเคราะห์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ร้อยละ ๙๔.๗๘ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ ร้อยละ ๘๘.๔๖ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ร้อยละ ๘๙.๒๘ มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทียบเท่าหรือสูงกว่ากรอบมาตรฐาน (CEFR) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ร้อยละ ๙๐.๔๘ มีทักษะความคิดสร้างสรรค์ โดยปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการคิด และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ การคัดกรองนักเรียนเพื่อการฝึกทักษะเป็นรายบุคคล และการจัดห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเกิดทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการคิด ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการให้นักเรียนมีทักษะการคิด และปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ การสอนภาษาอังกฤษโดยครูชาวต่างชาติ การใช้สื่อการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ การเข้าค่ายภาษาอังกฤษ และการอบรมเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม สำนักงานฯ ยังขาดแนวทางสำหรับใช้ส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ครอบคลุมการสร้างทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ อย่างเป็นระบบ

๓.๑.๖ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน จากการติดตามประเมินผลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โรงเรียนเอกชนในระบบมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ร้อยละ ๑๐๐ นอกจากนี้ โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมผู้เรียน เนื่องจากเป็นจุดแข็งที่ช่วยทำให้ผู้ปกครองไว้วางใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน รวมทั้งมีโรงเรียนที่มีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษา เช่น โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนคาทอลิก โรงเรียนวิถิพุทธ เป็นต้น

๓.๑.๗ การอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่มีเชื่อมโยงกับคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยโรงเรียนที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาไม่เกินอัตราที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนทุกโรงเรียนตามจำนวนนักเรียน ซึ่งเป็นการจัดสรรเงินอุดหนุนให้โรงเรียนไม่ใช่จัดสรรให้ผู้เรียนโดยตรง ทำให้สายความรับผิดชอบระหว่างโรงเรียนกับผู้เรียน และระหว่างโรงเรียนกับรัฐในฐานะผู้จัดสรรงบประมาณไม่ชัดเจน และไม่สร้างแรงผลักดันให้โรงเรียนต้องจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อดึงดูดผู้เรียน นอกจากนี้ ยังขาดการประเมินผลประสิทธิภาพการดำเนินงานของโรงเรียนที่รับเงินอุดหนุน

๓.๑.๘ ขาดระบบการวัดและประเมินผลคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระบบ ที่เป็นประเด็นสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา เช่น ระบบการประเมินผลคุณภาพการจัดการศึกษาปฐมวัย ระบบการประเมินผลคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ระบบการประเมินผลพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นต้น

๓.๑.๙ โรงเรียนเอกชนนอกระบบหลักสูตรระยะสั้นประเภทวิชาชีพ ศิลปะและกีฬา กวดวิชา สร้างเสริมทักษะชีวิต ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ยังขาดการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนวุฒิหรือหน่วยกิตการเรียน ขาดความเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตรของโรงเรียน กับมาตรฐานฝีมือแรงงาน กรอบคุณวุฒิวิชาชีพ หรือมาตรฐานการประกอบหน้าที่กำหนดโดยหน่วยงานต่างๆ เช่น รัฐบาล นวตแผนไทย ชัยภรณ์ และมิชชันนารีในด้านารวัดและประเมินผลการศึกษาของผู้เรียน เนื่องจากมีความหลากหลายของหลักสูตรและเป็นการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่น

๓.๑.๑๐ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้มีการดำเนินการงาน/โครงการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน ที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามแนวทางสะเต็มศึกษาประเทศไทย (มีโรงเรียนเครือข่ายสะเต็มศึกษา ๑๑๘ โรงเรียน) การปรับปรุงโครงสร้างเวลาเรียนของสถานศึกษาเอกชน (ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้) อบรมภาษาอังกฤษเชิงปฏิบัติการสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หัวข้อ Common European Framework of Reference for Language : CEFR การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ อบรมลูกเสือต้านภัยยาเสพติด อบรมบุคลากรทางการลูกเสือสำหรับผู้บริหารและครู พัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาศักยภาพครูภาษาไทยให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะการใช้เทคนิคการสอนเชิงการคิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ การแข่งขันทักษะวิชาการ จัดสรรงบประมาณให้คณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด (ปสภข.) อบรมครูตามความจำเป็นของแต่ละพื้นที่ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ได้แก่ พัฒนาผู้บริหาร ครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สนับสนุนการเข้าศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตด้านวิชาชีพครู หลักสูตรอนุปริญญา ส่งเสริมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรอิสลามศึกษาแบบบูรณาการ การเสริมสร้างความเข้าใจในสถานศึกษาเอกชน จัดอบรมผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้กับผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ปรับปรุงความรู้พื้นฐาน และประเมินผลสัมฤทธิ์แก่นักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญ จัดค่ายพรีโอลิมปิกวิชาการสำหรับนักเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพและปลูกฝังทัศนคติทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฯลฯ) การพัฒนาหลักสูตรและศูนย์ฝึกวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ เป็นต้น อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากคุณภาพการศึกษาของนักเรียนแล้ว การดำเนินโครงการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษายังไม่สามารถส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

๓.๒ ด้านโอกาสของผู้เรียน

๓.๒.๑ การศึกษาเอกชนช่วยสร้างโอกาสให้เด็กไทยได้เข้าถึงการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ในปีการศึกษา ๒๕๕๙ มีผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๒,๑๘๐,๒๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕ ของนักเรียนระดับเดียวกันของทั้งประเทศ โดยเป็นนักเรียนที่รับเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลจากรัฐ เพื่อเข้ารับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเอกชน จำนวน ๒,๐๖๒,๘๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๕ ของนักเรียนโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ดังตาราง ๓

ตาราง ๓ จำนวนนักเรียนโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่รับเงินอุดหนุนรายบุคคล

ประเภทโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนนักเรียน
๑. โรงเรียนรับเงินอุดหนุน	๓,๖๐๔	๒,๐๖๒,๘๕๐
๑.๑ โรงเรียนทั่วไป (อุดหนุน ๗๐%)	๓,๐๓๔	๑,๖๔๘,๐๙๘
๑.๒ โรงเรียนการกุศล (อุดหนุน ๑๐๐%)	๕๗๐	๔๑๔,๗๕๒
(๑) ในพระราชูปถัมภ์	๔	๔,๔๘๒
(๒) การกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา	๑๖๒	๑๑๐,๓๑๗
(๓) การศึกษาสงเคราะห์	๑๙๓	๑๓๑,๙๑๓
(๔) สอนศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญ	๑๙๒	๑๖๓,๕๔๓
(๕) การศึกษาพิเศษ	๑๙	๑,๖๔๑
(๖) โรงเรียนเรียนร่วม (นร.พิการ ๗๔๘ โรงเรียน)		๒,๘๕๖
๒. ไม่รับอุดหนุน	๒๙๐	๑๑๗,๓๗๒

ที่มา : ข้อมูลนักเรียนรับอุดหนุน ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ จากกลุ่มงานกองทุนและสวัสดิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

๓.๒.๒ รัฐอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในรูปของเงินอุดหนุนรายบุคคล ประกอบด้วย (๑) ค่าใช้จ่ายพื้นฐาน (อัตราเดียวกับนักเรียนภาครัฐ) (๒) เงินสมทบเป็นเงินเดือนครู (คำนวณเป็นอัตราเฉลี่ยต่อหัวนักเรียน) (๓) เงินอุดหนุนสมทบเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษา ได้แก่ (๓.๑) โรงเรียนทั่วไป ให้การอุดหนุนเพิ่มร้อยละ ๑๐ ของอัตราค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่ใช้ในปี ๒๕๕๒ เพื่อช่วยลดค่าธรรมเนียมการศึกษาให้กับผู้ปกครอง (๓.๒) โรงเรียนการกุศล อุดหนุนสมทบเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษาเพื่อให้ได้รับเงินอุดหนุนเท่ากับอัตราประมาณร้อยละ ๑๐๐ ของอัตราค่าใช้จ่ายรายบุคคล) โดยโรงเรียนทั่วไปที่รับเงินอุดหนุนเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาได้ไม่เกินอัตราที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และโรงเรียนการกุศลต้องไม่เก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา สำหรับนักเรียนพิการ อุดหนุนค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมในอัตราเดียวกับนักเรียนของภาครัฐ ดังตาราง ๔ - ๕

ตาราง ๔ อัตราเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลนักเรียนในโรงเรียนทั่วไป ปีการศึกษา ๒๕๕๙

ระดับ	อุดหนุน ค่าใช้จ่าย พื้นฐาน	อุดหนุน สมทบเป็น เงินเดือนครู	อุดหนุน เพิ่ม ๑๐% นโยบาย เรียนฟรี ปี ๒๕๕๒	รวมอัตรา เงินอุดหนุน	ค่าธรรมเนียม การศึกษา	ค่าใช้จ่าย รายบุคคล
๑. ก่อนประถมศึกษา	๑,๗๐๐	๖,๘๖๔.๕๐	๑,๐๘๖	๙,๖๕๐.๕๐	๕,๕๑๓.๕๐	๑๕,๑๖๔
๒. ประถมศึกษา	๑,๙๐๐	๖,๘๖๔.๕๐	๑,๐๕๖	๙,๘๒๐.๕๐	๕,๓๔๓.๕๐	๑๕,๑๖๔
๓. มัธยมศึกษาตอนต้น	๓,๕๐๐	๘,๕๘๒.๕๐	๑,๒๖๕	๑๓,๓๔๗.๕๐	๔,๗๖๒.๕๐	๑๘,๑๑๐
๔. มัธยมศึกษาตอนปลาย	๓,๘๐๐	๘,๕๘๒.๕๐	๑,๒๙๕	๑๓,๖๗๗.๕๐	๔,๔๓๒.๕๐	๑๘,๑๑๐

ตาราง ๕ อัตราเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลนักเรียนในโรงเรียนการกุศล ปีการศึกษา ๒๕๕๙

ระดับ	อุดหนุน ค่าใช้จ่าย พื้นฐาน	อุดหนุน สมทบเป็น เงินเดือนครู	อุดหนุน เพิ่ม ๑๐% นโยบาย เรียนฟรี ปี ๒๕๕๒	รวมอัตรา เงินอุดหนุน	ค่าธรรมเนียม การศึกษา	ค่าใช้จ่าย รายบุคคล
๑. ก่อนประถมศึกษา	๑,๗๐๐	๖,๘๖๔.๕๐	๔,๙๖๐	๑๓,๕๒๔.๕๐	-	๑๓,๕๒๔.๕๐
๒. ประถมศึกษา	๑,๙๐๐	๖,๘๖๔.๕๐	๔,๔๖๐	๑๓,๒๒๔.๕๐	-	๑๓,๒๒๔.๕๐
๓. มัธยมศึกษาตอนต้น	๓,๕๐๐	๘,๕๘๒.๕๐	๓,๙๐๐	๑๕,๙๘๒.๕๐	-	๑๕,๙๘๒.๕๐
๔. มัธยมศึกษาตอนปลาย	๓,๘๐๐	๘,๕๘๒.๕๐	๓,๙๐๐	๑๖,๒๘๒.๕๐	-	๑๖,๒๘๒.๕๐

ในช่วงระหว่างปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ ได้มีการปรับเพิ่มอัตราเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในส่วนของเงินสมทบเป็นเงินเดือนครู จำนวน ๔ ครั้ง ดังตาราง ๖ โดยเป็นการปรับเพื่อช่วยเหลือให้ครูโรงเรียนเอกชนได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าวุฒิปริญญาตรี เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นอัตราขั้นต่ำ อย่างไรก็ตาม ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาภาครัฐมีเงินเดือนเฉลี่ยเดือนละ ๔๔,๐๐๐ บาท ซึ่งยังมีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก

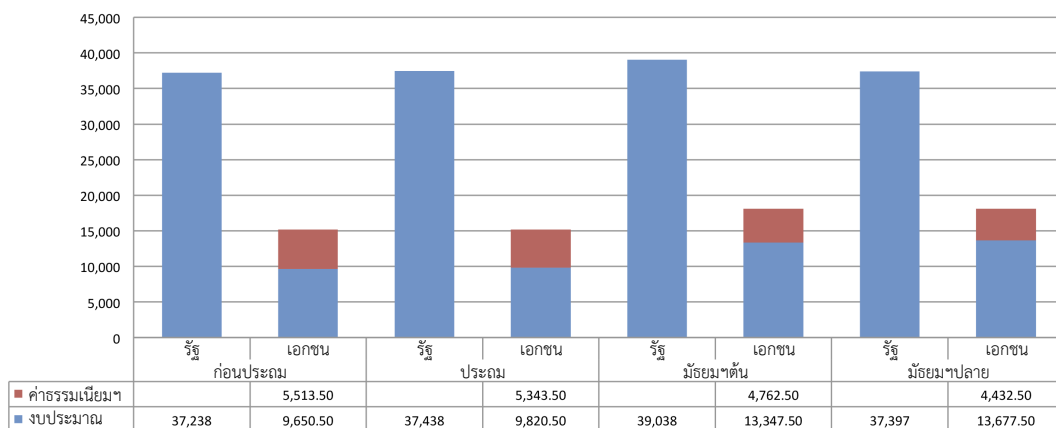
ตาราง ๖ อัตรารัฐเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สมทบเป็นเงินเดือนครู) ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙

ระดับ	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	เพิ่มจากปี ๒๕๕๔	ร้อยละที่เพิ่ม
ก่อนประถมศึกษา	๔,๔๐๖.๐๐	๕,๐๐๗.๐๐	๕,๗๘๔.๕๐	๖,๖๐๐.๕๐	๖,๘๖๔.๕๐	๒,๔๕๘.๕๐	๕๕.๘
ประถมศึกษา	๔,๔๐๖.๐๐	๕,๐๐๗.๐๐	๕,๗๘๔.๕๐	๖,๖๐๐.๕๐	๖,๘๖๔.๕๐	๒,๔๕๘.๕๐	๕๕.๘
มัธยมศึกษาตอนต้น	๕,๕๐๙.๕๐	๖,๒๖๐.๕๐	๗,๒๓๒.๕๐	๘,๒๕๒.๕๐	๘,๕๘๒.๕๐	๓,๐๗๓.๐๐	๕๕.๘
มัธยมศึกษาตอนปลาย	๕,๕๐๙.๕๐	๖,๒๖๐.๕๐	๗,๒๓๒.๕๐	๘,๒๕๒.๕๐	๘,๕๘๒.๕๐	๓,๐๗๓.๐๐	๕๕.๘

นักเรียนที่รับเงินอุดหนุนส่วนใหญ่มีฐานะปานกลางเช่นเดียวกับนักเรียนภาครัฐ ซึ่งที่ผ่านมารัฐได้ให้การอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในส่วนของค่าจัดการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นตามลำดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันและความจำเป็นในการเร่งยกระดับคุณภาพการศึกษาแล้ว อัตรารัฐเงินอุดหนุนยังมีมูลค่าค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณต่อหัวนักเรียนของภาครัฐ เช่น ระดับประถมศึกษา รัฐจัดสรรงบประมาณสำหรับนักเรียนภาครัฐเฉลี่ย ๓๙,๓๓๙ บาทต่อคนต่อปี (งบดำเนินการ ๓๗,๔๓๘ บาท งบลงทุน ๑,๙๐๑ บาท : ค่ารวมจากงบประมาณปี ๒๕๖๐) ในขณะที่โรงเรียนเอกชนที่รับเงินอุดหนุนได้รับค่าใช้จ่าย ๑๕,๑๖๔ บาทต่อคนต่อปี (เงินอุดหนุน ๙,๘๒๐.๕๐ บาท ค่าธรรมเนียมการศึกษาจากผู้ปกครอง ๕,๓๔๓.๕๐ บาท) ดังแผนภาพ ๘ ซึ่งไม่เพียงพอสำหรับการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน ส่งผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาของนักเรียน นอกจากนี้ ปัจจุบันยังไม่มีกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายต่อหัวระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับคุณภาพตามมาตรฐานขั้นต่ำที่เป็นที่ยอมรับ ส่งผลให้การคำนวณเพื่อขอปรับอัตราเงินอุดหนุนรายบุคคลนักเรียนโรงเรียนเอกชนขาดการยอมรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งตามหลักการให้เอกชนร่วมจัดการศึกษา รัฐควรอุดหนุนค่าใช้จ่ายที่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำให้กับผู้เรียน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเป็นธรรมสำหรับโรงเรียนเอกชนในการแข่งขันเพื่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการอุดหนุนค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าหนังสือเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่ากิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน รวมถึงค่าอาหารเสริม (นม) นักเรียนโรงเรียนเอกชนได้รับการอุดหนุนในอัตราเดียวกับนักเรียนภาครัฐ

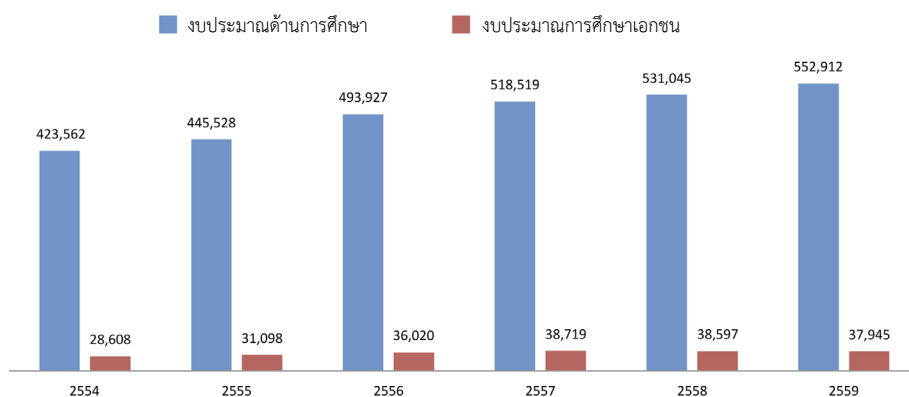
แผนภาพ ๘ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวนักเรียนภาครัฐและนักเรียนโรงเรียนเอกชน

ที่มา : ค่าใช้จ่ายนักเรียนภาครัฐสังเคราะห์จากข้อมูลงบประมาณปี ๒๕๖๐ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เฉพาะผลผลิตผู้จบการศึกษา ก่อนประถมศึกษา ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และผู้จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โดยไม่รวมงบลงทุน

เมื่อเปรียบเทียบงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกับงบประมาณด้านการศึกษาของประเทศ ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ มีสัดส่วนดังนี้ ปี ๒๕๕๕ ร้อยละ ๗.๐ ปี ๒๕๕๖ สัดส่วนร้อยละ ๗.๓ ปี ๒๕๕๗ สัดส่วนร้อยละ ๗.๕ ปี ๒๕๕๘ สัดส่วนร้อยละ ๗.๓ และปี ๒๕๕๙ สัดส่วนร้อยละ ๖.๙ และเมื่อเปรียบเทียบร้อยละที่เพิ่มขึ้นของงบประมาณ งบประมาณของสำนักงานฯ มีแนวโน้มลดลง ในขณะที่งบประมาณด้านการศึกษาของประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังแผนภาพ ๙ - ๑๐

แผนภาพ ๙ งบประมาณด้านการศึกษาของประเทศและงบประมาณของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

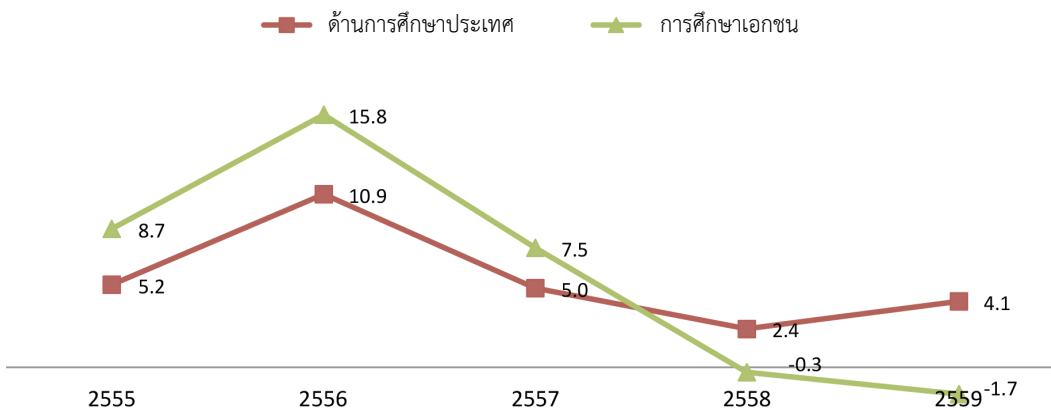

ที่มา : งบประมาณด้านการศึกษาของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ๒๕๕๙) (หน่วย : ล้านบาท)/งบประมาณสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จากกลุ่มงานนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

แผนภาพ ๑๐ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของงบประมาณด้านการศึกษาของประเทศและการศึกษาเอกชน

๓.๒.๓ รัฐให้การอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพื่อเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของโรงเรียนและผู้เรียน เช่น อุดหนุนสมทบเป็นค่าธรรมเนียมการศึกษาให้นักเรียนในโรงเรียนการกุศล อุดหนุนเพิ่มเป็นค่าใช้จ่ายให้กับนักเรียนพิการในโรงเรียนการศึกษาพิเศษและโรงเรียนเรียนร่วม อุดหนุนค่าอาหารกลางวันให้กับนักเรียนในโรงเรียนการกุศล นักเรียนประสบภาวะทุพโภชนาการและนักเรียนยากจนในโรงเรียนทั่วไป อุดหนุนค่าก่อสร้างปรับปรุงอาคารเรียนโรงเรียนการกุศลและโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างไรก็ตาม การอุดหนุนตามความต้องการจำเป็นที่เป็นอยู่ยังเป็นการอุดหนุนให้ตามลักษณะหรือประเภทของสถานศึกษาเป็นหลัก ในขณะที่ควรต้องคำนึงถึงการช่วยเหลือตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้เรียนที่กระจายอยู่ในโรงเรียนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง รวมถึงโรงเรียนทั่วไปที่ผู้เรียนอาจไม่มีกำลังจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษา

๓.๒.๔ รัฐให้การอุดหนุนเพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานสำหรับนักเรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยคำนึงถึงอัตลักษณ์และบริบทที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น เช่น เงินอุดหนุนค่าบริหารจัดการ ค่าตอบแทนครูสอนศาสนา สำหรับศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) สถาบันศึกษาปอเนาะ และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญและโรงเรียนที่สอนศาสนาอย่างเดียว เงินอุดหนุนพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษา (อุดหนุนรายบุคคลเพิ่มเติม ๑๐ - ๑๕% ของอัตราค่าใช้จ่ายรายบุคคล) เงินอุดหนุนพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (อุดหนุนเป็นรายเดือนสำหรับครูคนละ ๒,๕๐๐ บาท) เงินอุดหนุนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในโครงการตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นต้น

๓.๒.๕ นักเรียนโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่เรียนในห้องเรียนหลักสูตร English Program และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาสูงกว่าคุณภาพมาตรฐานทั่วไป ซึ่งโรงเรียนจำเป็นต้องเก็บค่าธรรมเนียมสูงกว่าอัตราที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเพื่อจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป ยังไม่ได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในขณะที่นักเรียนในโรงเรียนของรัฐได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาพื้นฐานเช่นเดียวกับนักเรียนในห้องเรียนทั่วไป สภาพดังกล่าวไม่เอื้อต่อการส่งเสริมโอกาสให้นักเรียนและโรงเรียนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สูงกว่ามาตรฐานทั่วไป โดยใช้หลักการให้ผู้เรียนร่วมระดมทรัพยากร และส่งผลกระทบต่อโอกาสในการเรียนในห้องเรียนคุณภาพประเภทอื่นๆ เช่น ห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ เป็นต้น เนื่องจากนักเรียนและโรงเรียนไม่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐเพื่อช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่าย

๓.๒.๖ เด็กที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ยังไม่สามารถได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายการศึกษาขั้นพื้นฐานจากรัฐ เนื่องจากขาดหลักฐานและการกำหนดเลขรหัสประจำตัว ๑๓ หลัก ซึ่งตามหลักการของมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ให้ขยายโอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทยโดยเปิดกว้างให้ทุกคนที่อาศัยในประเทศไทยสามารถเข้าเรียนได้โดยไม่จำกัดระดับ ประเภท หรือพื้นที่การศึกษา ทั้งการรับเข้าเรียนลงทะเบียนนักเรียน นักศึกษา และการออกหลักฐานการศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาแต่ละระดับตามระเบียบฯ และแนวปฏิบัติ รวมถึงการให้เงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายรายหัว

๓.๒.๗ การศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบมีหลักสูตรที่หลากหลาย ยืดหยุ่น จัดการสอนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน สามารถช่วยพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ ช่วยสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเรียนรู้เพื่อการประกอบอาชีพ และรองรับสังคมสูงวัย แต่ยังมีขาดการเข้าถึงแหล่งทุนของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้ที่มีฐานะยากจนที่ต้องการศึกษาเพื่อนำไปประกอบอาชีพ ผู้พิการหรือผู้สูงอายุที่ต้องการเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตที่เหมาะสม

๓.๓ ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน

๓.๓.๑ การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มีโรงเรียนรับการประเมินระดับปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน ๕,๓๙๗ แห่ง (มีการนับซ้ำเนื่องจากบางแห่งเปิดทั้งระดับปฐมวัยและขั้นพื้นฐาน) มีโรงเรียนได้รับการรับรอง ๔,๔๖๕ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๗๓ โรงเรียนที่ไม่ได้รับการรับรอง จำนวน ๙๓๒ โรง คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๒๗ ดังตาราง ๗

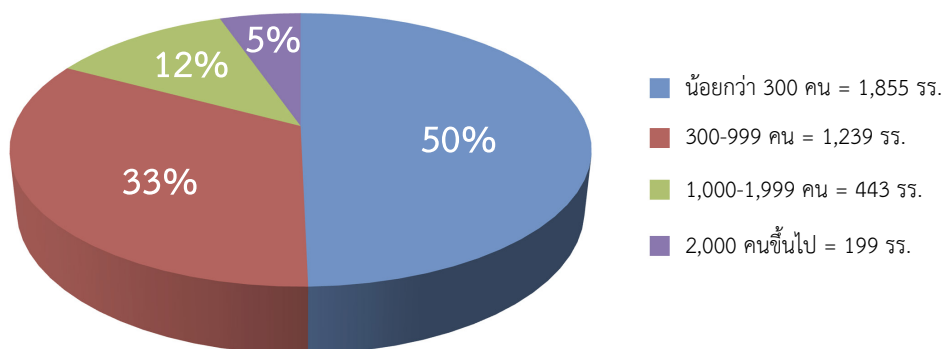
ตาราง ๗ จำนวนโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่ผ่านการรับรองคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา

ระดับ	ปฐมวัย		ขั้นพื้นฐาน		เปิดสองระดับ (๒,๐๒๗ โรงเรียน)			
	(๘๖๕ โรงเรียน)		(๔๗๘ โรงเรียน)		ปฐมวัย		ขั้นพื้นฐาน	
	รับรอง	ไม่รับรอง	รับรอง	ไม่รับรอง	รับรอง	ไม่รับรอง	รับรอง	ไม่รับรอง
ดีมาก	๔๒๗		๓๘		๑,๑๕๓		๒๕๐	
ดี	๓๗๗	๓๐	๑๖๙	๑๔๗	๘๐๖	๔๔	๑,๒๔๕	๓๗๓
พอใช้		๒๑		๑๑๑		๒๑		๑๕๐
ปรับปรุง		๗		๙		๑		๘
ต้องปรับปรุงเร่งด่วน		๓		๔		๒		๑
รวม	๘๐๔	๖๑	๒๐๗	๒๗๑	๑,๙๕๙	๖๘	๑,๔๙๕	๕๓๒
ร้อยละ	๙๒.๙	๗.๑	๔๓.๓	๕๖.๗	๙๖.๖	๓.๔	๗๓.๘	๒๖.๒

ที่มา : ข้อมูลจากกลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

๓.๓.๒ โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ดังแผนภาพ ๑๑ ส่งผลต่อจำนวนเงินอุดหนุนรายบุคคลและค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ได้รับซึ่งต้องขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียน อาจไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังมีโรงเรียนส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาได้หรือเก็บได้ไม่เต็มอัตราที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้สามารถเก็บได้เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจของนักเรียน และโรงเรียนขนาดเล็กที่รับเงินอุดหนุนมีความเสี่ยงต่อการเลิกกิจการ

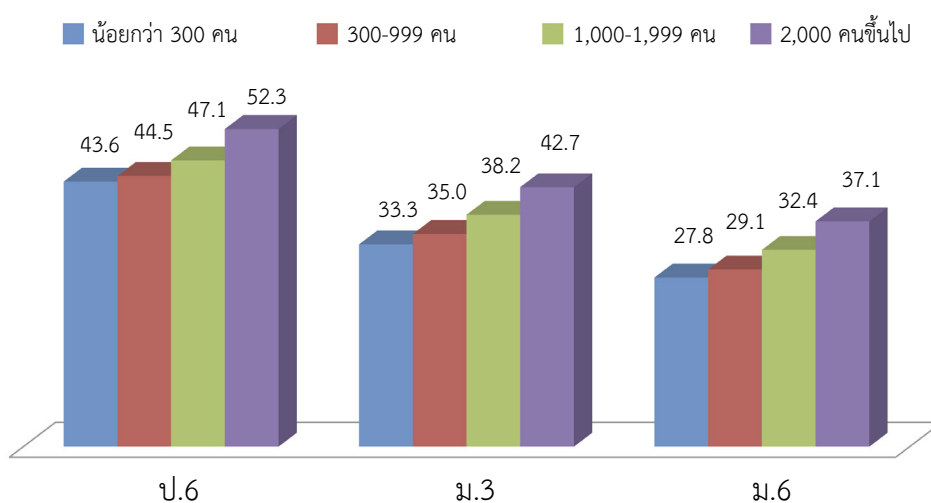
แผนภาพ ๑๑ สัดส่วนจำนวนโรงเรียนเอกชนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ที่มา : สังเคราะห์จากข้อมูลสถิติการศึกษาเอกชนปีการศึกษา ๒๕๕๙ กลุ่มงานทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน / นับเฉพาะโรงเรียนที่มีข้อมูลจำนวนนักเรียน

นอกจากนี้ ขนาดของโรงเรียนยังมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน เมื่อเปรียบเทียบคะแนน O-NET เฉลี่ย ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของระบบการจัดการศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่า ในทุกระดับชั้น โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ (นักเรียน ๒,๐๐๐ คนขึ้นไป) มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือโรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียน ๑,๐๐๐ - ๑,๙๙๙ คน) โรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียน ๓๐๐ - ๙๙๙ คน) และโรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียนน้อยกว่า ๓๐๐ คน) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ดังแผนภาพ ๑๒

แผนภาพ ๑๒ คะแนน O-NET เฉลี่ยจำแนกตามขนาดของโรงเรียนเอกชน

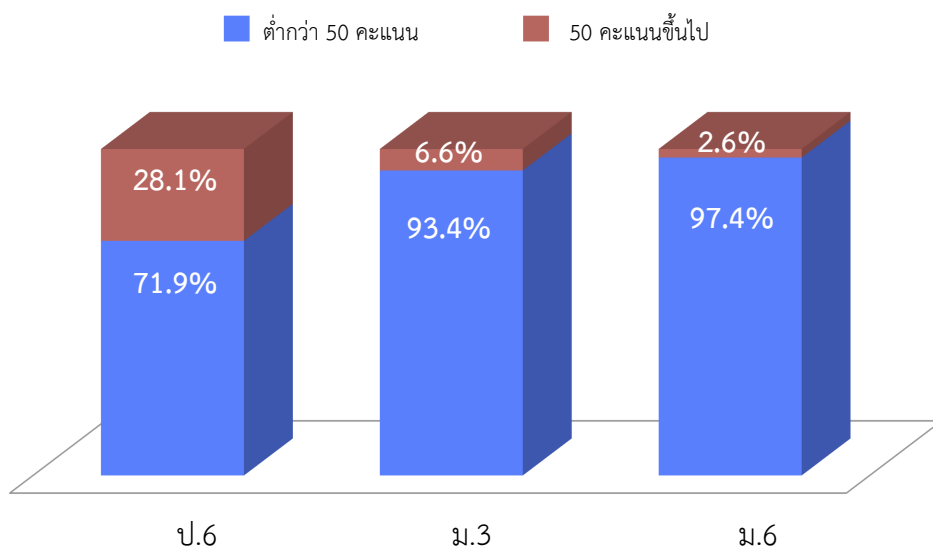

ที่มา : สังเคราะห์จากข้อมูลคะแนน O-NET ปี ๒๕๕๙ จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

๓.๓.๓ เมื่อพิจารณาด้านผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาจากคะแนน O-NET โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่มีคุณภาพการศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ โรงเรียนที่จัดการศึกษามีคุณภาพผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๐ มีจำนวนน้อยมาก โดยระดับประถมศึกษา มีโรงเรียนที่มีคะแนน O-NET เฉลี่ยรวมทุกวิชาต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ จำนวน ๑,๕๖๐ โรงเรียน คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๖๑๑ โรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คะแนนต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ จำนวน ๑,๑๙๖ โรงเรียน คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๘๔ โรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ จำนวน ๖๖๔ โรงเรียน คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป ๑๘ โรงเรียน โดยมีสัดส่วนแสดงได้ตามแผนภาพ ๑๓

แผนภาพ ๑๓ ร้อยละของโรงเรียนเอกชนที่มีคะแนน O-NET เฉลี่ยต่ำกว่า ๕๐ คะแนน

ที่มา : สังเคราะห์จากข้อมูลคะแนน O-NET ปี ๒๕๕๙ จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

๓.๓.๔ โรงเรียนเอกชนส่วนหนึ่งมีศักยภาพในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่าหรือมีรูปแบบที่โดดเด่นจากคุณภาพมาตรฐานทั่วไป เป็นโรงเรียนทางเลือกที่สามารถสนองต่อความต้องการของผู้ปกครองและผู้เรียน มีการนำนวัตกรรมเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบมอนเตสซอร์รี่ โรงเรียนวิถีสอน English Program ซึ่งควรมีแนวทางส่งเสริมให้โรงเรียนมีความยืดหยุ่นและคล่องตัวในการจัดทำหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลให้มากขึ้น เพื่อช่วยส่งเสริมการจัดการศึกษาที่เป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียน และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ได้กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานและแผนพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเอกชน

นอกจากนี้ จากการประเมินโรงเรียนเอกชนที่มีระดับคุณภาพสู่มาตรฐานสากล (สูงกว่าเกณฑ์การประเมินมาตรฐานทั่วไป) มีโรงเรียนเอกชนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน ๖๐ โรงเรียน จำแนกเป็น ปีการศึกษา ๒๕๕๗ จำนวน ๒๒ โรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๕๘ จำนวน ๒๖ โรงเรียน ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำนวน ๑๔ โรงเรียน ซึ่งโรงเรียนที่มีคุณภาพสูงดังกล่าวเป็นจุดแข็งของการศึกษาเอกชน สามารถเป็นแบบอย่างการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้กับโรงเรียนอื่นๆ ซึ่งสำนักงานฯ ควรมีแนวทางส่งเสริมให้โรงเรียนเหล่านี้ได้รับประโยชน์จากผลการประเมินคุณภาพด้วยเพื่อกระตุ้นให้โรงเรียนเอกชนมีการยกระดับคุณภาพ

เมื่อพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายโรงเรียน โรงเรียนเอกชนที่มีชื่อเสียงหลายแห่งจัดการศึกษาได้คุณภาพมาตรฐานเทียบเท่ากับโรงเรียนที่มีชื่อเสียงของรัฐ การแข่งขันวิชาการในระดับนานาชาติส่วนใหญ่จะมีนักเรียนโรงเรียนเอกชนได้รับรางวัลร่วมอยู่ด้วย ในขณะที่การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยของโรงเรียนเอกชนได้รับความนิยมนจากผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสัดส่วนที่สูงกว่าระดับชั้นอื่น โดยมีสัดส่วนนักเรียนรัฐต่อเอกชน ๖๔ : ๓๖ และโรงเรียนเอกชนยังคงมีจุดแข็งด้านการจัดการศึกษาอนุบาลสามขวบ แต่ก็เสี่ยงต่อจำนวนผู้เรียนที่อาจลดลง จากการขยายการจัดการศึกษาอนุบาลสามขวบของโรงเรียนรัฐและท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญและประกาศกรวยเรียนที่ลดลง

๓.๓.๕ ในส่วนมาตรฐานของโรงเรียนนานาชาติ ได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพมาตรฐานสากล ส่วนใหญ่มีผลการประกันคุณภาพภายในระดับดีมาก ดังตาราง ๘ และในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องผ่านการประเมินคุณภาพจากองค์กรต่างประเทศและสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ต้องมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานสากลในการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนที่สอดคล้องกับบริบทการจัดการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติ เช่น ด้านการพิจารณาหลักสูตร ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการเทียบโอนวุฒิการศึกษา เป็นต้น

ตาราง ๘ ผลการตรวจติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาโรงเรียนนานาชาติ

ปี พ.ศ.	จำนวน รร.			ระดับการประกันคุณภาพภายใน					Joint
	กทม.	ภูมิภาค	รวม	ดีมาก	ดี	พอใช้	รับรอง	ไม่รับรอง	
๒๕๕๕	๒๙	๙	๓๘	๓๓	๕		๓๘	-	๑๗
๒๕๕๖	๑๒	๑๘	๓๐	๒๑	๙		๓๐	-	๑๗
๒๕๕๗	๒๖	๑๖	๔๒	๔๐	๒		๔๒	-	๒๕
๒๕๕๘	๔๔	๑๒	๕๖	๔๖	๙	๑	๕๖	-	๓๑
๒๕๕๙	๑๒	๒๒	๓๔	๓๐	๔		๓๔	-	๑๗
	๑๒๓	๗๗	๒๐๐	๑๗๐	๒๙	๑	๒๐๐		๑๐๗

ที่มา : กลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน / Joint หมายถึง ผ่านการประเมินทั้งองค์กรต่างประเทศและสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

๓.๓.๖ การส่งเสริมระบบวิชาชีพครูในโรงเรียนเอกชนยังขาดประสิทธิภาพ ครูโรงเรียนเอกชนถูกกำหนดให้ต้องมีคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพตามที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนด เช่นเดียวกับข้าราชการครู แต่ในทางปฏิบัติครูโรงเรียนเอกชนมีสถานะเป็นเพียงพนักงานของโรงเรียน ได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ต่ำกว่าข้าราชการครูมาก ส่งผลต่อขวัญ

กำลังใจและการพัฒนาสมรรถนะการสอนของครู ครูที่มีทักษะและประสบการณ์การสอนไปสอบบรรจุเป็นข้าราชการครูหรือย้ายไปสอนในโรงเรียนที่มีคุณภาพสูงกว่า ทำให้การสอนไม่ต่อเนื่องและส่งผลให้โรงเรียนเอกชนไม่สามารถเลือกครูที่มีความรู้ความสามารถหรือมีคุณวุฒิที่ตรงกับวิชาที่สอนได้ นอกจากนี้ครูส่วนใหญ่ยังขาดการพัฒนาความรู้และทักษะการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ ๒๑ หรือการสอนแบบ Active Learning ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้เกิดกระบวนการคิดและการเรียนรู้ด้วยตัวเองอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการโดยเอกชนช่วยให้ครูมีการปฏิบัติงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ตอบสนองต่อเป้าหมายของโรงเรียนได้รวดเร็วกว่าระบบราชการ

๓.๓.๗ โรงเรียนเอกชนยังได้รับการส่งเสริมด้านการพัฒนาคุณภาพวิชาการจากรัฐค่อนข้างน้อย ในขณะที่เงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานยังอยู่ในอัตราที่ต่ำ ไม่เพียงพอสำหรับการพัฒนาคุณภาพด้วยโรงเรียนเอง นอกจากนี้ มีปัญหาโรงเรียนบางแห่งไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเน้นเพียงการบริหารจัดการเงินอุดหนุน การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้กับโรงเรียนเอกชน ยังไม่มุ่งไปที่การเสริมสร้างศักยภาพของโรงเรียนให้มีความเข้มแข็งและใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาตัวเอง ยังเป็นเพียงการพัฒนาที่ปลายเหตุ เช่น การอบรมครู อบรมนักเรียน และยังไม่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของโรงเรียนแต่ละกลุ่ม เช่น โรงเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำมากควรได้รับการพัฒนาเร่งด่วนก่อน เป็นต้น

๓.๓.๘ ตามกฎหมายกำหนดให้โรงเรียนเอกชนเป็นนิติบุคคล ทำให้มีอำนาจในการกำหนดทิศทางการบริหาร กำหนดนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์ของโรงเรียน มีความคล่องตัวและยืดหยุ่นในการบริหารจัดการศึกษา สามารถระดมทรัพยากรการศึกษาได้ ในขณะเดียวกันระบบการบริหารงานที่ขึ้นอยู่กับความตัดสินใจของผู้รับใบอนุญาตก็เสี่ยงต่อการด้อยคุณภาพหรือการเลิกล้มกิจการโดยรัฐไม่สามารถควบคุมหรือเข้าไปแก้ไขปัญหาได้อย่างทันที่

๓.๓.๙ ขาดระบบและกลไกการกำกับ ตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และอยู่บนหลักความรับผิดชอบ เช่น การเปิดเผยข้อมูลด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของโรงเรียนเพื่อการตรวจสอบและสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้ปกครองและผู้เรียนในฐานะผู้บริโภค การวางระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการศึกษา การกำหนดมาตรการลงโทษในกรณีที่โรงเรียนไม่ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ หรือจัดการศึกษาไม่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เป็นต้น

๓.๓.๑๐ โรงเรียนเอกชนนอกระบบมีความแตกต่างหลากหลายทั้งในด้านหลักสูตรและมาตรฐานคุณภาพ มีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการอย่างรวดเร็ว ในขณะที่โรงเรียนบางแห่งจัดการศึกษาไม่ได้มาตรฐานหรือไม่ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาต และไม่รายงานข้อมูลต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ทำให้ยากต่อการเข้าไปช่วยส่งเสริมอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้

มีการควบคุมด้านกฎ ระเบียบ และมาตรฐานการดำเนินงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา ที่โรงเรียนเปิดสอน ซึ่งกระทบกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน เช่น ด้านการบริหาร การนวดสปา ที่ต้องเกี่ยวข้องกับระเบียบและมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข การสอนขับรถยนต์ที่ต้องเกี่ยวข้องกับ ระเบียบและมาตรฐานของกรมการขนส่งทางบก เป็นต้น ซึ่งสำนักงานฯ ต้องเพิ่มการดำเนินงานด้านภาคี เครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ และโรงเรียนเอกชนเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานและ มีความคล่องตัว

๓.๓.๑๑ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ดำเนินการงานและ โครงการเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ที่สำคัญ เช่น การตรวจติดตาม ประเมิน ผลการจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา นานาชาติ และนอกระบบ ส่งเสริมและพัฒนา โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาให้มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากล อดหนุนสื่อการเรียนการสอน ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์ให้แก่โรงเรียนที่รับเงินอุดหนุน ตามโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ (สมาร์ตคลาสรูม) บริหารกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบเพื่อให้โรงเรียนกู้หรือยืมไปใช้ ในการก่อสร้าง หรือการซ่อมแซมอาคารเรียน อาคารประกอบ การจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอน ตามหลักสูตรและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งควรมีการส่งเสริมให้โรงเรียนยกระดับ คุณภาพการศึกษาโดยผ่านช่องทางต่างๆ ที่มีอยู่ เช่น โรงเรียนรางวัลพระราชทาน การแข่งขันด้านวิชาการ และวิชาชีพในระดับชาติและนานาชาติ เป็นต้น ควรมีการทำพันธะสัญญากับโรงเรียนในการยกระดับ คุณภาพการศึกษาโดยรัฐสนับสนุนงบประมาณแบบมีเงื่อนไข สร้างเครือข่ายการพัฒนาโดยรวมกลุ่มและ สนับสนุนโรงเรียนที่มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อกระตุ้นให้เกิดการยกระดับคุณภาพ การศึกษาทั้งระบบ

๓.๔ ด้านบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษา

๓.๔.๑ เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชน ระหว่างปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ โรงเรียนประเภทสามัญศึกษา เพิ่มขึ้น ๗,๗๒๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๔ โรงเรียนนานาชาติ เพิ่มขึ้น ๑๕,๕๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘ โรงเรียนเอกชนนอกระบบหลักสูตรระยะสั้น เพิ่มขึ้น ๒๒๖,๕๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙ สถาบันศึกษาปอเนาะ เพิ่มขึ้น ๕,๖๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖ และศูนย์การศึกษา อิสลามประจำมัสยิด (ตาดิกา) นักเรียนลดลง ๑๑,๓๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๓ และเมื่อเปรียบเทียบ สัดส่วนนักเรียนในระบบรัฐต่อเอกชน มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๔ ที่สัดส่วน ๘๐.๔ : ๑๙.๖ เป็น ๗๘.๕ : ๒๑.๕ ในปีการศึกษา ๒๕๕๘ ซึ่งมีจำนวนและสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นไม่มาก ดังตาราง ๙ - ๑๐

ตาราง ๙ เปรียบเทียบจำนวนโรงเรียน นักเรียน ครู ในโรงเรียนเอกชน ปีการศึกษา ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๙

ประเภท	โรงเรียน			นักเรียน		
	๒๕๕๕	๒๕๕๙	เพิ่มขึ้น	๒๕๕๕	๒๕๕๙	เพิ่มขึ้น
๑. โรงเรียนในระบบ	๓,๘๔๗	๔,๐๖๙	๒๒๒	๒,๒๐๗,๙๓๐	๒,๒๓๑,๑๘๐	๒๓,๒๕๐
๑.๑ ประเภทสามัญศึกษา	๓,๗๐๙	๓,๘๙๔	๑๘๕	๒,๑๗๒,๔๙๔	๒,๑๘๐,๒๒๒	๗,๗๒๘
๑.๑.๑ ก่อนประถมศึกษา	๓,๑๓๐	๓,๔๒๕	๒๙๕	๖๔๑,๔๕๓	๖๓๐,๖๖๕	-๑๐,๗๘๘
๑.๑.๒ ประถมศึกษา	๒,๐๗๔	๒,๔๖๕	๓๙๑	๑,๐๑๕,๕๒๙	๑,๐๖๗,๑๘๔	๕๑,๖๕๕
๑.๑.๓ มัธยมศึกษา ต้น	๑,๓๑๙	๑,๓๖๙	๕๐	๓๓๙,๒๕๘	๓๒๐,๙๘๘	-๑๘,๒๗๐
๑.๑.๔ มัธยมศึกษา ปลาย	๕๕๑	๗๓๔	๑๘๓	๑๗๖,๒๕๔	๑๖๑,๔๕๕	-๑๔,๗๙๙
๑.๒ ประเภทนานาชาติ	๑๓๘	๑๗๕	๓๗	๓๕,๔๓๖	๕๐,๙๕๘	๑๕,๕๒๒
๒. โรงเรียนนอกระบบ	๗,๗๐๑	๘,๕๗๒	๘๗๑	๑,๐๓๗,๐๘๓	๑,๒๕๗,๙๑๑	๒๒๐,๘๒๘
๒.๑ หลักสูตรระยะสั้น	๕,๒๒๑	๕,๙๘๗	๗๖๖	๗๘๒,๕๑๗	๑,๐๐๙,๑๐๓	๒๒๖,๕๘๖
๒.๑.๑ สอนศาสนา	๑๙๔	๑๘๘	-๖	๑๑,๕๕๔	๑๒,๑๑๐	๕๑๖
๒.๑.๒ ศิลปและกีฬา	๕๐๓	๖๑๖	๑๑๓	๓๙,๙๔๑	๔๑,๐๐๖	๑,๐๖๕
๒.๑.๓ วิชาชีพ	๒,๔๗๕	๒,๖๕๙	๑๘๔	๒๗๔,๔๗๗	๔๓๕,๗๗๔	๑๖๑,๒๙๗
๒.๑.๔ กวดวิชา	๒,๐๐๕	๒,๔๒๒	๔๑๗	๔๕๓,๘๘๑	๔๙๑,๕๓๘	๓๗,๖๕๗
๒.๑.๕ สร้างเสริมทักษะชีวิต	๔๔	๑๐๒	๕๘	๒,๖๒๔	๒๘,๖๗๕	๒๖,๐๕๑
๒.๒ สถาบันศึกษาปอเนาะ	๔๒๐	๔๗๙	๕๙	๓๘,๖๑๒	๔๔,๒๓๕	๕,๖๒๓
๒.๓ ศูนย์การศึกษาอิสลาม ประจำมัสยิด(ตาดีกา)	๒,๐๖๐	๒,๑๐๖	๔๖	๒๑๕,๙๕๔	๒๐๔,๕๗๓	-๑๑,๓๘๑
รวม	๑๑,๕๔๘	๑๒,๖๔๑	๑,๐๙๓	๓,๒๔๕,๐๑๓	๓,๔๘๙,๐๙๑	๒๔๔,๐๗๘

ที่มา : สถิติการศึกษาเอกชน ปี ๒๕๕๕ ข้อมูลปี ๒๕๕๙ จากกลุ่มงานทะเบียน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ตาราง ๑๐ สัดส่วนนักเรียนในระบบ รัฐ : เอกชน ปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘

ระดับ / ปีการศึกษา	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘
ก่อนประถมศึกษา					
นักเรียนรัฐ	๑,๒๑๘,๘๔๖	๑,๑๘๙,๒๗๘	๑,๑๓๑,๑๙๙	๑,๑๑๑,๑๑๙	๑,๑๐๘,๖๙๐
นักเรียนเอกชน	๖๑๙,๓๖๔	๖๔๑,๔๕๓	๖๓๗,๔๕๙	๕๗๙,๖๕๒	๖๓๒,๓๘๓
สัดส่วนรัฐ : เอกชน	๖๖.๓ : ๓๓.๗	๖๕.๐ : ๓๕.๐	๖๔.๐ : ๓๖.๐	๖๕.๗ : ๓๔.๓	๖๓.๗ : ๓๖.๓
ประถมศึกษา					
นักเรียนรัฐ	๔,๐๐๙,๐๒๘	๓,๙๒๓,๕๑๕	๓,๘๖๗,๖๔๐	๓,๘๓๖,๓๕๒	๓,๗๘๙,๖๐๑
นักเรียนเอกชน	๙๘๔,๐๐๑	๑,๐๑๕,๕๒๙	๑,๐๓๕,๙๓๙	๑,๐๒๕,๔๕๙	๑,๐๗๖,๘๔๘
สัดส่วนรัฐ : เอกชน	๘๐.๓ : ๑๙.๗	๗๙.๔ : ๒๐.๖	๗๘.๙ : ๒๑.๑	๗๘.๙ : ๒๑.๑	๗๗.๙ : ๒๒.๑
มัธยมศึกษาตอนต้น					
นักเรียนรัฐ	๒,๒๗๐,๘๓๘	๒,๑๒๐,๙๕๐	๒,๐๔๓,๙๙๒	๑,๙๙๗,๑๖๑	๑,๙๘๒,๑๗๔
นักเรียนเอกชน	๓๕๓,๓๓๙	๓๓๙,๒๕๘	๓๓๒,๐๐๔	๓๑๗,๗๙๔	๓๒๖,๒๖๕
สัดส่วนรัฐ : เอกชน	๘๖.๕ : ๑๓.๕	๘๖.๒ : ๑๓.๘	๘๖.๐ : ๑๔.๐	๘๖.๓ : ๑๓.๗	๘๕.๙ : ๑๔.๑
มัธยมศึกษาตอนปลาย					
นักเรียนรัฐ	๑,๑๘๗,๒๗๕	๑,๒๒๑,๐๓๒	๑,๒๕๘,๘๗๔	๑,๒๒๕,๐๖๔	๑,๑๗๔,๑๕๙
นักเรียนเอกชน	๑๖๔,๙๔๗	๑๗๖,๒๕๔	๑๗๙,๐๗๘	๑๗๒,๗๕๔	๑๖๙,๙๐๔
สัดส่วนรัฐ : เอกชน	๘๗.๘ : ๑๒.๒	๘๗.๔ : ๑๒.๖	๘๗.๕ : ๑๒.๕	๘๗.๖ : ๑๒.๔	๘๗.๔ : ๑๒.๖
รวมทุกระดับ					
นักเรียนรัฐ	๘,๖๘๕,๙๘๗	๘,๔๕๔,๗๗๕	๘,๓๐๑,๗๐๕	๘,๑๖๙,๖๙๖	๘,๐๕๔,๖๒๔
นักเรียนเอกชน	๒,๑๒๑,๖๕๑	๒,๑๗๒,๔๙๔	๒,๑๘๔,๔๘๐	๒,๐๙๕,๖๕๙	๒,๒๐๕,๔๐๐
สัดส่วนรัฐ : เอกชน	๘๐.๔ : ๑๙.๖	๗๙.๖ : ๒๐.๔	๗๙.๒ : ๒๐.๘	๗๙.๖ : ๒๐.๔	๗๘.๕ : ๒๑.๕

ที่มา : จำนวนนักเรียนรัฐส่งเคราะห์จากเอกสารสถิติการศึกษาของประเทศไทยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (ไม่รวม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) จำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชนจากสถิติการศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

๓.๔.๒ การดำเนินกิจการโรงเรียนเอกชนได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ แต่ไม่รวมถึงกิจการโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภททวิศึกษา และได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ สำหรับการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นส่วนควบของที่ดิน รวมทั้งทรัพย์สินใดๆ ที่จะต้องใช้ในกิจการโรงเรียน และการบริจาคที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นส่วนควบของที่ดินให้แก่โรงเรียนในระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา รวมทั้งการโอนทรัพย์สินดังกล่าวคืนให้แก่ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนเอกชนเจ้าของเดิม ผู้บริจาค หรือทายาทเมื่อโรงเรียนในระบบเลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือเลิกกิจการ เพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนกำหนด ทั้งนี้ ตามที่ได้มีกฎกระทรวงหรือพระราชกฤษฎีกากำหนดการยกเว้นไว้

๓.๔.๓ ภาพลักษณ์ของโรงเรียนเอกชนมักถูกมองว่าเป็นภาระของภาครัฐโดยเฉพาะในด้านงบประมาณเพื่อการอุดหนุน หน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐตลอดจนภาคสังคม ยังไม่เข้าใจบทบาทความสำคัญของการศึกษาเอกชน มองว่าการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนเป็นธุรกิจมากกว่าการเป็นผู้ผลิตและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ เห็นว่าโรงเรียนและนักเรียนมีฐานะดีอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องอุดหนุน ในขณะที่โรงเรียนเอกชนมีบทบาทสำคัญในการช่วยแบ่งเบาภาระงบประมาณภาครัฐ ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษา และสร้างโอกาสทางการศึกษา นอกจากนี้ ปัญหาการดำเนินกิจการของโรงเรียนบางแห่ง เช่น การทุจริตการเบิกจ่ายเงินอุดหนุน การมีข้อร้องเรียนการเก็บค่าธรรมเนียมน การจัดการศึกษาไม่ได้คุณภาพมาตรฐาน การเลิกล้มกิจการกะทันหัน ล้วนส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของการศึกษาเอกชนซึ่งมีส่วนทำให้ภาครัฐและสังคมขาดความไว้วางใจให้โรงเรียนเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ด้านภาพลักษณ์การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบยังไม่เป็นที่รู้จักของสังคมเหมือนหลักสูตรระยะสั้นที่จัดโดยรัฐซึ่งได้แก่ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาของรัฐ ในขณะที่โรงเรียนเอกชนนอกระบบมีการจัดการศึกษาที่ได้รับความนิยมในหลายสาขา เช่น นวดแผนไทย สปา มวยไทย บริบาล กีฬา ดนตรี ทำอาหาร สิ่งประดิษฐ์ ภาษา เป็นต้น นอกจากนี้ การเปิดสอนโดยไม่ขออนุญาตซึ่งไม่ได้คุณภาพมาตรฐานส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

๓.๔.๔ การขยายตัวหรือคงอยู่ของการเป็นผู้จัดการศึกษาของภาครัฐและท้องถิ่น และการจัดสรรงบประมาณให้โรงเรียนของรัฐผ่านด้านอุปทาน (Supply - Side Financing) โดยจำนวนงบประมาณซึ่งมีสัดส่วนสูงขึ้นทุกปีไม่ได้ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้เรียน ทำให้โรงเรียนเอกชนไม่สามารถแข่งขันได้อย่างเต็มศักยภาพ นอกจากนี้ การที่นักเรียนในโรงเรียนเอกชนยังได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลในอัตราที่ต่ำกว่าต้นทุนมาตรฐานต่อหน่วย ในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะปานกลาง ไม่มีศักยภาพในการจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาที่สูงมากนัก ภาวะเศรษฐกิจส่งผลให้ผู้เรียนเลือกเรียนในโรงเรียนของ

รัฐและท้องถิ่นที่ไม่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษา สภาพเช่นนี้ทำให้นักเรียนขาดโอกาสเลือกเรียนในโรงเรียนเอกชนที่มีคุณภาพ และยังทำให้ระบบการศึกษาในภาพรวมขาดการแข่งขันเชิงคุณภาพ

๓.๔.๕ การจัดการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติ ช่วยสร้างโอกาสให้ผู้เรียนสามารถรับการศึกษาในประเทศได้ในคุณภาพมาตรฐานเดียวกับสถาบันเจ้าของหลักสูตรในต่างประเทศ โดยมีค่าใช้จ่ายที่ประหยัดกว่าการเดินทางไปเรียนในต่างประเทศ ช่วยประหยัดเงินตราของประเทศ นอกจากนี้โรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนนอกระบบที่มีศักยภาพ เช่น สาขาโรงแรมและการท่องเที่ยว นวดสปา มวยไทย เป็นต้น ยังสามารถเป็นศูนย์กลางการให้บริการด้านการศึกษาในภูมิภาคอาเซียนหรือภูมิภาคอื่น โดยจัดการศึกษาให้กับนักเรียนชาวต่างชาติ ช่วยสร้างรายได้เข้าประเทศได้อีกทางหนึ่งด้วย

๓.๔.๖ โรงเรียนเอกชนยังได้รับการปฏิบัติจากรัฐที่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับที่ปฏิบัติต่อโรงเรียนของรัฐ เช่น การเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน การส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเช่นเดียวกับสถานประกอบการภาคธุรกิจ ขั้นตอนการยกเว้นอากรนำเข้าสื่ออุปกรณ์ยังมีความยุ่งยากและล่าช้า เป็นต้น นอกจากนี้ โรงเรียนที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐซึ่งมีส่วนช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาให้กับประเทศ ไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือสนับสนุนอื่นใดจากรัฐ เช่น ยังไม่สามารถกู้ยืมเงินจากกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบได้ ไม่ได้รับการสนับสนุนสื่อหรือนวัตกรรมใหม่ๆ จากรัฐ เป็นต้น

๓.๔.๗ ขาดการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในรูปแบบแนวทางใหม่ๆ ที่จะป็นช่องทางให้โรงเรียนเอกชนในระบบและนอกระบบเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ขาดกฎ ระเบียบ และแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมและทันสมัย เช่น การส่งเสริมการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ การสอนผ่านทางออนไลน์สำหรับโรงเรียนนอกระบบ การจัดการศึกษานอกระบบในโรงเรียนในระบบด้วยการใช้สถานที่และทรัพยากรร่วมกัน การสอนวิชาชีพในโรงเรียนในระบบ การเทียบโอนผลการเรียนของโรงเรียนนอกระบบ และการสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งทุนสำหรับจัดการศึกษาของโรงเรียนนอกระบบ เป็นต้น

๓.๔.๘ ด้านเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเอกชน ในส่วนกลาง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีการประสานการดำเนินงาน และการทำกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาเอกชนร่วมกับสมาคมทางการศึกษาเอกชนในภูมิภาค กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด กรรมการประกอบด้วยผู้แทนโรงเรียนเอกชน ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในจังหวัด มีการรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งสมาคมคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด เพื่อสร้างเครือข่ายในแต่ละภูมิภาคและจังหวัด สำหรับในกรุงเทพมหานคร มีการตั้งคณะกรรมการบริหารเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้แทนกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา และโรงเรียนนอกระบบ สำหรับในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (จังหวัดยะลา นราธิวาส ปัตตานี สตูล และสงขลา) มีสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด

เป็นหน่วยงานทำหน้าที่ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ยังมี การดำเนินงานด้านภาคีเครือข่ายเพื่อสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ การสร้างการมีส่วนร่วมจาก ภาคประชาสังคม รวมทั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านต่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา เอกชนค่อนข้างน้อย

๓.๕ ด้านระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

๓.๕.๑ ระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในปัจจุบัน มีพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน กำหนดการดำเนินการของโรงเรียนเอกชน รวมทั้ง กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อทำหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

๓.๕.๒ ด้านกลยุทธ์ ที่ผ่านมาสำนักงานฯ ได้มีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริม การศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๖๐ แต่จากประเมินสถานการณ์ ผลการพัฒนาการศึกษาเอกชน ที่ผ่านมาในด้านคุณภาพผู้เรียน โอกาสของผู้เรียน ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน การมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาเอกชน ยังต้องเร่งพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับยังขาดการวางยุทธศาสตร์เพื่อ ปรับปรุงระบบทรัพยากรการศึกษาเอกชน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา และ การส่งเสริมศึกษานอกระบบ การนำนโยบายไปปฏิบัติ ยังขาดการเชื่อมโยงเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ เข้ากับเป้าหมายขององค์กรและเป้าหมายการปฏิบัติราชการอย่างเป็นรูปธรรม การดำเนินการของแต่ละ หน่วยปฏิบัติยังขาดการวางแผนและการมองภาพองค์รวม งบประมาณเพื่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษามีจำกัด ไม่สามารถครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายได้ทั้งหมด ในขณะที่ยังไม่มีการจัดลำดับความสำคัญ ของโครงการหรือกลุ่มเป้าหมายหรือพื้นที่ที่เหมาะสมกับความจำเป็นเร่งด่วนของการพัฒนา โครงการ พัฒนาเชิงรุกที่รองรับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นยังมีจำนวนน้อย เช่น การปรับเปลี่ยนวิธีสอนของครู และการพัฒนาการวัดและประเมินผลผู้เรียนเพื่อรองรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นต้น โครงการ ยังไม่สามารถเชื่อมโยงและส่งผลกระทบต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชนในภาพรวมได้ และยังขาดงานวิจัยและประเมินผลที่นำมาใช้พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาได้จริง

๓.๕.๓ ด้านโครงสร้างและรูปแบบการบริหารจัดการ การปฏิบัติภารกิจของสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ยังเป็นไปตามแผนอัตรากำลังเดิมที่จัดทำตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ในขณะที่มีการปรับอำนาจหน้าที่ของสำนักงานฯ และบริบทของโรงเรียนเอกชนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ แล้ว การกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนในภูมิภาคยังไม่มีความเป็นเอกภาพเท่าที่ควร เนื่องจากไม่มีหน่วยงาน ในระดับภูมิภาค (ยกเว้นในจังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สงขลา และสตูล) ในด้านรูปแบบการบริหาร

จัดการ การที่สำนักงานฯ ไม่มีฐานะเป็นกรมในขณะที่ต้องทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางด้านส่งเสริมการศึกษาเอกชน ทำให้ขาดการบริหารงานในระดับกองที่ช่วยเชื่อมโยงระหว่างงานระดับนโยบายและการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ

๓.๕.๔ ด้านระบบงาน ที่ผ่านมามีการพัฒนากระบวนการต่างๆ ที่สำคัญได้แก่ การพัฒนาและปรับปรุงระบบสารสนเทศสถานศึกษาเอกชนและการบริหารจัดการเงินอุดหนุน (PSIS) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (EDMS) ให้สามารถรองรับการใช้งานที่ต้องขยายการปฏิบัติออกไปสู่ส่วนภูมิภาคและการเพิ่มขึ้นของข้อมูล ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการฐานข้อมูลกลางทะเบียนโรงเรียนเอกชน (PDC) รองรับให้ผู้ใช้งานในส่วนภูมิภาคสามารถบริหารจัดการข้อมูลทางทะเบียนโรงเรียน จัดพิมพ์ใบอนุญาตต่างๆ และให้บริการประชาชนทั่วไปสามารถตรวจสอบการยื่นคำร้องเพื่อขอจัดตั้งโรงเรียนหรือคำขออื่นๆ ตลอดจนค้นหาข้อมูลของโรงเรียนเอกชนผ่านระบบงานได้แบบ Online พัฒนาระบบให้บริการในด้านสินเชื่อแก่โรงเรียนเอกชนสำหรับการให้กู้ยืมเงินแก่โรงเรียนในระบบได้สะดวกรวดเร็ว ซึ่งในระยะต่อไปจำเป็นต้องเร่งพัฒนาระบบงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น และต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบบริหารจัดการข้อมูลและทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชนให้ครบถ้วน ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน สามารถเชื่อมโยงกับกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่น การพัฒนากลไกการแก้ไขปัญหาข้อพิพาทระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองที่มีเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาระบบการติดตามประเมินผลประสิทธิภาพและคุณภาพการจัดการศึกษาโดยจัดเก็บข้อมูลเป็นรายโรงเรียน สำหรับใช้วางแผนพัฒนาและส่งเสริมโรงเรียน การกำหนดมาตรการเพื่อดำเนินการกับโรงเรียนที่จัดการศึกษาไม่ได้คุณภาพมาตรฐานหรือขาดประสิทธิภาพ การวางแผนการตรวจสอบและทบทวนกฎ ระเบียบเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมการศึกษาเอกชน การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารราชการและการให้บริการ การพัฒนาศูนย์ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน รวมถึงระบบคลังข้อสอบและสื่อการสอนดิจิทัล

๓.๕.๕ ด้านบุคลากร ทักษะ และค่านิยม ในด้านการบริหารงานบุคคลยังไม่มี การวางแผนสรรหาและพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับบริบทการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่เปลี่ยนแปลง ข้าราชการขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในองค์กรโดยมีอัตราการโอนย้ายไปหน่วยงานอื่นสูง ที่ผ่านมามีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้ดำเนินการพัฒนาข้าราชการเพื่อเพิ่มทักษะที่จำเป็น มีการให้ความรู้แก่ข้าราชการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาซึ่งทำหน้าที่ดูแลโรงเรียนเอกชนในภูมิภาค แต่ก็ยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอ บุคลากรยังขาดการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น ทักษะด้านกฎหมาย การจัดการศึกษา ภาษาต่างประเทศ การทำงานเชิงรุกและการคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังขาดการปลูกฝังกระบวนทัศน์และกรอบแนวคิดในการทำงานด้านส่งเสริมการจัดการศึกษา การมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่เชื่อมโยงกับความรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน รวมทั้งยังไม่มี การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ของสำนักงานฯ

๓.๕.๖ ด้านผลการปฏิบัติราชการ จากการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรอง การปฏิบัติราชการระดับสำนัก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙ สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้คะแนนรวม ๔.๐ คะแนนซึ่งอยู่ในระดับดีกว่าเป้าหมาย แต่ยังคงเร่งพัฒนา ในบางตัวชี้วัดที่ยังมีคะแนนอยู่ในระดับน้อยกว่า ๔ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๕ คะแนน) ที่สำคัญได้แก่ สถานศึกษาในสังกัดที่ได้มาตรฐานคุณภาพ สมศ. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ของโรงเรียน การจัดการความรู้ การจัดการกระบวนการหลัก การให้บริการกับบุคลากรภายในสำนัก และการให้บริการกับบุคคลภายนอก ซึ่งสำนักงานฯ ต้องเร่งเพิ่มสมรรถนะองค์กรในด้านต่างๆ เพื่อให้ การทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามที่คาดหวัง

๔. ความท้าทายและแนวโน้มของการพัฒนาการศึกษาเอกชน

สภาพแวดล้อมและสภาวะการณ์ที่มีผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน ได้แก่ สถานการณ์ และแนวโน้มเศรษฐกิจและสังคมของโลกและของประเทศ ทิศทางการพัฒนาประเทศตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป ผลการพัฒนาที่ผ่านมาซึ่งส่งผลเป็นสถานการณ์ปัจจุบันของการศึกษาเอกชน สภาพดังกล่าว เป็นความท้าทายที่ส่งผลต่อแนวโน้มของการพัฒนาการศึกษาเอกชนในระยะต่อไป ดังนี้

๔.๑ ด้านคุณภาพของผู้เรียน

ความท้าทายจากภายนอก การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกที่สำคัญ ได้แก่ การเปิดเสรีทางการค้าที่ได้ก่อให้เกิดโอกาสต่อประเทศไทย ในขณะที่ต้องมีการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดที่เป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้ประเทศไทยต้องปรับตัวเพื่อสามารถแข่งขันได้และก้าวสู่การเป็นประเทศ ที่พัฒนาแล้ว เป็นประเทศที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และมีความจำเป็นต้องปรับโครงสร้าง ประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ในขณะที่ศักยภาพของคนไทยยังไม่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ ด้านคุณภาพการศึกษาของประเทศ ผลการพัฒนายังไม่เป็นที่น่าพอใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาก และต่ำกว่าหลายประเทศในแถบเอเชีย ส่วนประเด็น คุณธรรม จริยธรรมของเด็กและเยาวชนยังต้องมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น ดังนั้น ในยุทธศาสตร์และแผนพัฒนา ของประเทศ จึงได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์เป็นลำดับแรก โดยกำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา เพื่อพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม

ความท้าทายและปัญหาภายใน คุณภาพของผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องเผชิญปัญหาเช่นเดียวกับผู้เรียนในโรงเรียนของภาครัฐ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแม้ว่าภาพรวมบางระดับและบางวิชาจะมีคะแนน (O-NET) เฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ แต่ยังคงต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ โดยเฉพาะการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีสัดส่วนผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนค่อนข้างสูง ยังมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าในพื้นที่อื่น หลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ผู้เรียนของโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ ยังคงเป็นรูปแบบเดิมที่เน้นการท่องจำ ซึ่งยังไม่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาศักยภาพคนที่สุดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ ยังไม่ได้ส่งเสริมเพื่อนำเอาศักยภาพของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ซึ่งมีจุดแข็งในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างทักษะวิชาการ ทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิต มาใช้เป็นประโยชน์ในการเติมเต็มการศึกษาตลอดช่วงชีวิตของคนไทย

ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาเอกชนในระยะต่อไป จึงต้องเร่งพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนในระบบให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพและเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพตามเป้าหมายการพัฒนาคนของประเทศ รวมทั้งยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบเพื่อเพิ่มบทบาทในการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อเติมเต็มศักยภาพผู้เรียนรองรับการพัฒนาประเทศ

๔.๒ ด้านโอกาสของผู้เรียน

ความท้าทายจากภายนอก องค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก (Sustainable Development Goals : SDGs ๒๐๓๐) โดยเป้าหมายที่ ๔ “สร้างหลักประกันว่าทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต” ประเทศไทยยังมีปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ กลุ่มประชากรที่รวยสุดร้อยละ ๑๐ มีสัดส่วนรายได้ร้อยละ ๓๕.๐ ของรายได้รวม ขณะที่กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด มีสัดส่วนรายได้เพียงร้อยละ ๑๔.๓ ของรายได้รวมเท่านั้น ความเหลื่อมล้ำนอกจากจะทำให้ประเทศไม่สามารถแข่งขันได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านศักยภาพของคนแล้ว ยังส่งผลต่อปัญหาความขัดแย้งในสังคมและความขัดแย้งในพื้นที่การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาจะทำให้คนและสังคมประเทศมีคุณภาพที่ดีขึ้น ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย โดยให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามความถนัดของตน รวมทั้งได้มีการกำหนดแนวทางในการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาไว้ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาลตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติซึ่งขยายโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายจากสิบสองปีเป็นสิบห้าปี

ความท้าทายและปัญหาภายใน ที่ผ่านมารัฐได้ให้ความสำคัญกับการอุดหนุนการศึกษา เอกชนมาโดยตลอด แต่ผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังไม่สามารถเข้าถึงค่าใช้จ่ายที่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน เนื่องจากอัตราเงินอุดหนุนค่อนข้างต่ำ โดยมีอัตราไม่ถึงร้อยละ ๕๐ ของงบประมาณต่อหัวนักเรียนภาครัฐ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีฐานะปานกลางเช่นเดียวกับนักเรียนในโรงเรียนของรัฐ มีเพียงส่วนน้อยที่เรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงที่ไม่ได้รับเงินอุดหนุน ในขณะที่บางพื้นที่มีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม โรงเรียนส่วนหนึ่งที่ได้รับเงินอุดหนุนไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาได้หรือเก็บได้ไม่เต็มอัตราที่กำหนดให้เก็บได้ การอุดหนุนยังไม่สะท้อนตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียนได้อย่างแท้จริง และยังไม่สะท้อนต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนขาดแคลนทรัพยากรเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้เท่าทันต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ ตลอดจนการอบรมและพัฒนาครูให้สามารถสอนทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ขาดสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังมีความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาจากในพื้นที่อื่น นอกจากนี้ ระบบการอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานยังไม่สนับสนุนโอกาสในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมระดมทรัพยากร ผู้เรียนในโรงเรียนที่จำเป็นต้องเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาสูงกว่าอัตราที่กำหนดเพื่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงขึ้นจะไม่ได้เงินอุดหนุน ในส่วนของโรงเรียนเอกชนนอกระบบที่ช่วยสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และโอกาสในการประกอบอาชีพ ผู้เรียนยังไม่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากรัฐตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยเฉพาะผู้เรียนที่ด้อยโอกาส

ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาเอกชนในระยะต่อไป จึงต้องวางระบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชนที่เหมาะสมกับผู้เรียนและโรงเรียนแต่ละกลุ่มตามความต้องการและจำเป็น จัดสมดุลระหว่างเงินอุดหนุนและการระดมทรัพยากรผ่านค่าธรรมเนียมการศึกษา เพื่อช่วยเหลือกลุ่มที่ขาดแคลน ในขณะที่สนับสนุนกลุ่มที่มีศักยภาพให้สามารถจัดหรือได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป ได้พัฒนาระบบการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้เลือกเรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ ใช้การจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นเครื่องมือในการควบคุมคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา รวมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อสร้างโอกาสให้ผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนนอกระบบได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากรัฐเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามความจำเป็นและเหมาะสม

๔.๓ ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน

ความท้าทายจากภายนอก การเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลต่อจำนวนประชากรวัยเรียนของประเทศที่ลดลง ประกอบกับการที่ภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีบทบาทในการเป็นผู้จัดการศึกษาควบคู่ไปกับภาคเอกชนตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด โดยรัฐทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม

และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาเอกชนมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ประกอบกับตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษา ได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อให้รัฐสามารถบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลต่อคุณภาพมาตรฐานการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียนทุกระดับและประเภทการศึกษา และเพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานที่แสดงความรับผิดชอบต่อผู้เรียน (Accountability) และตอบสนองความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ โดยผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายในการส่งเสริมและกำกับติดตามการดำเนินงานของสถานศึกษา สภาพแวดล้อมดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนเอกชนต้องเร่งยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน รวมทั้งการสร้างอัตลักษณ์การจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้โรงเรียนสามารถแข่งขันได้

ความท้าทายและปัญหาภายใน เมื่อพิจารณาด้านค่าใช้จ่าย โรงเรียนเอกชนจัดการศึกษา ประหยัดกว่าที่รัฐจัด ในขณะที่เมื่อพิจารณาจากผลลัพธ์ของการจัดการศึกษาในด้านคุณภาพการศึกษา (คะแนน O-NET) โรงเรียนเอกชนยังต้องเร่งสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งโรงเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ ๕๐ มีจำนวนน้อยมาก โดยระดับประถมศึกษาที่มีโรงเรียนผ่านเกณฑ์ (คะแนนสูงกว่าร้อยละ ๕๐) ร้อยละ ๒๘.๑ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีโรงเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ ๖.๖ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีโรงเรียนผ่านเกณฑ์เพียงร้อยละ ๒.๖ การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มีโรงเรียนที่ไม่ผ่านการรับรอง ร้อยละ ๑๗ ในขณะที่การดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนยังไม่ทั่วถึง เพียงพอ และสอดคล้องตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของโรงเรียน ขาดระบบและกลไกการกำกับ ติดตาม และประเมินผล ที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนมีคุณภาพได้มาตรฐาน และอยู่บนหลักความรับผิดชอบต่อ การส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบยังไม่ทั่วถึง เนื่องจากมีความแตกต่างหลากหลายในด้านหลักสูตร และมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินกิจการอย่างรวดเร็ว

ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาเอกชนในระยะต่อไป จึงต้องเร่งพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่ยังมีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์เพื่อให้จัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพื่อประกันคุณภาพการศึกษาให้กับผู้เรียน รวมทั้งส่งเสริมโรงเรียนที่มีความพร้อมให้จัดการศึกษาที่มีคุณภาพโดดเด่น มีอัตลักษณ์ สร้างความแตกต่างได้ตามความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้โรงเรียนมีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันด้านคุณภาพเพื่อดึงดูดผู้เรียนได้มากขึ้น อันจะช่วยแบ่งเบาภาระภาครัฐได้อีกทาง

๔.๔ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน

ความท้าทายจากภายนอก การเปิดเสรีมากขึ้นของอาเซียนภายหลังปี ๒๕๕๘ ทั้งในภาคสินค้าและบริการ และความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการค้า การลงทุน การเงิน การบริการ เป็นโอกาสที่จะช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษาเอกชนสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติได้ ทั้งการศึกษาในระบบซึ่งส่วนหนึ่งมีโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่มีศักยภาพสูง และการศึกษานอกระบบหลักสูตรระยะสั้น แต่ในอีกด้านหนึ่งการเปิดเสรีทางการศึกษาอาจเป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษาเอกชน โดยต่างชาติมีแนวโน้มเข้ามาร่วมลงทุนจัดการศึกษามากขึ้น หรือการที่คนไทยมีโอกาสไปเรียนในต่างประเทศได้สะดวกขึ้น ประกอบกับปัญหาประชากรวัยเรียนที่ลดลง รวมถึงการจัดการศึกษาของภาครัฐและท้องถิ่น ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของการศึกษาเอกชน อย่างไรก็ตาม ทิศทางการพัฒนาประเทศได้มีการกำหนดให้รัฐปรับลดขนาดและงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐลง โดยมุ่งพัฒนาในเชิงคุณภาพการให้บริการแก่ประชาชน ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้รัฐต้องจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ และภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษาของแผนการศึกษาแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมจัดและสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามหลักประโยชน์ที่ได้รับ (Benefit Principle) ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษา การเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาและความรับผิดชอบร่วมกัน สภาพดังกล่าว จึงเป็นโอกาสที่จะให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น

ความท้าทายและปัญหาภายใน การศึกษาของเอกชนส่งผลดีต่อรัฐหลายประการ เช่น ช่วยประหยัดงบประมาณ ช่วยให้เกิดการแข่งขันในเชิงคุณภาพ ช่วยให้รัฐได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของโรงเรียนเอกชน เมื่อพิจารณาจากสัดส่วนนักเรียนโรงเรียนในระบบภาครัฐต่อเอกชนที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นตามลำดับแต่มีอัตราเพิ่มขึ้นไม่สูงมาก ปัจจุบันมีสัดส่วนอยู่ที่ ๗๘.๕ : ๒๑.๕ อย่างไรก็ตาม อุปสรรคต่อการขยายบทบาทการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาที่สำคัญคือ การที่หน่วยงานภาครัฐและสังคมยังขาดความเข้าใจถึงบทบาทความสำคัญของการศึกษาเอกชน ด้านหนึ่งมาจากภาพลักษณ์การจัดการศึกษาเอกชนที่ส่วนหนึ่งยังขาดคุณภาพและประสิทธิภาพ อีกด้านหนึ่งมาจากกระบวนทัศน์และกรอบแนวคิดในการจัดการศึกษาของประเทศโดยภาครัฐ ทำให้การศึกษาเอกชนถูกมองว่าเป็นเพียงธุรกิจประเภทหนึ่ง โดยไม่ได้ให้ความสำคัญที่โอกาสของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่อยู่ในโรงเรียนเอกชนเกินกว่าหนึ่งในห้าของผู้เรียนทั้งประเทศ กรอบแนวคิดดังกล่าวส่งผลให้โรงเรียนเอกชนถูกกำหนดการปฏิบัติจากที่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับโรงเรียนของรัฐ นอกจากนี้ ยังขาด

การส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในรูปแบบแนวทางใหม่ๆ ขาดการพัฒนา กฎ ระเบียบและแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมและทันสมัยสำหรับส่งเสริมการลงทุนจัดการศึกษาเอกชน

ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาเอกชนในระยะต่อไป จึงต้องพัฒนามาตรการเพื่อส่งเสริมการลงทุนจัดการศึกษา ขจัดปัญหาอุปสรรคของการจัดการศึกษาเอกชน เพื่อส่งเสริมให้เอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น เสริมสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อขับเคลื่อนให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนตลอดจนภาคประชาสังคมได้เห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน ส่งเสริมการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพ ผู้เรียนสนองต่อความต้องการในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงานด้านต่างประเทศ เพื่อช่วยส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนสู่ความเป็นสากล

๔.๕ ด้านระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ความท้าทายจากภายนอก การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างรวดเร็ว ได้แก่ การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การปฏิวัติดิจิทัล การเปิดเสรีทางการค้าซึ่งรวมถึงการบริการด้านการศึกษา การปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ส่งผลต่อหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ด้านการส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชน ซึ่งต้องส่งเสริม และอำนวยความสะดวกให้ภาคเอกชนปรับตัวและแข่งขันได้ ตามทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๘ บัญญัติให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดย (๑) ให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ (๒) ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูล ของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานเข้าด้วยกัน (๓) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างและระบบ การบริหารงานของรัฐและแผนกำลังคนภาครัฐให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ๆ (๔) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจให้มีความรู้ ความสามารถ อย่างแท้จริงเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ มีความซื่อสัตย์สุจริต กล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ๆ (๕) ให้มีการปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้มีความคล่องตัว เปิดเผย ตรวจสอบได้ นอกจากนี้ การปฏิรูปการศึกษาในส่วนภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ โดยการจัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาค และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ได้ช่วยให้การกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเอกชนมี ความสะดวกและคล่องตัวยิ่งขึ้น ซึ่งสำนักงานฯ ต้องปรับระบบและกลไกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ความท้าทายและปัญหาภายใน ในขณะที่การบริหารราชการเพื่อทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ยังต้อง เร่งพัฒนาในหลายด้าน ทั้งในด้านกลยุทธ์ โครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการ บุคลากร ทักษะ ระบบงาน และค่านิยมขององค์กร เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการจัดการศึกษาเอกชนที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้

การทำหน้าที่ของสำนักงานฯ ได้แก่ การส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัย และพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเอกชน การจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชน การเป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลและทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน การติดตามตรวจสอบและประเมินผล การจัดการศึกษาเอกชน การกำกับดูแลโรงเรียนให้จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐานและเป็นไปตามกฎหมาย ตลอดจนการบูรณาการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภูมิภาค สามารถบรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาเอกชนในระยะต่อไป จึงต้องวางแนวทางเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้มีศักยภาพในการรองรับการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ และบรรลุเป้าหมายการทำหน้าที่กำกับส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเอกชนตามบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

ส่วนที่ ๓

วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย การพัฒนาในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมและสภาวการณ์ของระบบการศึกษาเอกชนซึ่งประกอบด้วย สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจและสังคม ทิศทางการพัฒนาประเทศตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ ตามยุทธศาสตร์ แผนพัฒนา กฎหมาย และนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผลการพัฒนาการศึกษาเอกชนที่ผ่านมา ส่งผลต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาเอกชนในอนาคต ซึ่งต้องวางเป้าหมายและแนวทาง ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถสนองต่อการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนา ประเทศ และอยู่บนหลักการและบริบทของการจัดการศึกษาเอกชน จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์

ผู้เรียนเป็นพลเมืองดี มีความรู้และทักษะที่จำเป็น เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ด้วยระบบการศึกษา ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

๒. พันธกิจ

๒.๑ พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นพลเมืองที่มีศักยภาพตามเป้าหมายการพัฒนาดนของประเทศไทย ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

๒.๒ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เข้าถึงโอกาสในการศึกษาอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ด้วยระบบ การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการศึกษาที่สะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา และ ความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกัน

๒.๓ พัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเอกชนให้ได้มาตรฐานและมีศักยภาพในการแข่งขัน

๒.๔ พัฒนาการบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้เป็น หน่วยงานที่มีศักยภาพสูงในการทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนให้บรรลุเป้าหมาย ของการพัฒนา

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑. เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและประเทศชาติ มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑

๓.๒ เพื่อเสริมสร้างโอกาสและความเสมอภาคของผู้เรียน ให้สามารถเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่รัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนร่วมจัดอย่างมีคุณภาพได้มาตรฐาน

๓.๓ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีความเข้มแข็งแข่งขันได้ จัดการศึกษาที่แตกต่างได้ตามความต้องการของผู้เรียน

๓.๔ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาและพัฒนาเครือข่ายการศึกษาเอกชน

๓.๕ เพื่อพัฒนาระบบการบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และมีระบบการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพ

๔. เป้าหมาย

๔.๑ ด้านคุณภาพของผู้เรียน : ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ มีทัศนคติและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความรักในสถาบันหลักของชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ เรียนรู้ได้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ และคุณภาพชีวิต

๔.๒ ด้านโอกาสของผู้เรียน : ผู้เรียนได้รับโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาภายใต้ระบบการจัดสรรทรัพยากรที่เป็นธรรมและเหมาะสมสำหรับการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพมาตรฐาน สะท้อนตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียน รวมทั้งได้รับการส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔.๓ ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน : โรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ อยู่บนหลักความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถปรับตัวเพื่อแข่งขันได้ จัดการศึกษาที่แตกต่างเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและการพัฒนาประเทศ

๔.๔ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน : การศึกษาเอกชนมีบทบาทเพิ่มขึ้น มีศักยภาพในการให้บริการด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ และมีเครือข่ายความร่วมมือในประเทศและต่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชน

๔.๕ ด้านระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และอำนวยความสะดวก มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนได้สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

๕. ตัวชี้วัดตามเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

๕.๑ ด้านคุณภาพของผู้เรียน

(๑) ผู้เรียนโรงเรียนในระบบทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักในความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น

(๑.๑) ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๓๐)

(๑.๒) ร้อยละของจำนวนโรงเรียนที่ใช้กระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๔๐)

(๑.๓) ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการน้อมนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๓๐)

(๒) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมือง (Civic Education) เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๓๐)

(๓) ร้อยละของผู้เรียนระดับก่อนประถมศึกษาที่มีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๘๕)

(๔) ร้อยละของนักเรียนที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕๐)

(๕) ร้อยละของนักเรียนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕๐)

(๖) ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระหว่างพื้นที่/ภาคการศึกษาในวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษลดลง (น้อยกว่า ๕)

(๗) คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment หรือ PISA) ของนักเรียนอายุ ๑๕ ปีสูงขึ้น (๕๐๐ คะแนน)

(๘) ระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อทดสอบตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สูงขึ้น (A๑/A๒)

(๙) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่จัดการศึกษาโดยบูรณาการองค์ความรู้แบบสะเต็มศึกษาเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๓๐)

๕.๒ ด้านโอกาสของผู้เรียน

(๑) ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ที่มีคุณภาพมาตรฐาน (ร้อยละ ๑๐๐)

(๒) มีรูปแบบ วิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

(๓) มีการปรับระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนไปสู่ด้านอุปสงค์หรือตัวผู้เรียน

(๔) มีระบบการคัดกรองและฐานข้อมูลนักเรียนและโรงเรียนจำแนกตามคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียนเพื่อวางแผนการอุดหนุน

(๕) อัตราการออกกลางคันของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานลดลง (ร้อยละ ๐.๑๐)

(๖) ร้อยละของเด็กในวัยเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการศึกษาเต็มตามศักยภาพเพิ่มขึ้น (จำแนกตามกลุ่ม ประเภทของความจำเป็นพิเศษ) (ร้อยละ ๒๐)

(๗) ร้อยละของผู้เรียนพิการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสม (ร้อยละ ๑๐๐)

(๘) มีแนวทางการสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

๕.๓ ด้านประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน

(๑) มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและความต้องการจำเป็นของโรงเรียนในระบบ

(๒) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๙๕)

(๓) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๙๕)

(๔) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่เผยแพร่ข้อมูลด้านคุณภาพและประสิทธิภาพต่อสาธารณะเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๙๕)

(๕) มีมาตรการให้โรงเรียนในระบบดำเนินการปรับปรุงคุณภาพ กรณีที่จัดการศึกษามีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

(๖) ร้อยละของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐๐)

(๗) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่มีคุณภาพมาตรฐานมีรูปแบบการจัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒๐)

๕.๔ ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน

(๑) สัดส่วนผู้เรียนเอกชนในระบบสูงขึ้นเมื่อเทียบกับรัฐ (๒๕ : ๗๕)

(๒) มีรูปแบบหรือแนวทางในการให้เอกชนจัดหรือร่วมจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น

(๓) มีแผนงานแก้ไข ปรับปรุงกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกต่อการจัดการศึกษาเอกชนและมีการดำเนินงานตามแผน

(๔) จำนวนภาคีเครือข่ายการศึกษาเอกชนที่มีบทบาทเพิ่มขึ้น (๙๐ เครือข่าย)

(๕) มีฐานข้อมูลการศึกษาเอกชนด้านต่างประเทศเพื่อให้บริการ

(๖) จำนวนบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเอกชนเพิ่มขึ้น (๑๐ ฉบับ)

๕.๕ ด้านระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

(๑) มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

(๒) มีการพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

(๓) สัดส่วนงบประมาณตามประเด็น (Agenda) สูงขึ้น เมื่อเทียบกับงบประมาณตามภารกิจ (Function) (๔๐ : ๖๐)

(๔) จำนวนกระบวนงานที่นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น (๑๕ กระบวนงาน)

(๕) มีระบบทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชนที่ครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน
สืบค้นได้

(๖) มีระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก
ที่สามารถเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนฐานข้อมูล รวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันกับหน่วยงานอื่น

(๗) มีระบบฐานข้อมูลด้านการศึกษาเอกชนเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผน การบริหาร
จัดการศึกษา การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๔

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

เพื่อให้สามารถบรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาภายใต้ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาเอกชน ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการศึกษานอกระบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

การที่โลกมีการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการค้าที่รุนแรงขึ้น การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดที่เป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละประเทศ ส่งผลให้ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ประเทศไทยต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้และก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่การเป็นประเทศในโลกรุ่นใหม่ ในขณะเดียวกันการพัฒนาในด้านสังคม ต้องสร้างสังคมไทยให้มีความมั่นคง ดำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ คนไทยดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข มีความสามัคคี สมานฉันท์ มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จึงได้ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล สอดรับกับบทบาทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติให้ การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ซึ่งการจัดการศึกษาถือเป็นพันธกิจสำคัญที่ทุกฝ่ายต้องร่วมกันเพื่อพัฒนาคนให้มีศักยภาพรองรับการพัฒนาประเทศ

การศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวนมากถึง ๒.๒ ล้านคน ยังประสบปัญหาด้านคุณภาพของผู้เรียน คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อพิจารณาจากการสอบ O-NET และ PISA แม้ผู้เรียนส่วนหนึ่งจะมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แต่ในภาพรวมแล้วส่วนใหญ่ยังมีคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ ๕๐) กระบวนการเรียนการสอนยังคงเป็นรูปแบบเดิมที่เน้นการท่องจำมากกว่าการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ไม่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และไม่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาศักยภาพคนให้บรรลุตามเป้าหมายของการพัฒนาประเทศที่กำหนดได้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและโรงเรียนเอกชนในระบบ จึงจำเป็นต้องร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการกระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลของผู้เรียน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะที่จำเป็น ได้รับการปลูกฝัง บ่มเพาะทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมเพื่อให้เติบโตเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่เป้าหมายที่วางไว้

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม

๑.๒ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการปลูกฝังความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

๑.๓ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน สอดรับกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ มีทัศนคติและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

(๑) ผู้เรียนโรงเรียนในระบบทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตระหนักในความสำคัญของการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ความมีคุณธรรม จริยธรรม และการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตเพิ่มขึ้น

(๑.๑) ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

(๑.๒) ร้อยละของจำนวนโรงเรียนที่ใช้กระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น

(๑.๓) ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการน้อมนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้น

(๒) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่จัดกิจกรรมสะท้อนการสร้างวินัย จิตสำนึก และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น

(๓) จำนวนโรงเรียนในระบบในโครงการโรงเรียนคุณธรรมเพิ่มขึ้น

(๔) ร้อยละของครูโรงเรียนในระบบที่ได้รับการอบรมและพัฒนาในเรื่องการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

๒.๒ ผู้เรียนมีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

ตัวชี้วัด

(๑) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่สะท้อนความจงรักภักดี การธำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ และการยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเพิ่มขึ้น

(๒) ร้อยละของนักเรียนที่ผ่านการอบรมลูกเสือ เนตรนารีเพิ่มขึ้น

(๓) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่มีการจัดการเรียนการสอน/กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความเป็นพลเมือง (Civic Education) เพิ่มขึ้น

๒.๓ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑

ตัวชี้วัด

(๑) ร้อยละของผู้เรียนระดับก่อนประถมศึกษาที่มีพัฒนาการสมวัยเพิ่มขึ้น

(๒) ร้อยละของนักเรียนที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น

- (๓) ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O- NET) ของนักเรียนระหว่างพื้นที่/ภาคการศึกษาในวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษลดลง
- (๔) คะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment หรือ PISA) ของนักเรียนอายุ ๑๕ ปีสูงขึ้น
- (๕) ระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเฉลี่ยของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อทดสอบตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) สูงขึ้น
- (๖) ร้อยละของผู้เรียนที่มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น
- (๗) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ เพิ่มขึ้น
- (๘) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่จัดการศึกษาโดยบูรณาการองค์ความรู้แบบสะเต็มศึกษาเพิ่มขึ้น
- (๙) มีระบบและกลไกการทดสอบ การวัดและประเมินความรู้ ทักษะ และสมรรถนะของผู้เรียนทุกระดับการศึกษาทุกกลุ่มเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ
- (๑๐) จำนวนการเข้าใช้บริการคลังข้อสอบเพื่อการวัดผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานหลักสูตร จำแนกตามระดับชั้นเรียนเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับเปลี่ยนค่านิยมของผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีจิตสาธารณะ และมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์

- (๑) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน และกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันของครอบครัว กลุ่มสนใจ และชุมชน ที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัย จิตสาธารณะ รวมทั้งบูรณาการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ดนตรี กีฬาเข้ากับกระบวนการเรียนรู้และวิถีชีวิต
- (๒) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมหล่อหลอมพฤติกรรมและวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ ให้เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของคนในสังคมไทย อาทิ การตรงต่อเวลา การเคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง การทำงานเป็นกลุ่มคณะ
- (๓) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมปลูกฝังความมีคุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต และการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม

(๔) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างสำนึกรักสิ่งแวดล้อม

(๕) เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ภัยจากยาเสพติด ภัยพิบัติจากธรรมชาติ ภัยจากโรคอุบัติใหม่ ภัยจากไซเบอร์ เป็นต้น

(๖) พัฒนาคู่มือสอนในเรื่องการสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม คุณธรรม จริยธรรม และการนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต และการสร้างภูมิคุ้มกันจากภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ

๓.๒ ปลุกฝังอุดมการณ์รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และเสริมสร้างความเป็นพลเมือง ในระบอบประชาธิปไตย

(๑) สร้างจิตสำนึกผู้เรียนให้มีความจงรักภักดี และธำรงรักษาสถาบันหลักของชาติ ได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๒) ปลุกฝังและเสริมสร้างวิถีประชาธิปไตย ความสามัคคี สมานฉันท์ สันติวิธีต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชัน และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๓) ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ในโรงเรียนให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

(๔) พัฒนาการจัดการเรียนการสอนด้านความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

๓.๓ พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน ให้ได้มาตรฐาน และเสริมสร้างผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

(๑) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และพัฒนา สมรรถนะเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย

(๒) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาทักษะ และคุณลักษณะพื้นฐานของพลเมืองไทย ทักษะและคุณลักษณะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑

(๓) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ ปรับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สอดคล้องกับพัฒนาการของ สมอแต่ละช่วงวัย เน้นพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านคณิตศาสตร์ ด้านศิลปะ และด้านภาษาต่างประเทศ

(๔) ส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงบูรณาการ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ ในมิติคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม พหุสังคมวัฒนธรรม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ ๒๑

(๕) เสริมสร้างทักษะอาชีพแก่ผู้เรียนแต่ละระดับชั้น จัดให้มีการวัดแววตามหลัก พหุปัญญา สร้างความตระหนักและความเข้าใจต่ออาชีพในระดับประถมศึกษา ส่งเสริมการสอนอาชีพ ให้ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีโอกาสได้ค้นพบความถนัดและความต้องการของตัวเอง ในการกำหนดอาชีพ และได้รับการวัดแววอาชีพ

(๖) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา และการให้ความรู้สำหรับผู้มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education)

(๗) พัฒนาสมรรถนะครูให้มีจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นผู้แนะนำและสามารถกระตุ้น การเรียนรู้ของผู้เรียน และสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนที่เป็น การพัฒนาสมรรถนะของครูอย่างต่อเนื่อง

(๘) ส่งเสริมรูปแบบการอบรมครูเพื่อให้ทั่วถึงและตรงตามความต้องการ เช่น การอบรม ทางไกล การส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC : Professional Learning Community) การสอนงาน (Coaching) เป็นต้น

(๙) พัฒนาระบบและกลไกการทดสอบ การวัดและประเมินผลความรู้ ทักษะ และ สมรรถนะของผู้เรียนที่ครอบคลุมเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน

(๑๐) จัดระบบการให้บริการข้อมูล สื่อ และนวัตกรรมการเรียนรู้ผ่านระบบเทคโนโลยี ดิจิทัลที่ผู้เรียนและผู้ให้บริการทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์

(๑๑) พัฒนาระบบและการให้บริการคลังข้อสอบเพื่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ครอบคลุมการวัดความรู้ ทักษะและสมรรถนะของผู้เรียน

(๑๒) ส่งเสริมการแข่งขันทักษะวิชาการเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าแข่งขันระดับชาติ และระดับนานาชาติ เช่น โอลิมปิกคณิตศาสตร์ โอลิมปิกวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

๔. งาน/โครงการสำคัญ

- (๑) โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษา (โรงเรียนคุณธรรม)
- (๒) โครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนลูกเสือและกิจกรรมยุวกาชาดในสถานศึกษา
- (๓) โครงการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภาคการศึกษา
- (๔) โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ให้กับผู้เรียน
- (๕) โครงการสร้างจิตสำนึกความรักในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

- (๖) โครงการส่งเสริมประชาธิปไตยในสถานศึกษา
- (๗) โครงการขับเคลื่อนงานยุทธศาสตร์เพื่อการสร้างภูมิคุ้มกันและการป้องกันยาเสพติดไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา
- (๘) โครงการส่งเสริมประชาธิปไตยในโรงเรียน
- (๙) โครงการพัฒนาคุณภาพผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้และการลงมือปฏิบัติของผู้เรียน (Active Learning)
- (๑๐) โครงการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การสอนปฐมวัย
- (๑๑) โครงการขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษา (STEM Education)
- (๑๒) โครงการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบ CEFR
- (๑๓) โครงการส่งเสริมการแข่งขันทักษะทางวิชาการและทักษะวิชาชีพ
- (๑๔) โครงการส่งเสริมการวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียน
- (๑๕) โครงการพัฒนาระบบการให้บริการข้อมูล สื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ และคลังข้อสอบกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชน

การสร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก (Sustainable Development Goals : SDGs ๒๐๓๐) และการประกันโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพตามที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ แผนการศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งในกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่ประเทศไทยยังคงมีปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในส่วนของพัฒนาการศึกษา คนไทยยังได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานไม่เท่าเทียมกัน ทุกภาคส่วนจึงต้องวางแนวทางการพัฒนาตามบทบาทหน้าที่เพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เป็นอยู่

นักเรียนในโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่มีฐานะปานกลาง นักเรียนส่วนหนึ่งมีฐานะยากจนและด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม นักเรียนที่รับเงินอุดหนุนยังไม่สามารถเข้าถึงค่าใช้จ่ายที่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน เนื่องจากอัตราเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานยังค่อนข้างต่ำ โดยมีอัตราไม่ถึงร้อยละ ๕๐ ของงบประมาณต่อหัวนักเรียนภาครัฐ ในขณะที่ในบางพื้นที่ที่มีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ โรงเรียนส่วนหนึ่งไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาได้หรือเก็บได้ไม่เต็มอัตรา และนักเรียนที่ด้อยโอกาสยังไม่ได้รับการช่วยเหลือตามความต้องการจำเป็น รวมทั้งระบบการอุดหนุนที่เป็นอยู่ยังไม่สะท้อนต่อคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา และไม่เอื้อให้โรงเรียนที่มีศักยภาพ สามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานทั่วไปโดยผู้เรียนร่วมระดมทรัพยากรเพิ่มเติม เนื่องจากรัฐควบคุมเพดานค่าธรรมเนียมการศึกษาไว้ในอัตราที่ยังค่อนข้างต่ำ ซึ่งอัตราอุดหนุน

และอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาปัจจุบัน คำนวณโดยอ้างอิงจากอัตราค่าใช้จ่ายต่อหัวระดับการศึกษา ชั้นพื้นฐานที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ศึกษาไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ นอกจากนี้ การพัฒนาด้านวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนตามเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาชาติ ต้องมีค่าใช้จ่าย เพื่อการอบรมครู การพัฒนาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ในขณะที่เงินอุดหนุนที่โรงเรียนได้รับ ไม่เพียงพอสำหรับดำเนินการ ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษายังแสดงให้เห็นจากส่วนต่างคะแนน O-NET ของนักเรียน โดยนักเรียนในโรงเรียนที่ไม่รับเงินอุดหนุนซึ่งไม่มีการควบคุมเพดานค่าธรรมเนียมการศึกษา และผู้ปกครองมีศักยภาพในการจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ของนักเรียนในโรงเรียนที่รับเงินอุดหนุน และยังมีความแตกต่างระหว่างคะแนนของโรงเรียน ในกรุงเทพมหานครและภูมิภาค และในระหว่างภาคด้วยกัน

ในการพัฒนาการศึกษาเอกชน จึงจำเป็นต้องวางยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบทรัพยากร เพื่อการศึกษาเอกชน ด้านหนึ่งเพื่อเป็นหลักประกันให้นักเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา ที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดอย่างเท่าเทียมกัน โดยกำหนดอัตราเงินอุดหนุน ค่าใช้จ่ายที่เพียงพอ สนับสนุนให้โรงเรียนที่มีศักยภาพสามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐาน ทั่วไปที่รัฐอุดหนุนได้โดยผู้เรียนร่วมระดมทรัพยากร และวางระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่าย ที่สะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ในอีกด้านหนึ่ง เพื่อช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยวางระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนเพิ่มเติมสำหรับผู้ด้อยโอกาส และผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษตามสภาพความแตกต่างกัน

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อให้ผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนทุกคนได้รับการศึกษาชั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานโดยรัฐสนับสนุนค่าใช้จ่าย

๑.๒ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาในรูปแบบที่เหมาะสม มีคุณภาพทัดเทียมกันโดยไม่ถูกจำกัด ศักยภาพจากสภาพครอบครัว พื้นที่ และสภาพร่างกาย

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ ผู้เรียนทุกคนได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด

(๑) ร้อยละของผู้เรียนที่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ที่มีคุณภาพมาตรฐาน

(๒) มีรูปแบบ วิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

(๓) มีการปรับระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนไปสู่ด้านอุปสงค์หรือตัวผู้เรียน

(๔) มีแนวทางให้โรงเรียนที่รับเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน เก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาเพื่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป

๒.๒ ผู้เรียนที่ด้อยโอกาสหรือมีความต้องการจำเป็นพิเศษและโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้กับผู้เรียนได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับผู้เรียน

ตัวชี้วัด

(๑) ร้อยละของผู้เรียนที่เข้ารับการศึกษผ่านการจัดสรรงบประมาณในรูปแบบที่เหมาะสมตามคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียน อาทิ รายได้ครัวเรือน (ผู้เรียนทั่วไป/ผู้เรียนยากจน) สภาพร่างกาย (ผู้เรียนทั่วไป/ผู้เรียนพิการเรียนร่วม) ความสามารถ (ผู้เรียนทั่วไป/ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ) เพิ่มขึ้น

(๒) มีระบบการคัดกรองและฐานข้อมูลนักเรียนและโรงเรียนจำแนกตามคุณลักษณะที่แตกต่างกันของผู้เรียนและโรงเรียนเพื่อวางแผนการอุดหนุน

(๓) อัตราการออกกลางคันของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานลดลง

(๔) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนเหมาะสมตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันเพิ่มขึ้น

(๕) ร้อยละของเด็กในวัยเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้รับการศึกษาเต็มตามศักยภาพเพิ่มขึ้น (จำแนกตามกลุ่ม ประเภทของความจำเป็นพิเศษ)

(๖) ร้อยละของผู้เรียนพิการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสม

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ พัฒนาระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับผู้เรียนทุกคน

(๑) อุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี ที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดให้กับผู้เรียนทุกคน

(๒) อุดหนุนค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาเต็มตามศักยภาพ เช่น ค่าเครื่องแบบ ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าอาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) เป็นต้น

(๓) กำหนดมาตรการทางการเงินเพื่อกระตุ้นคุณภาพการศึกษา และนำผลการประเมินสถานศึกษามาใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการปฏิรูประบบความรับผิดชอบ และกำหนดแนวทางเพื่อเพิ่มสัดส่วนงบประมาณด้านอุปสงค์ (Demand-Side Financing) คือเงินอุดหนุนรายหัว ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนที่เลือกเข้าเรียน

(๔) ศึกษารูปแบบและแนวทางเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่รับเงินอุดหนุนสามารถร่วมระดมทรัพยากรการศึกษาเพิ่มเติมจากค่าใช้จ่ายที่รัฐอุดหนุน เพื่อรับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป ตามความสมัครใจของผู้เรียน

(๕) กำหนดแนวทางอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เรียนในระบบทวิศึกษาเพื่อส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้สายอาชีพเพื่อการมีงานทำ

๓.๒ พัฒนาระบบการจัดสรรเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกันของผู้เรียน

(๑) กำหนดมาตรการอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพื่อขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่ผู้เรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา และผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยไม่ถูกจำกัดศักยภาพจากสภาพครอบครัว พื้นที่ และสภาพร่างกาย

(๒) กำหนดมาตรการอุดหนุนด้านการเงิน สื่อการเรียนการสอน และด้านกายภาพ ตลอดจนสนับสนุนด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส และผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และโรงเรียนในพื้นที่ที่มีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้โรงเรียนสามารถจัดการศึกษาต่อไปได้อย่างมีคุณภาพมาตรฐาน

(๓) วางระบบการคัดกรองและจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนที่ด้อยโอกาส และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนดังกล่าว เพื่อใช้วางแผนให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมตามสภาพความแตกต่าง

๔. งาน/โครงการสำคัญ

- (๑) อุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานนักเรียนในโรงเรียนเอกชนและการอุดหนุนค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เช่น อาหารเสริม (นม) อาหารกลางวัน เป็นต้น
- (๒) อุดหนุนปัจจัยพื้นฐานแก่นักเรียนยากจน และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
- (๓) อุดหนุนด้านกายภาพโรงเรียนการกุศล
- (๔) ศึกษาอัตราค่าใช้จ่ายต่อหัวระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนเอกชน
- (๕) โครงการประเมินผลประสิทธิภาพการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนที่รับเงินอุดหนุน
- (๖) ศึกษารูปแบบ วิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา และการเพิ่มสัดส่วนการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์ (Demand-Side Financing)
- (๗) โครงการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ
- (๘) โครงการจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และฐานข้อมูลผู้เรียนและโรงเรียนจำแนกตามความต้องการจำเป็นที่แตกต่างกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาที่จัดโดยรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ซึ่งตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษาของแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดระบบและรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่เป็นอิสระ คล่องตัวในการบริหารจัดการด้วยความรับผิดชอบและตรวจสอบได้ตามหลักธรรมาภิบาล และเพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ที่แสดงความรับผิดชอบต่อผู้เรียน (Accountability) และตอบสนองต่อความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ซึ่งสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดหลักการบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการบริหาร เพื่อทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นอิสระ โดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและโรงเรียนเอกชน ในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและอยู่บนหลักความรับผิดชอบต่อ

ปัจจุบันโรงเรียนเอกชนโดยเฉพาะโรงเรียนในระบบ ยังมีคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาที่เหลื่อมล้ำกันอยู่มาก โรงเรียนที่จัดการศึกษาได้มีคุณภาพสูงยังมีจำนวนไม่มาก โดยเมื่อพิจารณาจากคุณภาพการศึกษา (คะแนน O-NET) โรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ ๕๐ มีจำนวนน้อย และยังมี

โรงเรียนส่วนหนึ่งไม่ผ่านการประเมินคุณภาพภายนอก คุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกันยังส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพของผู้เรียนอีกด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเร่งยกระดับประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระบบที่ยังมีระดับคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ ให้จัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณที่รัฐสนับสนุนสำหรับจัดการศึกษา และมีความรับผิดชอบต่อผู้เรียน นอกจากนี้ จากสภาวะการณ์ประชากรวัยเรียนที่ลดลงส่งผลให้โรงเรียนเอกชนต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่อการเลิกกิจการ โรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง สร้างความโดดเด่นและความแตกต่างเพื่อเป็นทางเลือกที่มีคุณภาพสนองต่อความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้สามารถแข่งขันได้

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนมีคุณภาพได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ และอยู่บนหลักความรับผิดชอบต่อ

๑.๒ เพื่อส่งเสริมโรงเรียนเอกชนที่มีคุณภาพมาตรฐาน จัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์ ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ โรงเรียนเอกชนทุกแห่งจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐาน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบต่อผู้เรียน ดำเนินการตามระเบียบ กฎหมาย และแนวนโยบายแห่งรัฐ

ตัวชี้วัด

(๑) มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับบริบทและความต้องการจำเป็นของโรงเรียน

(๒) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกเพิ่มขึ้น

(๓) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานเพิ่มขึ้น

(๔) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) เฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ ๕๐ เพิ่มขึ้น

(๕) มีมาตรการให้โรงเรียนในระบบดำเนินการปรับปรุงคุณภาพ กรณีที่จัดการศึกษามีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

(๖) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่เผยแพร่ข้อมูลด้านคุณภาพและประสิทธิภาพต่อสาธารณะ

(๗) ร้อยละของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับการพัฒนาตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

(๘) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่มีระบบบัญชีที่เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีเพิ่มขึ้น

๒.๒ โรงเรียนเอกชนที่มีศักยภาพมีการจัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์ สามารถแข่งขันด้านคุณภาพได้

ตัวชี้วัด

(๑) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่จัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานสากลในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น

(๒) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่มีคุณภาพมาตรฐานมีรูปแบบการจัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์เพิ่มขึ้น

(๓) มีรูปแบบ วิธีการส่งเสริมโรงเรียนจัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์

(๔) มีแนวทางการดำเนินงานที่มีความเป็นมาตรฐานสากลในการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้โรงเรียนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบต่อผู้เรียน

(๑) ปรับปรุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เป็นระบบที่ไม่ยุ่งยากต่อการปฏิบัติ และไม่เป็นภาระของผู้สอน สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา แต่ละระดับ และเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ

(๒) ส่งเสริมการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบติดตาม เพื่อการปรับปรุง พัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ให้โรงเรียนในระบบเผยแพร่ข้อมูลด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อสร้างระบบการตรวจสอบให้ผู้เรียนสามารถเลือกรับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานได้ตามความต้องการ

(๔) จัดกลุ่มโรงเรียนในระบบด้วยระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) เพื่อวางแผนการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับสภาพปัญหา บริบทของพื้นที่และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม

(๕) พัฒนาคุณภาพโรงเรียนที่ยังมีผลการประเมินคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ด้วยการให้ความรู้แก่ผู้บริหารและครู

(๖) กำหนดมาตรการให้โรงเรียนต้องดำเนินการเพื่อปรับปรุงคุณภาพหรือประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหรือกฎระเบียบที่กำหนด โดยเชื่อมโยงกับการจัดสรร เงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน

(๗) ส่งเสริมการจัดทำบัญชีของโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี

(๘) ส่งเสริมการนิเทศการศึกษา และการพัฒนากระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษา เช่น การนิเทศโดยผู้เชี่ยวชาญ การนิเทศโดยผู้บริหารโรงเรียน การนิเทศระหว่างครู ส่งเสริมการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างโรงเรียน เป็นต้น

(๙) ส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนในการเข้ารับการประเมินในระดับชาติและนานาชาติ เช่น โรงเรียนรางวัลพระราชทาน การแข่งขันโอลิมปิกสาขาวิชาต่างๆ เป็นต้น

(๑๐) ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพของครูโรงเรียนเอกชน ได้แก่ วางระบบประเมินตำแหน่ง ทางวิชาการครูโรงเรียนเอกชนที่เชื่อมโยงกับสมรรถนะการสอน พัฒนาการ และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน การปรับปรุงค่าตอบแทนและสวัสดิการ และการยกย่องเชิดชูเกียรติครูที่มีความรู้ความสามารถ

(๑๑) ปรับปรุงแนวทางการให้กู้ยืมเงินจากกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบเพื่อให้โรงเรียน สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการศึกษาทั่วถึงมากขึ้น

(๑๒) เสริมสร้างมาตรฐานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาและการเตรียมความพร้อม รองรับสถานการณ์อุบัติเหตุหรือภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น

(๑๓) เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อการร่วมพัฒนา คุณภาพผู้เรียน การป้องกันภัยคุกคามต่างๆ และการเฝ้าระวังความประพฤติของนักเรียน

๓.๒ ส่งเสริมโรงเรียนที่มีศักยภาพให้จัดการศึกษาที่มีความเป็นอัตลักษณ์ สนองตอบ ต่อความต้องการของผู้เรียน

(๑) ส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนในระบบให้เป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล โดยมีแนวทางการประเมินที่สอดคล้องกับบริบทการจัดการศึกษาของโรงเรียน

(๒) ส่งเสริมการจัดทำหลักสูตร และพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน การวัดและ ประเมินผลที่มีความยืดหยุ่น เพื่อเป็นโรงเรียนทางเลือกที่มีคุณภาพสูง สามารถสนองตอบต่อความต้องการ ของผู้เรียน เช่น โรงเรียนที่มีความโดดเด่นด้านกีฬา ดนตรี ภาษาต่างประเทศ ห้องเรียนพิเศษด้านต่างๆ โรงเรียนวิถีพุทธ การจัดการศึกษาแบบเรียนรวม การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมศึกษาต่อเฉพาะ สาขา การสอนในระบบทวิศึกษา เป็นต้น

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานสากลในการพิจารณาการขออนุญาตใช้หลักสูตร การประเมินคุณภาพ การรับรองมาตรฐาน และการเทียบวุฒิการศึกษาของผู้เรียนในโรงเรียนนานาชาติ หรือโรงเรียนที่มีคุณภาพมาตรฐานสากล

๔. งาน/โครงการสำคัญ

- (๑) โครงการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนเอกชนในระบบ
- (๒) โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของโรงเรียนที่เชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ว่าด้วยการเปิดเผยข้อมูลด้านคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนต่อสาธารณะ
- (๔) โครงการพัฒนาการจัดทำบัญชีและงบการเงินของโรงเรียนเอกชนในระบบ
- (๕) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การให้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบ
- (๖) โครงการส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียนเอกชน
- (๗) ศึกษาแนวทางการกำหนดมาตรฐานตำแหน่งทางวิชาการของครูโรงเรียนเอกชน
- (๘) โครงการส่งเสริมการนิเทศการศึกษาโรงเรียนเอกชน
- (๙) โครงการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์
- (๑๐) โครงการส่งเสริมโรงเรียนเอกชนให้มีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล
- (๑๑) โครงการส่งเสริมการสร้างความเป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียนเอกชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน

ตามแนวทางการพัฒนาประเทศที่เน้นให้ปรับลดขนาดและงบประมาณของหน่วยงานภาครัฐลง โดยมุ่งพัฒนาในเชิงคุณภาพการให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้ความสำคัญกับภาคเอกชนในการร่วมจัดการศึกษา โดยกำหนดให้รัฐต้องจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษาของแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมจัดและสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตามหลักประโยชน์ที่ได้รับ (Benefit Principle) ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งสอดคล้องกับหลักการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา ที่ช่วยให้รัฐสามารถเลือกผู้จัดการศึกษาและสามารถกำหนดสิ่งที่ต้องการ โดยเฉพาะคุณภาพการศึกษาจากคู่สัญญาคือโรงเรียนเอกชน การศึกษาเอกชนส่งผลดีต่อระบบการศึกษาของประเทศหลายประการ ได้แก่ ช่วยให้รัฐได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของโรงเรียนเอกชน ช่วยให้เกิดการแข่งขันในด้านคุณภาพการศึกษา ช่วยเพิ่มโอกาสการเข้าถึงการศึกษาของผู้เรียน และช่วยรัฐประหยัดงบประมาณ

สัดส่วนนักเรียนรัฐต่อเอกชนที่ผ่านมามีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากกระบวนทัศน์การจัดการศึกษาของประเทศที่ยังเน้นการดำเนินการโดยภาครัฐ ประกอบกับภาพลักษณ์ของการจัดการศึกษาเอกชนที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาจากหน่วยงานภาครัฐ นอกจากนี้ การจัดการศึกษาเอกชนยังต้องเผชิญกับการเปิดเสรีทางการค้าที่ต่างชาติมีแนวโน้มเข้ามาร่วมลงทุนจัดการศึกษามากขึ้น ประกอบกับประชากรวัยเรียนที่ลดลง ดังนั้น นอกจากการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนแล้ว สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในฐานะหน่วยงานที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน โดยขับเคลื่อนจุดแข็งของการศึกษาเอกชน ปรับกลไกต่างๆ ให้อำนวยความสะดวกต่อการลงทุนและจัดการศึกษาศึกษารูปแบบแนวทางในการให้เอกชนร่วมจัดการศึกษาแทนรัฐมากขึ้น แสวงหาเครือข่ายความร่วมมือทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการศึกษาเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น อันจะช่วยอำนวยความสะดวกต่อการจัดการศึกษาของประเทศ

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อส่งเสริมบทบาทของเอกชนในการเป็นผู้จัดและสนับสนุนการศึกษาเอกชน
- ๑.๒ เพื่อส่งเสริมงานด้านต่างประเทศในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชน

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ กฎ ระเบียบ และมาตรการส่งเสริมจากภาครัฐที่ช่วยสนับสนุนการจัดตั้งและดำเนินกิจการโรงเรียนเอกชน และภาคีเครือข่ายการศึกษาเอกชนมีความเข้มแข็ง

ตัวชี้วัด

- (๑) สัดส่วนผู้เรียนเอกชนในระบบสูงขึ้นเมื่อเทียบกับรัฐ
- (๒) ร้อยละของโรงเรียนเอกชนที่มีการจัดตั้งเพิ่มขึ้น
- (๓) มีรูปแบบหรือแนวทางในการให้เอกชนจัดหรือร่วมจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น
- (๔) มีแผนงานแก้ไขปรับปรุงกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกต่อการจัดการศึกษาเอกชนและมีการดำเนินการตามแผน
- (๕) จำนวนภาคีเครือข่ายการศึกษาเอกชนที่มีบทบาทเพิ่มขึ้น

๒.๒ การดำเนินงานด้านต่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนสู่สากล ตัวชี้วัด

- (๑) มีฐานข้อมูลการศึกษาเอกชนด้านต่างประเทศเพื่อให้บริการ
- (๒) จำนวนบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเอกชนเพิ่มขึ้น
- (๓) ร้อยละของโรงเรียนเอกชนที่มีนักเรียนชาวต่างชาติเข้าเรียนเพิ่มขึ้น
- (๔) ร้อยละของโรงเรียนเอกชนที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศเพิ่มขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมการลงทุนจัดการศึกษาเอกชน และพัฒนาภาคีเครือข่ายการศึกษาเอกชน

(๑) พัฒนา ปรับปรุงแก้ไข และยกเลิกกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติเพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกต่อการลงทุนจัดตั้งและดำเนินกิจการโรงเรียนเอกชนในระบบและนอกระบบ และให้มีความทันสมัยรองรับการจัดการศึกษาในรูปแบบใหม่ๆ เช่น การศึกษาข้ามพรมแดน การส่งเสริมการจัดการศึกษาในสาขาที่จำเป็นหรือขาดแคลนเพื่อรองรับไทยแลนด์ ๔.๐ เป็นต้น รวมถึงการศึกษามาตรการส่งเสริมการลงทุนจัดการศึกษาที่ไม่ใช่เงินอุดหนุนเสนอคณะรัฐมนตรีให้การสนับสนุน

(๒) ศึกษาและส่งเสริมรูปแบบวิธีการที่เป็นช่องทางให้โรงเรียนเอกชนร่วมจัดการศึกษามากขึ้น เช่น โครงการสถานศึกษาพันธะสัญญา (Chartered School) โดยจัดการศึกษาตามเงื่อนไขและผลลัพธ์ตามที่รัฐกำหนด การให้สัมปทานเอกชนบริหารจัดการการศึกษา (Privatization) การบูรณาการการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างโรงเรียนในระบบและโรงเรียนนอกระบบ เป็นต้น

(๓) ส่งเสริมการวางแผนการรับนักเรียนร่วมกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และโรงเรียนเอกชนในระดับจังหวัด โดยผ่านกลไกการกำหนดนโยบายของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด

(๔) พัฒนาภาคีเครือข่ายการศึกษาเอกชนเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเอกชน และสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาเอกชน เพื่อกำหนดการปฏิบัติต่อโรงเรียนเอกชนในฐานะผู้จัดการศึกษาภายใต้กฎ กติกาที่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับโรงเรียนรัฐ

(๕) เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่เป็นจุดแข็งของการศึกษาเอกชนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับหน่วยงานและประชาชนที่มีต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของระบบการศึกษาเอกชน ส่งเสริมเชิดชูเกียรติโรงเรียนและบุคลากรที่มีผลงานเชิงประจักษ์ จัดแสดงผลงานทางวิชาการของโรงเรียนเอกชน ส่งเสริมการร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมกับหน่วยงานรัฐและเอกชนในโอกาสต่างๆ

(๖) พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด โดยปรับโครงสร้างและส่งเสริมบทบาทให้สามารถทำหน้าที่ในด้านการประสานนโยบายและแผน การส่งเสริมวิชาการและพัฒนาศึกษาเอกชนร่วมกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

๓.๒ พัฒนาการดำเนินงานด้านต่างประเทศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนสู่สากล

(๑) จัดทำฐานข้อมูลความร่วมมือด้านการศึกษากับต่างประเทศสำหรับวางแผนพัฒนาศึกษาของโรงเรียน

(๒) จัดทำฐานข้อมูลโรงเรียนเอกชนเป็นภาษาต่างประเทศเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แก่ผู้สนใจในประเทศและต่างประเทศ

(๓) ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศทั้งในระดับหน่วยงานและสถาบันการศึกษาเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชนทั้งในระบบและนอกระบบ ได้แก่ ความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนนักเรียน ครู หลักสูตรการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพ การพัฒนาครู และการจัดการศึกษา

(๔) ส่งเสริมโรงเรียนเอกชนเป็นศูนย์การให้บริการด้านการศึกษาในระดับนานาชาติ โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดมาตรการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนจากต่างประเทศเข้ามาเรียนในประเทศไทยมากขึ้น รวมทั้งพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนักเรียน และครูชาวต่างชาติให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้นโดยนำเทคโนโลยีมาใช้

(๕) เสริมสร้างความพร้อมของโรงเรียนเอกชนในการรองรับการเปิดเสรีทางการศึกษา ด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้บริหารและบุคลากรของโรงเรียนเอกชน การให้คำปรึกษาและสนับสนุนข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๔. งาน/โครงการสำคัญ

(๑) แผนงานปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบ และแนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

(๒) แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาศึกษาเอกชนด้านต่างประเทศ

(๓) ปรับปรุงโครงสร้างหน้าที่ และพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด

(๔) โครงการเสริมสร้างเครือข่ายพัฒนาศึกษาเอกชน

(๕) โครงการเสริมสร้างภาพลักษณ์การศึกษาเอกชน

(๖) ศักยภาพแบบวิธีการเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาของเอกชน

- (๗) โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านต่างประเทศเพื่อส่งเสริมการศึกษาเอกชน
- (๘) จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาเอกชน
- (๙) พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานบรรจครูและการรับนักเรียนชาวต่างชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมการศึกษานอกระบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตามยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดเป้าหมายให้คนในสังคมไทยทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีสติปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น วัยแรงงานมีความรู้และทักษะเป็นไปตามความต้องการของตลาดงาน และมีทักษะทางการเงินเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ผู้สูงอายุวัยต้นมีงานทำและรายได้ที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้สูงอายุ โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาด้วยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบสามารถช่วยเติมเต็มการจัดการศึกษาให้กับคนทุกช่วงวัยได้เป็นอย่างดี ด้วยระบบการจัดการศึกษาที่ยืดหยุ่น สนองตอบความต้องการของผู้เรียนโดยไม่จำกัดวัยและคุณวุฒิ การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบหลักสูตรระยะสั้นช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ช่วยพัฒนาทักษะวิชาการ ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตให้กับผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้ที่อยู่โอกาสพลาดหรือขาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียน ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ ฝึกทักษะ ปลูกฝังเจตคติที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ อีกทั้งสามารถปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของวิทยาการต่างๆ ที่เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว มีการจัดการที่มีความยืดหยุ่น สามารถสร้างนวัตกรรมการสอนเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านหลักสูตร รูปแบบวิธีการสอน การต่อยอดไปสู่ธุรกิจขนาดย่อม และการเป็นธุรกิจที่มีความสร้างสรรค์ และยังช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนในระบบได้เป็นอย่างดี

การส่งเสริมการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบที่ผ่านมา ยังขาดแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านคุณภาพมาตรฐานและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาระบบฐานข้อมูลของโรงเรียนแต่ละประเภทและสาขาที่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน เพื่อใช้สำหรับวางแผนการพัฒนาและส่งเสริม ศึกษาแนวทางการอุดหนุนค่าใช้จ่ายหรือการเชื่อมโยงกับแหล่งทุนสำหรับผู้เรียน ตลอดจนจัดการศึกษาข้อมูลด้านอุปสงค์หรือความต้องการของผู้เรียน เสริมสร้างภาคีเครือข่ายกับหน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่กำหนดและควบคุมมาตรฐานวิชาชีพเพื่อลดผลกระทบและยกระดับมาตรฐานการจัดการศึกษาของโรงเรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของโรงเรียนให้จัดการศึกษาได้หลากหลายรูปแบบตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในสังคมแห่งการเรียนรู้

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ
- ๑.๒ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของโรงเรียนเอกชนนอกระบบในการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบมีคุณภาพได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด

- (๑) ร้อยละของโรงเรียนเอกชนนอกระบบที่ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้น
- (๒) จำนวนหลักสูตรแกนกลางที่ได้รับการพัฒนา
- (๓) จำนวนหลักสูตรด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือมาตรฐานวิชาชีพของประเทศหรืออาเซียน
- (๔) จำนวนหลักสูตรของโรงเรียนเอกชนนอกระบบที่สามารถเทียบโอนความรู้หรือหน่วยกิตการเรียนได้
- (๕) จำนวนหลักสูตรของโรงเรียนเอกชนนอกระบบที่สามารถรองรับการพัฒนาประเทศ (เช่น การพัฒนาศักยภาพผู้สูงวัย การศึกษาเชิงท่องเที่ยว การศึกษาเพื่อการมีงานทำ การศึกษารองรับไทยแลนด์ ๔.๐ หรือพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ เป็นต้น)

๒.๒ โรงเรียนเอกชนนอกระบบมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

- (๑) มีระบบฐานข้อมูลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบในรายสาขา
- (๒) มีรูปแบบหรือช่องทางการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบเพิ่มขึ้น (เช่น การจัดการสอนแบบออนไลน์ การจัดการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นต้น)
- (๓) มีมาตรการหรือแนวทางการตรวจสอบการจัดการเรียนการสอนที่จัดตั้งไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
- (๔) มีแนวทางการสนับสนุนค่าใช้จ่ายสำหรับผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ
- (๕) จำนวนศูนย์ฝึกอาชีพของโรงเรียนนอกระบบที่ได้รับการพัฒนา
- (๖) จำนวนผู้เรียนในประเภทวิชาชีพ หรือผู้เรียนที่ด้อยโอกาสหรือพิการในโรงเรียนเอกชนนอกระบบที่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

(๑) ส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

(๒) ส่งเสริมโรงเรียนเอกชนนอกระบบพัฒนาคุณภาพสู่มาตรฐานสากล

(๓) ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนและหลักสูตรแกนกลางในสาขาที่รองรับการพัฒนาประเทศ เช่น การพัฒนาศักยภาพผู้สูงวัย การดูแลเด็กเล็ก การศึกษาเชิงท่องเที่ยว การศึกษาเพื่อการทำงาน การศึกษารองรับไทยแลนด์ ๔.๐ หรือพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ การประกอบการที่มีความคิดสร้างสรรค์ หรือการประกอบการธุรกิจขนาดย่อม เป็นต้น

(๔) ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนประเภทวิชาชีพที่สามารถรองรับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือมาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพของผู้เรียน

(๕) ส่งเสริมระบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนนอกระบบเพื่อการเทียบโอนความรู้ โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การสะสมหน่วยกิต (Credit Bank) การเทียบโอนความรู้กับการศึกษาในระบบและนอกระบบ

(๖) ส่งเสริมการแข่งขันทักษะวิชาการและทักษะวิชาชีพของการศึกษานอกระบบ

(๗) อบรมผู้บริหารโรงเรียนเอกชนนอกระบบเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

(๑) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศโรงเรียนเอกชนนอกระบบโดยจัดทำคลัสเตอร์ (Cluster) การศึกษานอกระบบตามประเภท สาขา พื้นที่ และระดับคุณภาพมาตรฐานเพื่อเป็นช่องทางให้ผู้เรียนหรือโรงเรียนในระบบ สามารถเลือกรับบริการการศึกษาตามความต้องการ และเพื่อใช้วางแผนส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษานอกระบบ รวมทั้งศึกษาข้อมูลด้านความต้องการของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่

(๒) เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่เป็นความโดดเด่นและศักยภาพของโรงเรียนเอกชนนอกระบบให้เป็นที่รู้จักของสังคมโดยผ่านช่องทางต่างๆ เช่น จัดมหกรรมการศึกษานอกระบบ ประชาสัมพันธ์โรงเรียนทางเว็บไซต์ รางวัลพระราชทาน การเข้าร่วมการประกวดในรายการต่างๆ ทางสื่อสาธารณะ การจัดแข่งขันทักษะวิชาชีพ การช่วยเหลือสังคม เป็นต้น

(๓) กำหนดแนวทางที่ยืดหยุ่นและเอื้อต่อการจัดการศึกษาที่ใช้ประสบการณ์หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สามารถจัดการเรียนการสอนหรือเป็นผู้สอนในโรงเรียนเอกชนนอกระบบได้ เช่น แหงหยวก ทอผ้า เครื่องจักสาน หนังสติ๊ก เป็นต้น

(๔) เสริมสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในการส่งเสริมการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ และสร้างความร่วมมือเพื่อใช้ศักยภาพของ โรงเรียนเอกชนนอกระบบในการพัฒนาด้านวิชาการให้กับโรงเรียนในระบบ

(๕) กำหนดมาตรการ/แนวทางในการตรวจสอบการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย โดยจัดทำระบบฐานข้อมูลทางทะเบียนโรงเรียนที่เป็นปัจจุบัน และประสานงาน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

(๖) ศึกษาแนวทางการจัดตั้งกองทุนหรือการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับโรงเรียนเอกชน นอกระบบ

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ทันต่อ ความต้องการและการเปลี่ยนแปลง เช่น การสอนเป็นภาษาต่างประเทศ การสอนผ่านทางออนไลน์ เป็นต้น

(๘) ส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเป็นศูนย์ฝึกอาชีพ โดยเตรียมความพร้อมด้านการจัดการศึกษา เช่น กำหนดมาตรฐานหลักสูตร ค่าใช้จ่ายต่อหัว และจัดหา ความต้องการรับการศึกษา การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการจัดหา ผู้เรียนและค่าใช้จ่ายที่สนับสนุนให้กับผู้เรียน เป็นต้น

(๙) ศึกษาแนวทางอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่ขาดแคลน ด้อยโอกาส หรือพิการที่ต้องการประกอบอาชีพ หรือในสาขาที่เป็นความต้องการของการพัฒนาประเทศ

๔. งาน/โครงการสำคัญ

(๑) โครงการจัดทำคลัสเตอร์ (Cluster) การศึกษาเอกชนนอกระบบ

(๒) โครงการเสริมสร้างภาพลักษณ์การศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

(๓) โครงการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

(๔) โครงการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบให้มีคุณภาพระดับมาตรฐานสากล

(๕) ปรับปรุงแก้ไขกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบ เช่น จัดทำ ระเบียบว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

(๖) โครงการส่งเสริมการเทียบโอนความรู้และการสะสมหน่วยกิตของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

(๗) พัฒนาหลักสูตรแกนกลางในสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของการพัฒนาประเทศ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

(๘) โครงการแข่งขันทักษะวิชาชีพนักเรียนโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

(๙) โครงการพัฒนาโรงเรียนเอกชนนอกระบบเป็นศูนย์ฝึกอาชีพ

(๑๐) ศึกษาแนวทางสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้ผู้ด้อยโอกาสหรือผู้สูงอายุในการพัฒนาทักษะอาชีพ ในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ได้ระบุสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีการสร้างสถานการณ์โดยมีเป้าหมายให้เกิดความสูญเสียต่อเจ้าหน้าที่รัฐ โครงสร้างทางสังคมยังมีช่องว่างทั้งด้านองค์ความรู้ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและบริการทางสังคม ทำให้เกิดช่องว่างทางความคิด ทักษะคิด และความเชื่อระหว่างกลุ่มและระหว่างพื้นที่มากขึ้น ส่งผลต่อการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันมากขึ้นจนกลายเป็นความขัดแย้งทางสังคมในที่สุด ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ กำหนดเป้าหมายให้คนทุกช่วงวัยในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้รับการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ โดยมุ่งให้เกิดผลต่อนักเรียน ให้มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น ผู้เรียนเยาวชนและประชาชนได้รับการพัฒนาศักยภาพหรือทักษะด้านอาชีพ สามารถมีงานทำ หรือนำไปประกอบอาชีพในท้องถิ่นได้ และสถานศึกษาจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการหลักสูตรให้สอดคล้องกับสังคมวัฒนธรรม และภาษาถิ่นเพิ่มขึ้น

การจัดการศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล และสงขลา (อำเภอจะนะ นาทวี สะบ้าย้อย และเทพา) มีบริบทของการจัดการศึกษาที่มีความแตกต่างจากพื้นที่อื่น และมีอัตลักษณ์ของคนในพื้นที่ทั้งด้านวิถีชีวิต ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม มีการจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย การจัดการศึกษาเอกชนในระบบส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนที่สอนศาสนาอิสลามควบคู่วิชาสามัญ โดยเด็กในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังขาดโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน อันเนื่องมาจากความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม และสถานการณ์ความไม่สงบ คะแนน O-NET ทุกระดับอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศและต่ำกว่าในระดับภาค นอกจากนี้ ยังมีสถานศึกษาที่สอนศาสนาอิสลามซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนในพื้นที่คือ สถาบันศึกษาปอเนาะ และศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) รวมถึงโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในด้านการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีการจัดตั้งสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด และสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอ ทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนในพื้นที่ จากบทบาทความสำคัญของการจัดการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเร่งพัฒนาการศึกษาในพื้นที่ให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นเครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำของคนในพื้นที่ รวมทั้งเพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยเสริมสร้างการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมและการสร้างสังคมสันติสุข

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพของผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๑.๒ เพื่อส่งเสริมการศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และความต้องการของชุมชนและพื้นที่ ให้เป็นปัจจัยเสริมสร้างสังคมสันติสุข
- ๑.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่

๒. เป้าหมายและตัวชี้วัด

๒.๑ ผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน

ตัวชี้วัด

- (๑) ร้อยละของนักเรียนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปเพิ่มขึ้น
- (๒) ร้อยละของผู้เรียนที่มีระดับการอ่านออกเขียนได้เพิ่มขึ้น
- (๓) ร้อยละของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการปรับพื้นฐานความรู้ การสอนเสริม (ติวเตอร์) ส่งเสริมทักษะวิชาการ ทักษะอาชีพ ทักษะชีวิตและคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มขึ้น
- (๔) ร้อยละของผู้บริหารและครูที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

๒.๒ ผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับอัตลักษณ์และความต้องการของชุมชนและพื้นที่ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

ตัวชี้วัด

- (๑) ร้อยละของโรงเรียนที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน
- (๒) ร้อยละของโรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรมโดยร่วมกับชุมชนเพิ่มขึ้น
- (๓) ร้อยละของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนที่ให้ความรู้และประสบการณ์ด้านพหุวัฒนธรรม สันติศึกษา (Peace Education) และผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น
- (๔) ร้อยละของโรงเรียนในระบบที่ใช้หลักสูตรแบบบูรณาการเพิ่มขึ้น

๒.๓ การบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด

- (๑) มีกลไกการบริหารจัดการเพื่อรองรับสถานการณ์ในพื้นที่
- (๒) จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในประเทศและต่างประเทศ
- (๓) มีระบบฐานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาเอกชนของแต่ละจังหวัดที่เป็นมาตรฐาน

เดียวกัน

(๔) มีระบบฐานข้อมูลผู้เรียนในสถาบันศึกษาปอเนาะ ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่สอนศาสนาอย่างเดียวกับครบถ้วน ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ ยกระดับคุณภาพและเสริมสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๑) พัฒนาผู้บริหารให้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของบริบทในการจัดการศึกษา

(๒) พัฒนาให้ครูมีความเป็นครูมืออาชีพเพื่อปรับกระบวนการสอนให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตัวเอง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ และพัฒนาให้ครูที่สอนในวิชาหลัก มีสมรรถนะการสอนที่สูงขึ้น

(๓) พัฒนาครูสอนอิสลามศึกษาให้มีความรู้ด้านการจัดการศึกษา เช่น การอบรมหลักสูตรปริญญาบัณฑิตทางการศึกษา เป็นต้น

(๔) ยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ อ่านเข้าใจ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) ส่งเสริมการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ สะเต็มศึกษา การบูรณาการอิสลามศึกษากับการเรียนรู้อื่นๆ วิทยาศาสตร์ การจัดห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์

(๖) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ การปรับพื้นฐานความรู้ การสอนเสริม (ติวเตอร์) กิจกรรมส่งเสริมทักษะวิชาการ ทักษะอาชีพ ทักษะชีวิตและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

(๗) สนับสนุนทรัพยากรเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา เช่น เงินอุดหนุนเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษา เงินอุดหนุนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สำหรับครู เงินอุดหนุนด้านกายภาพ สื่อการเรียนการสอนให้กับโรงเรียน เป็นต้น

(๘) พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียน โดยส่งเสริมการใช้ข้อสอบกลางระดับพื้นที่เพื่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพการศึกษาไปสู่มาตรฐานที่ใกล้เคียงกัน

(๙) สร้างโอกาสทางการศึกษาและบูรณาการทุนการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ จัดระบบการเทียบโอน รับรองคุณวุฒิการศึกษา และใบประกอบวิชาชีพผู้ที่จบการศึกษาจากต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้มีบทบาทในการพัฒนาพื้นที่

๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาที่เป็นอัตลักษณ์และความต้องการของชุมชนในพื้นที่

(๑) ส่งเสริมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรอิสลามศึกษาแบบบูรณาการ

(๒) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความรู้และประสบการณ์ด้านพหุวัฒนธรรม แก่ผู้เรียน สันติศึกษา (Peace Education) และหลักสูตรผู้นำการเปลี่ยนแปลง

(๓) ส่งเสริมและพัฒนากิจการการศึกษาที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชนในพื้นที่ให้มีคุณภาพ มาตรฐาน ได้แก่ สถาบันศึกษาปอเนาะ ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม รวมทั้งพัฒนาโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาทั่วไปเพื่อจัดการศึกษาร่วมกันในพื้นที่ได้อย่างมีคุณภาพ

(๔) ส่งเสริมระบบการเทียบโอนผลการเรียนในศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) หรือสถาบันศึกษาปอเนาะ

(๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ในการสนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

๓.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในพื้นที่

(๑) พัฒนาด้านบุคลากร จัดหาครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดและสำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอ

(๒) พัฒนาประสิทธิภาพของกลไกการบริหารจัดการเพื่อรองรับสถานการณ์ในพื้นที่ในด้านต่างๆ เช่น การช่วยเหลือและดูแลผู้เรียน ครู และโรงเรียน การแนะแนว การติดตามนักเรียน ออกกลางคัน การนิเทศการศึกษา บูรณาการการบริหารจัดการในพื้นที่ ๕ จังหวัดให้เป็นเอกภาพ เป็นต้น

(๓) เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

(๔) จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนจังหวัดเพื่อให้มีเป้าหมายและทิศทางที่ชัดเจน
เหมาะสมกับพื้นที่ในการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

(๕) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้
เพื่อการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

(๖) พัฒนาระบบฐานข้อมูลผู้เรียนในสถาบันศึกษาปอเนาะ ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำ
มัสยิด (ตาดีกา) และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนอกระบบ เพื่อใช้วางแผนจัดสรรเงินอุดหนุน

๔. งาน/โครงการสำคัญ

(๑) อุดหนุนเพื่อพัฒนาผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สถาบันศึกษา
ปอเนาะ และศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา)

(๒) อุดหนุนเพื่อพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระบบ
ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๓) โครงการปรับความรู้พื้นฐานและประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา
อิสลามควบคู่วิชาสามัญ

(๔) โครงการยกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในศตวรรษที่ ๒๑

(๕) โครงการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

(๖) โครงการส่งเสริมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรอิสลามศึกษาแบบบูรณาการ

(๗) โครงการส่งเสริมการใช้ข้อสอบกลางในระดับพื้นที่

(๘) โครงการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการศึกษา

(๙) โครงการพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษาอิสลามตอนต้น (อิบติดาอียะฮฺ)

ในศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา)

(๑๐) โครงการเสริมสร้างความเข้าใจในสถานศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

(๑๑) โครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตในสถานศึกษาเอกชนจังหวัด
ชายแดนภาคใต้

(๑๒) อุดหนุนศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) สถาบันศึกษาปอเนาะ โรงเรียน
เอกชนสอนศาสนาอิสลาม

(๑๓) อุดหนุนพัฒนาโครงสร้างด้านกายภาพและสื่อการเรียนการสอนโรงเรียนขนาดเล็ก

(๑๔) อุดหนุนส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในโครงการตามพระราชดำริ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีให้มีคุณภาพ

(๑๕) อุดหนุนพระราชทานรางวัลโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

(๑๖) โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๖ กำหนดให้พัฒนาระบบการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน การจัดทำบริการสาธารณะและการใช้จ่ายเงินงบประมาณมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน รวมตลอดทั้งพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีทัศนคติเป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และในมาตรา ๒๕๘ กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดย (๑) ให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำบริการสาธารณะ (๒) ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานเข้าด้วยกัน (๓) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารงานของรัฐและแผนกำลังคนภาครัฐให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายใหม่ๆ โดยต้องดำเนินการให้เหมาะสมกับภารกิจของหน่วยงานของรัฐแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกัน (๔) ให้มีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานบุคคลภาครัฐเพื่อจูงใจให้ผู้มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริงเข้ามาทำงานในหน่วยงานของรัฐ (๕) ให้มีการปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

ในขณะที่การทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่ การส่งเสริม สนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนา เพื่อประกันคุณภาพการศึกษาเอกชน การจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาเอกชน การเป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลและทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน การกำกับดูแลโรงเรียนให้จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐานและเป็นไปตามกฎหมาย ตลอดจนการประสานงานส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภูมิภาค ยังมีข้อจำกัดที่ทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบการบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พัฒนาระบบและกลไกในการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้มีความพร้อมรองรับการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศ และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาเอกชนไปสู่เป้าหมายและวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนที่วางไว้

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อพัฒนาระบบการบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปประเทศด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

๑.๒ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของระบบและกลไกการทำงานที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

๒. เป้าหมาย

๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัย และอำนวยความสะดวก มีการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด

(๑) มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานฯ

(๒) มีการพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลของสำนักงานฯ ให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

(๓) ร้อยละของบุคลากรของสำนักงานฯ ที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามมาตรฐานเพิ่มขึ้น

(๔) มีวัฒนธรรมองค์กรของสำนักงานฯ ที่เอื้อต่อการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

(๕) สัดส่วนงบประมาณตามประเด็น (Agenda) สูงขึ้น เมื่อเทียบกับงบประมาณตามภารกิจ (Function)

(๖) จำนวนกระบวนงานที่นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน

(๗) มีแผนส่งเสริมหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและระบบคุณธรรมของสำนักงานฯ

๒.๒ ระบบและกลไกการทำงานที่กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

ตัวชี้วัด

(๑) มีระบบฐานข้อมูลรายบุคคลที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลักที่สามารถเชื่อมโยง และแลกเปลี่ยนฐานข้อมูล รวมทั้งใช้ประโยชน์ร่วมกันกับหน่วยงานอื่น

(๒) มีระบบทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชนที่ครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน สืบค้นได้

(๓) มีระบบฐานข้อมูลด้านการศึกษาเอกชนเพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผน การบริหารจัดการศึกษา การติดตามและประเมินผล

(๔) มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย สนองตอบความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) ระดับความพึงพอใจของบุคคลและหน่วยงานในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลและสารสนเทศทางการศึกษาสูงขึ้น

๓. แนวทางการพัฒนา

๓.๑ พัฒนาระบบการบริหารราชการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างและวางแผนอัตรากำลังของสำนักงานฯ โดยเน้นการดำเนินการเกี่ยวกับ การกำหนดนโยบาย วางแผนระดับประเทศ กำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน การอนุมัติ การอนุญาต การส่งเสริมสนับสนุน การวิจัยและพัฒนา การบริการวิชาการ การกำกับกรดำเนินงาน การบูรณาการกับหน่วยงานในระดับพื้นที่ โดยกำหนดขอบเขตงานที่ชัดเจนระหว่างงานในระดับส่วนกลาง และงานในระดับพื้นที่

(๒) พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และระบบคุณธรรม มีระบบการสรรหา การแต่งตั้ง และการพัฒนาเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับภารกิจของสำนักงานฯ

(๓) เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรของสำนักงานฯ ปรับเปลี่ยนกรอบแนวคิด (Mindset) ของบุคลากรให้เห็นความสำคัญของการทำหน้าที่ด้านการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษาเอกชน บูรณาการเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาเอกชนกับเป้าหมายขององค์กร และถ่ายทอดเป้าหมายไปยังตัวชี้วัดรายบุคคล

(๔) พัฒนาระบบบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีความร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ พัฒนาเจ้าหน้าที่ให้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีทัศนคติ เป็นผู้ให้บริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว ไม่เลือกปฏิบัติ และปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) นำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการและให้บริการประชาชน

(๖) กำหนดแนวปฏิบัติ ขั้นตอนการให้บริการ คู่มือปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และให้ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภูมิภาค เพื่อประสิทธิภาพและความเป็นเอกภาพในการปฏิบัติงาน

๓.๒ พัฒนาระบบและกลไกการกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการศึกษาเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน

(๑) พัฒนาการเป็นศูนย์ทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน โดยพัฒนาด้านระบบเทคโนโลยีดิจิทัล และระบุว่าด้วยการทะเบียนการศึกษาเอกชน เพื่อให้มีฐานข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สามารถรายงานและสืบค้นได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ครอบคลุมระบบฐานข้อมูลรายบุคคล ที่อ้างอิงจากเลขที่บัตรประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ที่สามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลและใช้ประโยชน์ร่วมกันในกระทรวงศึกษาธิการและกับหน่วยงานอื่น รวมทั้งเพื่อกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการจัดทำและการรายงานทางทะเบียนของโรงเรียน

(๒) พัฒนาการเป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลการศึกษาเอกชนที่มีมาตรฐาน และทันสมัยเพื่อให้บริการแก่โรงเรียนและประชาชน โดยครอบคลุมการเชื่อมโยงคลังข้อสอบเพื่อการวัดผล การเรียนรู้ตามมาตรฐานหลักสูตร สื่อการเรียนการสอนดิจิทัล ข้อมูลสารสนเทศด้านคุณภาพและ ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน ข้อมูลสารสนเทศการศึกษาเอกชนระดับภาคและจังหวัด

(๓) พัฒนากลไกเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เช่น ศูนย์ส่งเสริมมาตรฐานและวิชาการ ศูนย์ประสานการรับครู และนักเรียนชาวต่างชาติ ศูนย์ให้คำปรึกษา แนะนำด้านกฎหมายและการดำเนินงานโรงเรียนเอกชน ศูนย์คุ้มครองผู้บริโภคและไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เป็นต้น

(๔) พัฒนาระบบและกลไกการติดตาม รายงานผลการดำเนินงานในส่วนกลางและ ภูมิภาค ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเอกชน โดยวางแผนการวิจัยที่เชื่อมโยง กับแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนเพื่อนำผลวิจัยไปใช้ได้จริง

(๕) พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดสรรเงินอุดหนุนให้สะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง และเชื่อมโยงกับข้อมูลรายบุคคล

(๖) บูรณาการยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนจากส่วนกลาง เพื่อขับเคลื่อนให้เป็นไปในทิศทางและเป้าหมายเดียวกันทั้งประเทศ และส่งเสริมให้มีการจัดทำแผน พัฒนาการศึกษาเอกชนระดับภาคและจังหวัด และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยยึดเป้าหมาย และยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ มีการจัดลำดับความสำคัญของงาน/โครงการ และกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามระดับความจำเป็นเร่งด่วนของการดำเนินงานภายในงบประมาณที่ได้รับ และมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่เกิดผลเป็นรูปธรรมต่อคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน

(๓) ปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการร่างกฎ ระเบียบ และการวินิจฉัยข้อกฎหมาย การตอบข้อหารือ การกำหนดแนวปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานจากส่วนกลาง การอบรมให้ความรู้ด้าน กฎ ระเบียบ และแนวปฏิบัติแก่เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานส่งเสริมการศึกษาเอกชนทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค

๔. งาน/โครงการสำคัญ

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างและแผนอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
(๒) แผนแม่บทและแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนการพัฒนาด้านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลทางการศึกษาเอกชน

(๓) โครงการพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เช่น ระบบการยื่นคำขออนุญาตต่างๆ ระบบการสืบค้นหลักฐานทะเบียน ระบบการตรวจสอบเพื่อบรรจุอุดหนุนครูและการรับนักเรียนชาวต่างชาติ ระบบการจัดสรร ตรวจสอบ และติดตามเงินอุดหนุน ระบบการติดตามและรายงานผลการดำเนินงาน เป็นต้น

(๔) โครงการพัฒนาระบบศูนย์กลางบูรณาการข้อมูลทะเบียนโรงเรียนและประวัติผู้เรียน ครู บุคลากร โรงเรียนเอกชน

(๕) โครงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาเอกชนเพื่อให้บริการแก่หน่วยงาน และประชาชน

(๖) ปรับปรุงเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนตามมาตรฐานเว็บไซต์ ภาครัฐ

(๗) กำหนดกลไกการรับและพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงาน ของโรงเรียนเอกชน

(๘) โครงการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

(๙) โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากร

(๑๐) โครงการวิจัยทางการศึกษาเอกชน

ส่วนที่ ๕

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ สู่การปฏิบัติ

๑. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ สู่การปฏิบัติ

ในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ สู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ จำเป็นต้องอาศัยบทบาทของผู้มีส่วนได้เสียกับการจัดการศึกษาเอกชนในระดับต่างๆ ดังนี้

๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

๑.๑.๑ สร้างความรู้ความเข้าใจกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับวัตถุประสงค์เป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ผ่านช่องทางต่างๆ เพื่อให้เกิดการรับรู้และนำไปสู่การปฏิบัติในทิศทางเดียวกันระหว่างส่วนกลาง ระดับภาค จังหวัด และโรงเรียน

๑.๑.๒ สนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนในระดับภาคและในระดับจังหวัด ที่มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาการศึกษาภาค แผนพัฒนาการศึกษาจังหวัด รวมทั้งการจัดทำแผนปฏิบัติการขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์

๑.๑.๓ นำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของสำนักงานฯ และใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดลำดับความสำคัญของภารกิจที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

๑.๑.๔ จัดทำนโยบาย ยกร่างกฎ ระเบียบ ประกาศเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน คณะรัฐมนตรีเพื่อส่งเสริม สนับสนุนแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

๑.๑.๕ ส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนนำเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ไปพิจารณาประกอบการกำหนดนโยบายหรือแผนพัฒนาของโรงเรียน

๑.๑.๖ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานตามแผนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๑.๗ ปรับปรุงโครงสร้าง บทบาทหน้าที่ของสำนักงานฯ ให้สอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษาเอกชนที่เป็นปัจจุบัน ปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์และกรอบแนวคิด และเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการทำหน้าที่ในฐานะหน่วยส่งเสริมการจัดการศึกษา โดยบูรณาการเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เข้ากับเป้าหมายการปฏิบัติราชการระดับหน่วยงานและระดับบุคคล

๑.๑.๘ บูรณาการการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับส่วนกลาง
อบรมและพัฒนาผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภูมิภาคเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน

๑.๑.๙ ดำเนินงานด้านเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเอกชน ได้แก่ สมาคมทางการศึกษา
เอกชนในส่วนกลางและภูมิภาค คณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด เพื่อผลักดัน
ภาพลักษณ์และจุดแข็งของการศึกษาเอกชนให้เป็นที่ยอมรับ ร่วมกันแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงาน
ภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน

๑.๒ โรงเรียนเอกชน

๑.๒.๑ กำหนดนโยบาย แผนพัฒนา และยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของโรงเรียน
โดยเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาศึกษาเอกชนฯ
เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน

๑.๒.๒ ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาศึกษาเอกชนฯ ในส่วน
ที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของโรงเรียน เช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาระบบการเรียน
การสอน พัฒนาการวัดและประเมินผล ในระดับสถานศึกษา พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา
ของโรงเรียน การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน
เป็นต้น ตลอดจนให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาศึกษาเอกชนฯ ของสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เช่น การสำรวจข้อมูลและคัดกรองผู้เรียนตามความต้องการจำเป็น
การรายงานผล การประสานงานเครือข่าย การเสริมสร้างบทบาทและภาพลักษณ์ของการศึกษาเอกชน
เป็นต้น

๑.๒.๓ บริหารจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบต่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ
มาตรฐาน บริหารบนหลักธรรมาภิบาล บริหารการเปลี่ยนแปลงให้ทันกับสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัย
สนับสนุนให้เกิดกระบวนการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน

๑.๒.๔ ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพ
การศึกษา ได้รับการพัฒนาสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียน
ให้มีความรู้และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างความอยากรเรียนรู้และการแสวงหา
ความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน สามารถเป็นผู้แนะนำและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ปลุกฝัง ป่มเพาะ
คุณธรรม จริยธรรม ทักษะคิด ค่านิยมและพฤติกรรมที่ดีที่ประสงค์ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมให้กับผู้เรียน

๑.๒.๕ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเป้าหมายของการเรียนรู้ ได้พัฒนาทักษะความรู้ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนโดยเน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้น ได้ฝึกทักษะการคิด ทักษะการใช้เหตุผล และทักษะกระบวนการกลุ่มมากขึ้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเป็นบุคคลที่มีความรู้ตามมาตรฐานหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ (๓R๘C) มีทักษะการดำรงชีวิต และคุณลักษณะของความเป็นพลเมือง เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

๑.๒.๖ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน ในการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาของผู้เรียน ร่วมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมการศึกษาอื่นๆ ของโรงเรียน ร่วมกับครูในการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถของบุตรหลานให้เต็มตามศักยภาพ มีส่วนร่วมดูแลความประพฤติ เสริมสร้างวินัยและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่บุตรหลาน

๑.๓ คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

๑.๓.๑ ให้ความเห็นชอบและสนับสนุนข้อเสนอนโยบายส่งเสริมการศึกษาเอกชนต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

๑.๓.๒ กำหนดกฎ ระเบียบ มาตรการ และวินิจฉัยข้อกฎหมายเพื่อการควบคุมคุณภาพมาตรฐานและการดำเนินการตามกฎหมาย โดยมุ่งให้เกิดการส่งเสริมการจัดการศึกษาของโรงเรียน

๑.๔ รัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ

๑.๔.๑ ส่งเสริมการจัดการศึกษาของเอกชน โดยคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาและโอกาสของผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยการสนับสนุนนโยบายอุดหนุนค่าใช้จ่ายที่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพได้มาตรฐานแก่ผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อุดหนุนเพิ่มเติมสำหรับผู้ด้อยโอกาสและผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กำหนดมาตรการส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ตลอดจนการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่เงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาของเอกชน

๑.๔.๒ ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐกำหนดการปฏิบัติต่อโรงเรียนเอกชนที่เป็นมาตรฐานเดียวกับโรงเรียนของรัฐ รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณเพื่อส่งเสริมด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับโรงเรียนเอกชนเช่นเดียวกับโรงเรียนของรัฐ

๑.๔.๓ สนับสนุนการปรับปรุงโครงสร้างและกลไกของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อรองรับการทำหน้าที่กำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔.๔ สำนักงานศึกษาธิการภาคและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในภูมิภาคให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามกฎหมายและหลักธรรมาภิบาล ขับเคลื่อนนโยบายพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการโดยให้เกิดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนของรัฐ ท้องถิ่น และเอกชน และส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนระดับภาคและจังหวัด

๑.๕ เครือข่ายพัฒนาการศึกษาเอกชน ได้แก่ สมาคมทางการศึกษาเอกชนทุกระดับทุกประเภทในส่วนกลางและภูมิภาค และคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด

๑.๕.๑ ประสานงานระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หน่วยงานส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภูมิภาค และโรงเรียนเอกชน เพื่อการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน เสนอแนะนโยบายพัฒนาการศึกษาเอกชน เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

๑.๕.๒ เสริมสร้างภาพลักษณ์และจุดแข็งของการศึกษาเอกชนให้เป็นที่ยอมรับของภาครัฐและสังคม แสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน ผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดการปฏิบัติต่อโรงเรียนเอกชนที่เป็นมาตรฐานเดียวกับโรงเรียนของรัฐ

๒. การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

๒.๑ ติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี ซึ่งได้มีการจัดทำโดยบูรณาการกับแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ

๒.๒ ประเมินผลระยะครึ่งแผน เพื่อติดตามประเมินผลความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผน ศึกษาปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการทำงาน เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ

๒.๓ ประเมินผลระยะสิ้นสุดแผน เพื่อสรุปว่ามีความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด มีผลผลิต ผลลัพธ์ใดที่เกิดขึ้น เป็นการวิเคราะห์ประสิทธิภาพและประสิทธิผลตลอดจนวิเคราะห์ผลกระทบทั้งทางบวกและลบที่ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาเอกชน

๒.๔ ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด สำนักงานการศึกษาเอกชนอำเภอ สำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และโรงเรียนเอกชน เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๒.๕ จัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการประเมินผล เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความน่าเชื่อถือ ถูกต้องตามหลักวิชาการ

๒.๖ จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและโปร่งใส

๒.๗ นำเสนอผลการติดตามและประเมินผลให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้รับทราบ ได้แก่ หน่วยงานกำหนดนโยบายด้านการศึกษาและนโยบายด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา หน่วยงานสนับสนุนงบประมาณ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในภูมิภาค สมาคมทางการศึกษาเอกชน โรงเรียนเอกชน ประชาชน และผู้รับบริการ

๓. ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จ

การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ จะประสบผลสำเร็จได้ ต้องมีการดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ การสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามแผน

๓.๒ มีการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมาย มีการกำกับดูแลในแต่ละยุทธศาสตร์ให้เกิดผลในการนำไปปฏิบัติ โดยมีระบบงบประมาณเป็นกลไกสนับสนุนให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม

๓.๓ ทุกภาคส่วนของการพัฒนาการศึกษาเอกชนยึดหลักความรับผิดชอบ (Accountability) ทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษาเอกชนตามบทบาทหน้าที่ โดยให้ความสำคัญกับผู้บริหารและบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาเอกชนในส่วนกลางและภูมิภาค ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ครู รวมทั้งผู้ปกครองที่ต้องร่วมรับผิดชอบตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

๓.๔ การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์และกรอบแนวความคิดของผู้ปฏิบัติงาน จากการเป็นผู้กำกับให้โรงเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบ เป็นผู้ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษา และการเป็นผู้บริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในการพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียน

๓.๕ การเชื่อมโยงเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาของแผนกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี แผนปฏิบัติราชการประจำปีของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และนำแนวทางการพัฒนาไปจัดทำข้อเสนอแนะนโยบายส่งเสริมการศึกษาเอกชนต่อกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือคณะรัฐมนตรี

๓.๖ การปรับระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อเป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนแผน

๓.๗ การสร้างระบบข้อมูลและสารสนเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนพัฒนาตามสภาพความแตกต่างและความจำเป็นเร่งด่วน

๓.๘ รัฐบาลให้การสนับสนุนแนวทางการปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนและการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

๓.๙ วางระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบและติดตามผลผลิตและผลลัพธ์ของเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผน

บรรณานุกรม

- คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน. (๒๕๕๙,๑๒ กุมภาพันธ์). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๔๒ ง. (หน้า ๓ - ๔).
- คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๘/๒๕๕๙ เรื่อง ให้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๕ ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย. (๒๕๕๙,๑๕ มิถุนายน). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๑๓๖ ง. (หน้า ๑๑ - ๑๒).
- คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของ กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๖๐,๓ เมษายน). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๓๔ ตอนพิเศษ ๙๖ ง. (หน้า ๑๔ - ๒๒).
- ประกาศ เรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔). (๒๕๕๙, ๓๐ ธันวาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๑๕ ก. (หน้า ๑)
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒. (๒๕๔๒,๑๙ สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๗๔ ก. (หน้า ๑ - ๒๓).
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖. (๒๕๔๖,๖ กรกฎาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๖๒ ก. (หน้า ๑ - ๓๐).
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐. (๒๕๕๐,๑๑ มกราคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๗ ก. (หน้า ๒๙ - ๖๙).
- พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔. (๒๕๕๔,๙ มิถุนายน). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๔๖ ก. (หน้า ๑ - ๙).
- ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยสถาบันศึกษาปอเนาะ พ.ศ. ๒๕๔๗. (๒๕๔๗,๑๙ สิงหาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๖๗ ง. (หน้า ๔ - ๗).
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (๒๕๖๐,๖ เมษายน). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๔๐ ก. (หน้า ๑ - ๙๐)

บรรณานุกรม (ต่อ)

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. สรุปผลการประเมิน PISA ๒๐๑๕ วิทยาศาสตร์ การอ่าน และคณิตศาสตร์. (๒๕๖๐, มีนาคม). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://pisathailand.ipst.ac.th/pisa/reports/pisa๒๐๑๕summaryreport>. (วันที่ค้นข้อมูล ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐).

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔). (๒๕๕๙, ธันวาคม). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=๔๗๑๙๔&Key=news๒๐>. (วันที่ค้นข้อมูล ๑๕ มกราคม ๒๕๖๐).

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙. (๒๕๖๐, มีนาคม). กรุงเทพมหานคร : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. สถิติการศึกษาของประเทศไทย ปีการศึกษา ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘. (๒๕๕๙, กันยายน). กรุงเทพมหานคร : บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) (สรุปย่อ). (๒๕๕๙, พฤษภาคม). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaigov.go.th/uploads/document/๖๖/๒๐๑๗/๐๑/pdf/๒๐year-may๕๙.pdf>. (วันที่ค้นข้อมูล ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐).

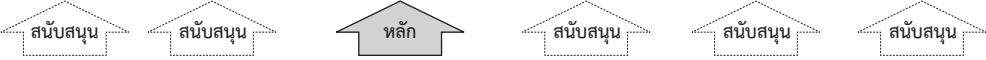
ภาคผนวก

**ความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙
กับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔**

ยุทธศาสตร์ชาติ
ระยะ ๒๐ ปี

๑. ความมั่นคง	๒. การสร้าง ความสามารถ ในการแข่งขัน	๓. การพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพคน	๔. การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความ เท่าเทียมกัน ทางสังคม	๕. การสร้างการ เติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	๖. การปรับสมดุล และพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ ภาครัฐ
---------------	---	---------------------------------------	--	--	--

ยุทธศาสตร์
ของแผนพัฒนา
การศึกษาเอกชน

<p>๑. การพัฒนา หลักสูตร การเรียน การสอน การวัดและ ประเมินผล</p> <p>๖. การพัฒนา การศึกษา เอกชน ในพื้นที่ จังหวัด ชายแดน ภาคใต้</p>	<p>๕. การส่งเสริมการ ศึกษานอกระบบ เพื่อสร้างสังคม แห่งการเรียนรู้</p>	<p>๑. การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล</p> <p>๒. การปฏิรูประบบ ทรัพยากร เพื่อการ ศึกษาเอกชน</p> <p>๓. การเสริมสร้าง ประสิทธิภาพ การจัดการศึกษา ของโรงเรียนเอกชน</p> <p>๔. การส่งเสริมการมี ส่วนร่วมในการจัด และสนับสนุนการศึกษา เอกชน</p> <p>๕. การส่งเสริมการศึกษา นอกระบบเพื่อสร้าง สังคมแห่งการเรียนรู้</p> <p>๖. การพัฒนาการศึกษา เอกชน ในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้</p> <p>๗. การพัฒนาระบบ การบริหารจัดการ ส่งเสริมการศึกษา เอกชน</p>	<p>๒. การปฏิรูประบบ ทรัพยากรเพื่อการ ศึกษา เอกชน</p>	<p>๑. การพัฒนา หลักสูตร การเรียน การสอน การวัด และประเมินผล</p>	<p>๓. การเสริมสร้าง ประสิทธิภาพ การจัดการศึกษา ของโรงเรียน เอกชน</p> <p>๔. การส่งเสริม การมีส่วนร่วม ในการจัดและ สนับสนุน การศึกษาเอกชน</p> <p>๗. การพัฒนาระบบ การบริหาร จัดการส่งเสริม การศึกษาเอกชน</p>
---	---	---	--	---	---

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ที่ ๑๕๓ / ๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ (๒) กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่เสนอแนะนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) จะสิ้นสุดลงในเดือนกันยายน ๒๕๕๙ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอยู่ระหว่างการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และกระทรวงศึกษาธิการอยู่ระหว่างจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๔ และแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาเอกชนสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- ก. คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ประกอบด้วย
- เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ประธานกรรมการ
  - รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน รองประธานกรรมการ
  - ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรรมการ
  - ผู้แทนสำนักงบประมาณ กรรมการ
  - ผู้แทนกรมบัญชีกลาง กรรมการ
  - ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กรรมการ
  - ผู้แทนสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย กรรมการ
  - ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กรรมการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือผู้แทน
  - ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน กรรมการ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือผู้แทน
  - ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี กรรมการ
  - นางสาวทัศนีย์ พิศาลร์ตันคุณ กรรมการ
สำนักประสานงานและบูรณาการการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑๒. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบายและแผน		กรรมการ
๑๓. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชน		กรรมการ
๑๔. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา		กรรมการ
๑๕. นายพทฤ์ ศิริบรรณพิทักษ์ กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน		กรรมการ
๑๖. นางเพชรชูดา เกษประยูร กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน		กรรมการ
๑๗. นายธนาชัย อึ้งสมรรถโกษา กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน		กรรมการ
๑๘. นางดวงใจ ตระกูลช่าง กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน		กรรมการ
๑๙. นายกสมาคมสภาการศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย		กรรมการ
๒๐. นายกสมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ฯ		กรรมการ
๒๑. นายกสมาคมประถมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย		กรรมการ
๒๒. นายกสมาคมสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย		กรรมการ
๒๓. นายกสมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทย		กรรมการ
๒๔. นายกสมาคมโรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา		กรรมการ
๒๕. นายกสมาคมผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนนอกระบบ		กรรมการ
๒๖. นายกสมาคมคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด		กรรมการ
๒๗. ผู้อำนวยการกลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา		กรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการกลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ		กรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ		กรรมการ
๓๐. ผู้อำนวยการกลุ่มงานกองทุนและสวัสดิการ		กรรมการ
๓๑. ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียน		กรรมการ
๓๒. ผู้อำนวยการกลุ่มงานเลขานุการกรม		กรรมการ
๓๓. ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผน		กรรมการ และเลขานุการ
๓๔. หัวหน้ากลุ่มพัฒนานโยบาย	กลุ่มงานนโยบายและแผน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๓๕. หัวหน้าฝ่ายนโยบาย	กลุ่มงานนโยบายและแผน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๓๖. หัวหน้ากลุ่มแผนงานและงบประมาณ	กลุ่มงานนโยบายและแผน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ
๓๗. หัวหน้ากลุ่มวิจัยและประเมินผล	กลุ่มงานนโยบายและแผน	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. พิจารณาให้ข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นและสนับสนุนการจัดทำกรอบทิศทางแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

๒. จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

๓. ปฏิบัติงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

ข. คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ประกอบด้วย

๑. รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (นางสาวเนียร พันธ์สรณ์)		ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนโยบายและแผน		ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๓. ผู้อำนวยการกลุ่มงานนโยบายและแผน		ประธานคณะกรรมการ
๔. นางภัทราพรรณ เล็งวัฒนากิจ	กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา	คณะกรรมการ
๕. นางสาววาสนา เครือมาศ	กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา	คณะกรรมการ
๖. นางสาวสุนิรัตน์ ศรีธามัน	กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา	คณะกรรมการ
๗. นางสาวนภลภัส รัตนกิจ	กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา	คณะกรรมการ
๘. นางวารุณี อุ้นใจ	กลุ่มงานโรงเรียนสามัญศึกษา	คณะกรรมการ
๙. นางสาวอรณี เจ๊ะสัน	กลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ	คณะกรรมการ
๑๐. นายกิตติ สันสอาด	กลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ	คณะกรรมการ
๑๑. นางสาวมลฤดี แขวงเมืองปัก	กลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ	คณะกรรมการ
๑๒. นางพัชรินทร์ วิจักขณกุล	กลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ	คณะกรรมการ
๑๓. นางสาวชิษญา สุขเกษม	กลุ่มงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ	คณะกรรมการ
๑๔. นางปรภาณี พิเศษชนศักดิ์	กลุ่มงานกองทุนและสวัสดิการ	คณะกรรมการ
๑๕. นางสุภาภัทร ขุนทิพย์มาก	กลุ่มงานกองทุนและสวัสดิการ	คณะกรรมการ
๑๖. นางวงศ์เดือน เกียรติกิจนุชิต	กลุ่มงานกองทุนและสวัสดิการ	คณะกรรมการ
๑๗. นายธนตร สภานนท์	กลุ่มงานทะเบียน	คณะกรรมการ
๑๘. นางจิตรภรณ์ ปลื้มจิตติกุล	กลุ่มงานทะเบียน	คณะกรรมการ
๑๙. นายพงษ์พีระ ศรีบุญเมือง	กลุ่มงานทะเบียน	คณะกรรมการ
๒๐. ว่าที่ร้อยตรีปาพจน์ วิณิชยกุล	กลุ่มงานเลขานุการกรม	คณะกรรมการ
๒๑. นายศิระวัฒน์ จรรยาจิรวงศ์	กลุ่มงานเลขานุการกรม	คณะกรรมการ
๒๒. พ.อ.อ.ฉัตรชัย กล่อมกำเนิด	กลุ่มงานเลขานุการกรม	คณะกรรมการ
๒๓. ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดนราธิวาส		คณะกรรมการ
๒๔. ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล		คณะกรรมการ
๒๕. ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา		คณะกรรมการ
๒๖. ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี		คณะกรรมการ
๒๗. ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสงขลา		คณะกรรมการ

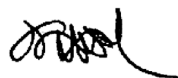
๒๘. นายณรงค์ศักดิ์ บุญยามาลิก	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๒๙. นางสาวหทัยา อินทวงศ์	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๓๐. นางอาภรณ์ วงศ์อนันต์กิจ	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๓๑. นางชนิดา พักเจริญ	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๓๒. นางอุไรวรรณ ชัลตัน	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๓๓. นายสุนทร ยุทธชนะ	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๓๔. นางสาวกัญย์สินี สินธุ์ภัทรเดช	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๓๕. นางสาวธัญรดา บุญยงค์	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๓๖. นางสาวสัณห์นันท์ มหิศจมณี	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๓๗. นางสาววิรจรอง บัวจันทร์	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๓๘. นางสาวชนิตา เกตุอำไพ	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๓๙. นางสาวอรุณรักษ์ สมหวัง	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๔๐. นางสาวรัชดาภรณ์ มะหิพันธ์	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๔๑. นายธีรพันธ์ ไบธรรม	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๔๒. นายพัลลภสิริ พสิษฐภัสร์	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน
๔๓. นางปรานีย์ คุณธรรมดี	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน และเลขานุการ
๔๔. นายอภิสิทธิ์ บรรจง	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ
๔๕. นางสาวเพชรรัตน์ สิทธิรักษ์	กลุ่มงานนโยบายและแผน	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะทำงานมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้พิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔
๒. ยกร่างแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ เสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ และดำเนินการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน
๓. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายอดิพันธ์ ปากบารา)

เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

องค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ	ประธานกรรมการ
๒. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๓. เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	กรรมการ
๔. เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	กรรมการ
๕. เลขาธิการสภาการศึกษา	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	กรรมการ
๗. อธิบดีกรมบัญชีกลาง	กรรมการ
๘. อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	กรรมการ
๙. นางจิริระพันธ์ พิมพ์พันธุ์ ผู้แทนสมาคมเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชน	กรรมการ
๑๐. นายณัฐวุฒิ ภารพบ ผู้แทนสมาคมเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชน	กรรมการ
๑๑. นางดวงใจ ตระกูลช่าง ผู้แทนผู้รับใบอนุญาต	กรรมการ
๑๒. นางสาวรณัฐ ตรีวิจิตรเกษม ผู้แทนผู้อำนวยการ	กรรมการ
๑๓. นายธนาชัย อึ้งสมรรถโกษา ผู้แทนผู้บริหาร	กรรมการ
๑๔. นายมาโนช จุลสุคนธ์ ผู้แทนครู	กรรมการ
๑๕. นายบำรุง แก้วจันดี ผู้แทนบุคลากรทางการศึกษา	กรรมการ
๑๖. ศาสตราจารย์พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๗. นางสาวปราศรัย ประวัติรุ่งเรือง ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๘. นางเพชรชуда เกษประยูร ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๙. นางปาริชาติ ปรียาโชติ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการ	กรรมการ
๒๐. เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรรมการและเลขานุการ

หมายเหตุ : กรรมการลำดับที่ ๙ - ๑๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งจากผู้แทนสมาคมเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ ๔๗๖/๒๕๕๘ สั่ง ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
๓๑๙ วังจันทน์เกษม ถนนราชดำเนินนอก แขวง/เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๒ ๑๐๐๐ สายด่วน ๑๖๙๓
www.opec.go.th